

తలలో ముడుచుకున్నట్టే మీ శరీరాన్ని అలంకరించుకోడానికి రంగు రంగుల పువ్వుల గుత్తులు...

మీ శరీరాన్ని పువ్వులతో అలంకరించుకోవేందుకు
అకర్షణీయంగా అందాలువిందే ఇంపైన పువ్వుల
విన్యాసంతో క్రొత్తరకం మెట్టూర్ ప్రింటులను
ప్రవేశపెడుతున్నారు.

కని విని ఎరుగని అవ్వడే వికసింపిన మనోహరమైన
పువ్వులవర్ణ విలాసము వసుపువచ్చని చొమంతులు,
వరవశవరదే చంపకాలు, పొగసుగా వికసింపిన ఎఱ్ఱ
గులాబీలు కంటికి ఇంపైన వంగపువాయ పువ్వులు,

కవళాంబరాలు, కాశీరత్నాలు ఇంకా ఎన్నోన్నీ....

ప్రత్యేకంగా తయారైన మెట్టూర్ ప్రింటులు అలాగే
ఉపయోగించవచ్చు లేకపోతే చూపర్ ఫైన్ మెట్టూర్
పొద్దిసీలతో జోడించి వాడుకోవచ్చు.

అంతేగాకుండా అలరించే మెట్టూర్ ప్రింటులు
మరియు మెట్టూర్ పొద్దినులు ఎంతో మున్నికైనవి....
రంగు వెదనివి మా క్రొత్త క్రొత్త రకాలు
ఒక్కసారి వచ్చి చూడండి.

మెట్టూర్ ప్రింటులు, పాప్లన్లు

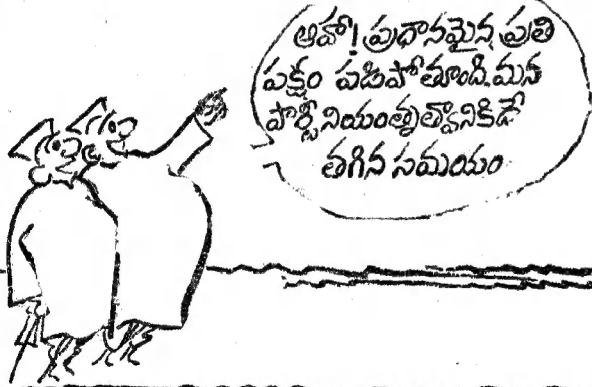
మీరు ఆధిమానించే
మెట్టూర్ మల్లులు, లాంగ్ క్లావ్
తయారుచేసేవారే వీటిని తయారుచేస్తున్నారు.

OBM 6352 TG

లోకం పోకడ * డోరిమెన్

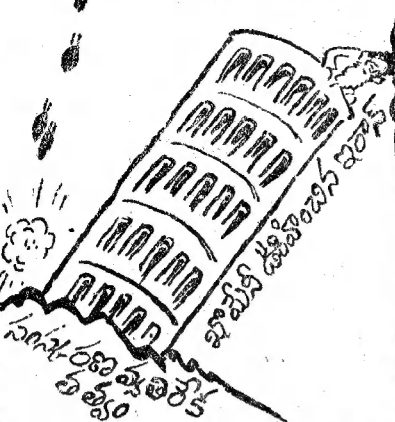
లోకదళ

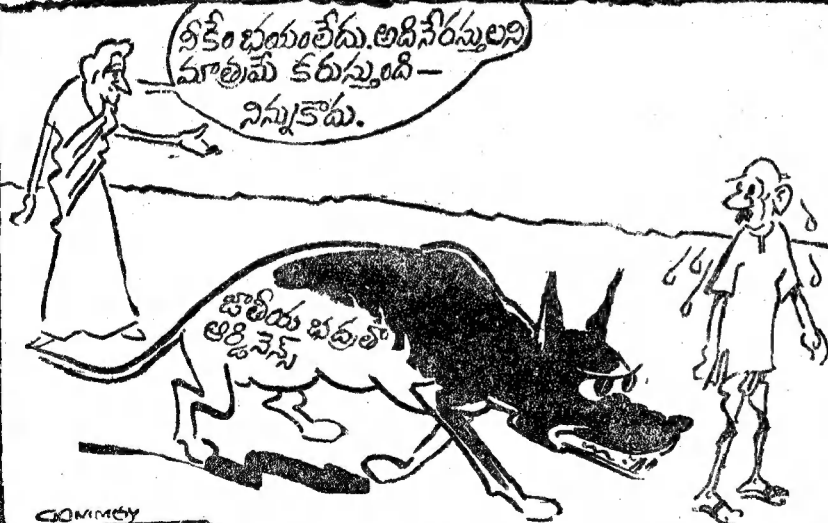
అహో! ప్రధానమైన ప్రతి
పక్షం పటిహాచూడిమన
పోర్స్ నియంతృత్వానికి
తగిన సమయం

ఇసుకలో
కట్టిన భవనం

ఇరాన్ లో ఆఖరుసారి మనం నవ్వు
కుందామా!

ఏకేం భయంలేదు. అది నేరస్తులని
మామ్రుమే కరుస్తుంది -
నిన్నుకాదు.

ఆంధ్ర సాహిత్య వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దోర్నాధారక కాశీనాధుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభు ప్రసాద్

సంపాదకుడు :

[1938-1972]

శుక్రవారం : 17-10-'80

రవ్వడిరామ సం. అక్టోబరు 10, ఆంధ్ర ప్రదేశ్

సంపుటము 74 : సంపుటము 5

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

పోస్ట్ లో ఏడాది చందా రు. 54-60

ఆరు మాసాల చందా రు. 27-30

విడి ప్రతి వెల ఒక రూపాయి

ఆంధ్ర పత్రిక కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయాన్ని కమన్సిక

అల్పమీదానా :
'పిల్ల జువీందార్'లో

నాగేశ్వరరావు, అయినాదా 00

కథలు :
మోదుగపూలు ... 36

కాలవక్రం ... 36

ప్రేమంటే ఏమిటి ? ... 36

కొనరు ... 44

సరియల్ కథలు :

మువ్వల మురళి ... 14

ప్రేమ తీర్థం ... 26

వ్యాసాలు, శిరికలు :

కోకంపాకడ-4, భర్తవధ-18, ప్రశ్న

వతి-20, సినిమా-30, బొమ్మల మమ

భారతం-42, పాతాళ్లు విడై-47, వాక

సలం-48, పాతరాజాద్ వాట్-50,

వంటలు-52, అని-ఇని-అన్ని-56,

ఉత్తరాలు-58.

ప్రైవేటా

దసరా సంచిక!

తాజా వార్తలకు ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక చదవండి !

జుట్టుకు
సిల్క్ వంటి మృదుత్వము
నిచ్చుటకు నైసర్గిక
ఉపాయము...

శుభమైన షికాయలోని సహజ లాభకర గుణములు,
నైస్రగ్ షికాయ సబ్బులో నింపబడినవి.
వాడడానికి అనువైనది. లిక్విడ్ షాంపూ కంటే
ఎంతో పొదుపునైనది.

దీని పుష్కలమైన, మృదువైన సురంగ మీ జుట్టున
మెత్తగా, పూర్తిగా శుభ్రపరుస్తుంది.
మీ జుట్టును ఆరోగ్యంగా, నీగనిగాలాడేలా
వుంచుతుంది. తాజా సువాసన నింపి పటువంటి
మృదుత్వాన్ని ఒనగరుతుంది.

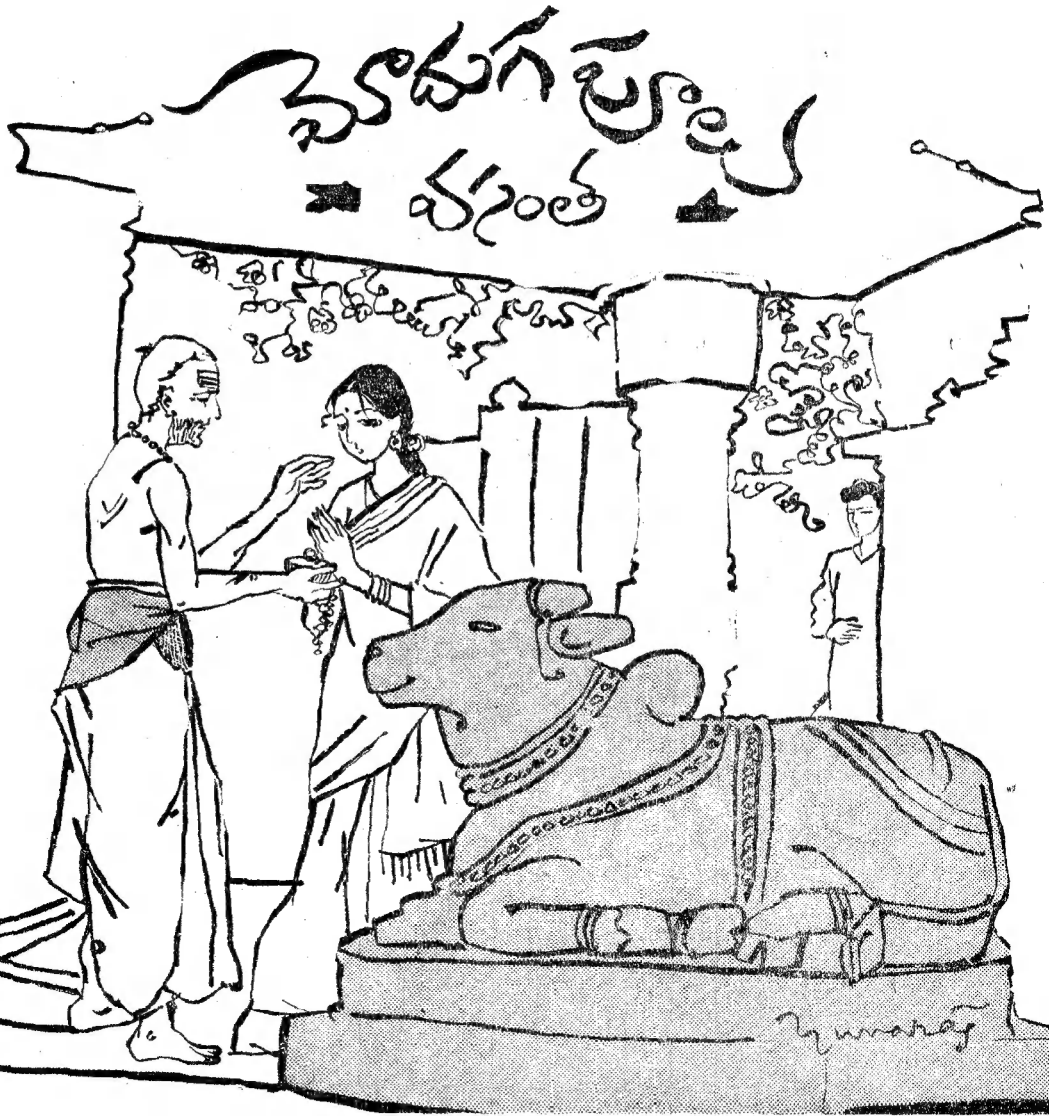

శుశుక్తిక్

షికాయ్ సబ్బు

ఇందులో షికాయి కలిసి వుంది. భారత స్త్రీల అందమైన జుట్టుకు
పారంపర్యమైన రహస్యము.

shilpi dm 25/79 tel

“నీ వాదన నేను ఒప్పుకోను మమ్మీ!”
అంది దీప.

“ఎందుకు ఒప్పుకోవమ్మా! మారింది
సమాజం అంటావు ఏం మారింది?” అంది
వసుంధర నవ్వుతూ.

“ఎందుకు మారలేదు మమ్మీ! మనుషుల
వేషభాషలు మారాయి, అలంకరణలో మార్పు
లొచ్చాయి. ఎక్కువగా ఆడపిల్ల జీవితంలో
చాలా మార్పు వచ్చింది. పూర్వకాలంలో
అయితే ఆడపిల్ల అడుగు బయట పెడితే
ఎన్నో తప్పు అర్థాలు తీసేవారు. కాని ఈ
రోజుల్లో ప్రధాని దగ్గరి నుంచి అన్ని పోస్టర్లు
లలో ఆడవారు కనిపిస్తారు. ఈ విధంగా
చూస్తే ఆ రోజుల కంటే ఇప్పుడు ఆడపిల్ల
విషయంలో మనదేశం ఒక అడుగు ముందుకు
వేసిందనే చెప్పాలి” అంది దీప ఆవేశంగా.

వసిబిడ్డ మాటలను చూసి నవ్విసుట్టు
నవ్వింది వసుంధర కూతురి మాటలకు.

“అబ్బ! ఎందుకు నవ్వుతావు మమ్మీ!
సురి నువ్వు చెప్పి ఏం మారలేదో” అంది
దీప గారంగా.

“చూడు చిట్టితల్లీ! నువ్వు మారింది
మారింది అంటున్నావు చూడు ఆ మార్పు
ఆడవారి అలంకరణలో, చదువులలో, ఉద్యోగా
లలో వచ్చిన మాట నిజమే. కాని మనుషుల
భావాలలో మార్పు రాలేదమ్మా! రాదు
కూడాను. ఉదాహరణకి ఒక ఆడపిల్ల, ఒక
అబ్బాయి కాస్త చనువుగా తిరిగారే అనుకో!
నువ్వు మారింది అంటున్న ఈ సమాజం
ఏమంటుందో చెప్పు? వాళ్ళిద్దరికి ఏదో
పుండని అనుకుంటుంది కాని, ఏదో స్నేహి
తులు స్నేహంగా తిరిగారు అనుకుంటారా?

ఇంతేనమ్మా! మార్పు వట్టి పై పై విష
యాలకే. భావాలు మాత్రం పాతవే” అంది
వసుంధర.

“నిజమే మమ్మీ! నేను అంతదూరం
అలోచించలేదు” అంది దీప సిగ్గుపడి.

“ఇందులో నువ్వు సిగ్గుపడాలిసింది ఏమీ
లేదు దీపూ! మీ తరం వాళ్ళ అలోచనలే
ఇవి, నిజం తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించరు”
అంది వసుంధర.

ఇద్దరూ అలోచనలలో పడిపోయారు.

“అక్కా!” అంటూ వచ్చింది రాధ.
వాళ్ళిద్దరు అలోచనలలో పుండటంతో
“మమ్మీ! మళ్ళీ అక్కయ్య నీతో వాదనకి
దిగిందా? చాలా సీరియస్ గా వున్నారు ఇద్దరు”
అంది నవ్వుతూ.

“లేదులే, ఎందుకు పీలిచావు” అంది దీప.

“ఏలేదు, ఈ రోజు ఆదివారం కదా! అరుణ వాళ్ళింటికి వెళదాం అని” అంది.

“ఓయస్. అలాగే. మమ్మీ! మేము వెళ్ళి వస్తాం” అంది దీప రాధతో బయటికి వెళుస్తూ.

‘పెచ్చితల్లి’ అనుకుంటూ పంట పనిలో మునిగిపోయింది వసుంధర.

* * *

“దీపా!”

ఉత్కివడింది దీప. అది తన స్నేహితురాలు సుస్మిత గొంతు. నిజంగా గతం ఎంత తీయగా వుంటుంది? అందుకే అది గతం. ఏ విషయాన్ని అయినా ఎంత బాగా చెప్పింది అమ్మ! కాని ఈరోజు అమ్మ ఏది? జారు తున్న కన్నీళ్ళను తుడుచుకుని తలుపు తీసింది.

లోపలకు వచ్చిన సుస్మిత ఎర్రబడిన దీప కళ్ళను చూసి, “ఓహో! తమరు చేస్తున్న పని ఇదన్నమాట. సెలవులే కదా! ఎందుకు రాలేదు దీప అనుకుంటున్నాను నేను. అయినా దీపూ! గతం ఎన్నిమార్లు తిరగేసినా అది తిరిగిరాదే. ఆదెప్పుడూ తిరిగిరాదు. ఒంటరిగా నువ్వు ఇలాగే బాధపడుతూ వుంటే నిజంగా నేను ఒక మరిది గారిని వెతుకుతాను” అంది సుస్మిత వప్పబోతూ.

“చాలే, నలభయ్యేళ్ళ ముసలి అమ్మకి పెళ్ళిట. నవ్విపోతారు ఎవరన్నా ఎంటే” అంది దీప కోపంగా.

“నవ్వుటం ఎందుకు. విదేశాల్లో అయితే ఇదే పెళ్ళి వయస్సు తెలుసా!”

“అవునవునూ! అది విదేశాల్లో కాని ఇది పనిత్రమై న భారతదేశం తెలుసా!” అంటూ నవ్వి, “పోనిలే అన్నట్లు అన్నయ్యలు, రాధ, చంద్రం, శోభల దగ్గర నుంచి పుత్తరాలు వచ్చాయి సెలవులకి రమ్మంటూ...”

“చంద్రం-అంటే అతనే కదూ! మీ బావ, నీనిలా వుండి పోవటానికి కారకుడు” అంది.

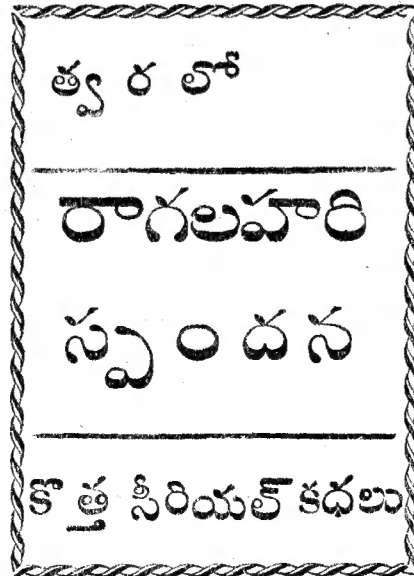
“పోనిలేవే! అది అతని తప్పు కాదుగా, పరిస్థితులు అలా వచ్చాయి. అయినా అది నా రాత.”

“అవును. నువ్వు ఇంత నెమ్మదిగా వుంటావు కనుకే అందరు నిన్ను మోసం చేస్తారు. స్కూల్లోను అంతే, టీచర్స్ ఏమన్నా అంటే నోరు మెదవవు. నీ అబుసు

మోడుగపూలు

చూసుకుని అందరు నిన్ను ఇలాగే అడిస్తారు.”

“నా స్వభావం అదే సుస్మీ! నేనేం చెయ్యను చెప్ప? నాకిది కావాలి అని అడిగే ధైర్యం ఎప్పుడూలేదు. నా మనస్సు తెలుసు కుని ఎదుటి వాళ్ళు చేస్తేనే తప్పు నాకై నేను ఎప్పుడు అడగను అది కావాలి అని. సరే, అవి అన్ని వదిలేయ్! కవితని ఎందుకు తీసుకురాలేదు? బావగారు లేరా?”

“ఏమన్నా అంటే నా నోరు మూయి చటం నీకు అలవాటేగా! ఒంటరిగా ఎన్నాళ్ళు ఇలా వుంటావు? ఈ వయస్సులో ఏమన్నా అయినా ఎవరూ చూస్తారు? అమ్మ, వాన్న ఎలాగు లేరు. అన్నయ్య, చెల్లి అంటావా? ఎవరి సంసారాలు వాళ్ళవి. మవ్వా ఎవరిమాట వినవు” అంది బాధగా.

“అవి వదిలేయ్యమన్నా నిన్ను? కవితను ఎందుకు తీసుకురాలేదు చెప్ప.”

“మీ బావగారితో పేడకుతూ కూర్చుంది అది. నువ్వునస్తే కాని అది రాదుట. బాబోయ్ అప్పుడే నాలుగయింది. నా ముఖానకాస్త కాఫీ పోసావంటే వెళతాను.”

కాఫీ తాగేసి, “ఇక వెళతాను దీపా! నువ్వు రా ఒకసారి మాయింటికి. కవిత కూడా అడుగుతోంది దీపాంటి ఎందుకు రావటంలేదు మమ్మీ! అని” అంది వెళుతూ.

తలుపువేసి వచ్చి కుర్చీ కిటికి దగ్గరికి జరుపుకుని కూర్చుంది దీప. ఎదురుగా

రోడ్డు కిరువక్కలకు అన్నీ మోడుగపూలు చెట్లు. అబ్బ! నిజంగా ఎంత అందంగా వుంటాయో! అగ్నిలా మెరుస్తూ పవిత్రంగా కనిపిస్తాయి. అందుకే నీటిని అగ్నిపూలు అని కూడా అంటారు.

ఈ పూలంటే నాకు, చంద్రం బావకు కూడా చాలా ఇష్టం. నిజంగా ఈ లోకంలో అందరికంటే ఎక్కువగా ఎవరిని ప్రేమిస్తుంది దీప అని అడిగితే నిస్సందేహంగా చంద్రం బావ అని చెబుతుంది. అవి అన్ని తీయని జ్ఞానకాలు. నిజంగా తను మొండిగా జీవిస్తూంది అంటే ఆ జ్ఞానకాలతోనే. ఆ రోజుల్లో దీప అంటే అల్లరి, చలాకి పిల్ల అనేవారు అందరు. ఈ రోజు? మళ్ళీ ఆమె మనస్సు గతంలోకి జారిపోయింది.

* * *

“దీపా!”

“వస్తున్నాను మమ్మీ!” అంటూ వచ్చింది దీప. వెనకే రాధ వచ్చింది.

“బావ ఉత్తరం రాసాడు తీసుకో” అంది వసుంధర నవ్వుతూ.

“ఎవరు, చంద్రం బావేనా రాసింది? దాని ముఖం చూడవే! పున్నమినాటి చంద్రుడిలా!” అంది రాధ దీపను వెక్కిరిస్తూ.

“నిజం రాధ! నువ్వు చూడు మమ్మీ! దాని ముఖం ఎలా వెలిగిపోతోందో” అన్నాడు అక్కడే కూర్చున్న శ్రీకాంత్.

“నీ ముఖం మాత్రం కాదేమిటి? కచ్చర పుత్తరం రాస్తే? చూడు మమ్మీ! వాళ్ళు” అంటూ తన గదిలోకి పారిపోయి పుత్తరం విప్పింది. డియర్ లవ్!

నువ్వు పుత్తరాలు రాయటం ఎందుకు మానుకున్నావు? అలిగావా? పోనీ పాట పాడనా! అలిగితివా నవ్వీ అని. పాట పాడదా మన్నా నువ్వు నా దగ్గరగా లేవు. అందుకే నా టేబుల్ మీదవున్న నీ ఫోటోను అడిగాను, పుత్తరాలు క్రమంగా వ్రాయమని. నువ్వు సరే సన్నావు.

ఈ సంవత్సరంలో నీ బి. యె. కూడా అయిపోతుంది. ఇన్నాళ్ళు బి. యె. అవనీ అంటూ ఆపేసావు. ఇప్పుడు అవి కూడా అయిపోయాయి. ఇంకెన్నాళ్ళు ఇక్కడ ఒంటరిగా వుండాలి నేను? అత్తయ్య వాళ్ళతో చెప్పి త్వరగా ముహూర్తం పెట్టించేయ్. ఆ మూడు ముళ్ళు వేసేసి నిన్ను

తాజావార్తలకు, ప్రత్యేక శీర్షికలకు, వైవిధ్యంగల వ్యాసాలకు
ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక చదవండి.

లేబిల్ చింపేయండి ఇంట్లోపెట్టిన ఊరగాయ అనే అనుకుంటారు.

బావా! మరి ఎందుకనుకోరు? ఇంట్లో పెట్టుకున్న ఊరగాయలకుండే.
సహజ నువానన, రుచి జయ ఊరగాయలకే ఉన్నాయి.
కారణం ఏమిటో తెలుసా? జయఊరగాయలు మాత్రమే
సాంప్రదాయంగా ఇంట్లో పెట్టు కున్నట్టు చేతితోనే తయారు
చేయబడ్డాయి. ఇందులో రెండు రకాల కారప్పొడి కలసి వుంది.
ఒక పొడి రంగునిస్తే మరో పొడి ఘాటైన రుచి నిస్తుంది.
అంతేగాక ఇతర దినుసులు కూడా సరియైన పాళ్ళలో
నైపుణ్యము, అనురాగము మేళవించి కలిపేరు.

అందరికీ నవ్వే జయ - అందరూ మెచ్చే ధర 500 గ్రాముల
మామిడికాయ పచ్చడి సీసా రు. 9-75 మాత్రమే. 1 కిలో పెద్ద
సీసా రు. 14-75. అదాకు అసలు పేరు జయ. అవకాయ,
నిమ్మకాయ, వెల్లులి, పచ్చిమిరప, కొబ్బరి, కలగలుపు కూర
గాయలు, మామిడి క్రొత్త రకాలకు పెట్టింది పేరు జయ!

Jaya

PICKLES

జయ ఊరగాయలు

తొలిసారి పత్రిక ప్రచురణ
ఉంటుందా అంత రమ్యంగా
ఉంటుంది జయ

• అమలులోవున్న ప్రకారము స్థానిక, పన్నులు అదనము

ASSOCIATED / 224-8

మోదుగ పూలు

ఇక్కడికి లాక్కువస్తాను. ఇక్కడ అమావాస్య
చీకట్లో బిర్లా మందిర్ ఎంత అందంగా
వుంటుందో తెలుసా? సువ్వు నా వక్కనే
వుంటే ఆ ఆనందాన్ని ఇద్దరం పంచుకో
వచ్చు. నీ అందమైన ముఖం, గులాబి
రేకుల్లాంటి నీ పెదవులు ఎప్పుడు గుర్తుకు
వస్తాయి. వూహల్లోనే నీ బుగ్గలను, నీ
పెదవులను ముద్దులతో ముంచేస్తాను. అంత
కంటే ఏం చేయాలి! నీ పని చూడు ఆ
మూడు ముళ్లు వేసి అసలు వడ్డీతో కలిపి
వసూలు చేస్తాను. దీపూ! నాకు నీ ఒడిలో
పడుకుని నీ కళ్ళలోకి చూస్తూ సువ్వు చెప్పే
కబుర్లు వినాలని కోరిగ్గా వుంది. నువ్వేమో
నన్ను మర్చిపోయి పొయిగా వున్నావు.

శ్రీకాంత్ బావను, శ్రీధర్ బావను,
కాంతిని, రాధిని, లక్ష్మి అక్కయ్యను, శాంతి
అక్కయ్యను, అడిగినట్లు చెప్పి. అత్తయ్యకి
మామయ్యకి సమస్కారాలు. పిల్లలకి నా
ఆశీస్సులు. మరి నీకు? నీ చిన్ని పెదవులకు
నా తీయ తీయని ముద్దులు.

ప్రేమతో నీ బావ.

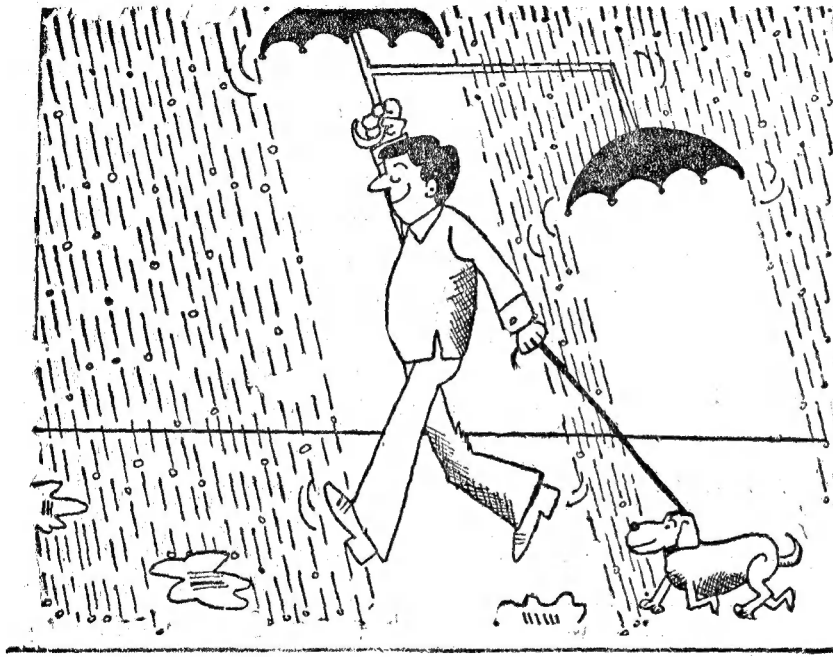
పుత్తరం ముగించేసరికి దీప బుగ్గలు
సిగ్గుతో ఎర్రబడి నాయి. 'పిచ్చి బావ'
అనుకుంటూ సున్నితంగా పుత్తరాన్ని ముద్దు
పెట్టుకుంది.

ఆ రోజు రాత్రే దీప చంద్రానికి ఉత్తరం
రాసింది.

బావా!

నీ పుత్తరం అందింది. వెంటనే జవాబు
వ్రాస్తున్నాను. నిజం చెప్పాలంటే నీ పుత్తరం
చదివి 'పిచ్చి బావ' అనుకుని నవ్వుకున్నాను.
పుత్తరంలో నిన్ను మర్చిపోయానంటూ
నా మీద నిందలు వేస్తూ నిష్పూరం గా
రాసావు! నేను నిన్ను ఎలా మర్చిపోగలుగు
తాను? నీ వూహలతోనే వూహిరి పోసుకుంటూ
నిన్నే తలచుకుంటూ వుండే నేను నిన్నే
మర్చిపోయానని నువు అనుకుంటే సువ్వు నీ
లవ్విని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదంటాను.

బావా! సువ్వుంటే నా కెంత ప్రాణమో
నీకు తెలుసు. నీకేమయినా అయిందంటే
మొదట నా ప్రాణం పోతుందని కూడా నీకు
తెలుసు. ఆ రోజు నీకు గుర్తుందను
కుంటాను. నేను నిమ్మలూరుకి వచ్చినప్పుడు
నాకు మోదుగ పూలంటే ఇష్టమని ఎర్రటి

వాడిని. రోజులు గడుస్తుంటే శోభకి నా దగ్గర జంకుపోయి చనువేర్పడింది.

ఆ రోజు వుదయం శోభ ఆఫీస్ కి రాలేదు. మా గుమాస్తా నడిగాను ఎందుకు రాలేదని. అతను చెప్పాడు వాళ్ళ నాన్నగారు పోయారని. నాకు చాలా బాధ అనిపించి వాళ్ళింటికి వెళ్లాను. (అంతకు ముందు కూడ ఒకటి రెండు మార్లు వెళ్లాను వాళ్ళింటికి) శవం పైన పడి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూంది శోభ. చుట్టుపక్కల వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటు న్నారు, శవదహనం ఎవరు చెయ్యాలని. నాకు వాస్తవికత అంతా అర్థం అయింది. శవ దహనం నేను తయారయ్యాను. శాస్త్రోక్తంగా అతని కర్మకాండలన్నీ ముగించే సాను. శోభ వంటరిగా మిగిలిపోయింది. చుట్టుపక్కల మగవాళ్ళ వెకిలి చేష్టలు, అసహ్యకరమైన మాటలు ఎంటూ కుమిలి పోయేది. చివరికి ఆఫీసులో కూడా చాలా అసహ్యంగా ప్రవర్తించే వారు ఆమెతో. ఇంటికి వెళ్ళాలంటే భయపడేది. చివరికి ధైర్యం చేసి ఆమెను నా దగ్గరికి తెచ్చేసు కున్నాను కాని యవ్వనంలో వున్న ఒకస్త్రీ, పురుషులు ఒంటరిగా వుండి పవిత్రంగా వున్నారంటే ఎవరూ నమ్మరు. నేను ఎంతో ఆలోచించి శోభను వెళ్లి చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. అలా ఆలోచించే ముందు సువ్వు పదే పదే నాకళ్ళలో తిరిగేదానివి. మనస్సు గట్టి చేసేను

మోదుగపూలు

కుని శోభను చేసుకుని హైదరాబాద్ లో రిజైన్ చేసి విమ్మలూరుకు వచ్చాను. అందరు హతాశులైపోయారు. “దాన్ని అప్పడే మర్చిపోయావా చందూ!” అని కుమిలిపోయే అమ్మకు నామోనమే సమాధానం. కల్పన వాలో మాట్లాడటం మానేసింది. శోభ ముఖం అయితే చూడనే చూడదు.

దీపూ! నన్ను ఓమించు. నిన్ను ఓమించ మని అడిగే అర్హత కూడా లేదు నాకు. కాని నీ మనస్సు చాలా నిర్మలమైంది దీపూ! నన్ను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించు. నిన్ను ప్రాణానికి ప్రాణంగా ప్రేమించే అమ్మ నాన్నలు, అన్నయ్యలు, వదినలు, చెల్లి అందరు వున్నారు. నీ స్వభావాన్ని చూసి నిన్ను చేసుకోవటానికి మంచి మంచి వాళ్ళు వస్తారు. కాని... కాని శోభకి ఎవరు లేరు దీపూ! వంటరి ఆడది ఈ సమాజంలో బ్రతుకలేదు. అందుకే నేను తనకి అండగా నిలిచాను. దీపూ! అమ్మ అన్నట్లు నువ్వు దీపానివి. ఆ దీపం ఎవరింట వెలుగుతుందో వాళ్ళే చాలా అదృష్టవంతులు. మళ్ళీ మళ్ళీ అడుగుతున్నాను దీపూ! నన్ను ఓమించమని. నా దీప మనస్సు నాకు బాగా తెలుసు. నన్ను అర్థం చేసుకుంటుంది. అమ్మ సత్యవారాయణ ప్రతిం చేయిస్తూంది. మీకు ఉత్తరం రాస్తుంది రమ్మవి. చిన్నదానివైనా నిన్ను

చేతులు జోడించి అడుగుతున్నాను ఒక్కసారి రావూ? నాకు నిన్ను చూడాలని చాలా కోరికగా వుంది. నువ్వు నా దానిని కాపాడత మాత్రంతో పరాయి దానిని కాదు. నాచిన్నారి మరచిపో, చిన్ననాటి స్నేహితురాలివి. నాపై కోపం తెచ్చుకోక నన్ను అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తావని ఆశిస్తున్నాను. నీరాక కోసం వేయి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తాను. నీ కేమివ్వను దీపూ! నీ కివ్వడానికి నా దగ్గరేమీ మిగలేదు.

నీ వాడు కాని

బావ.

దీపకి లోకం అంతా అంధకారంగా కనిపించసాగింది. ఎందుకిలా అయింది? ఏమిటి నాలో లోపం? నేనేం తప్పు చేసాను? పంప ప్రాణాలు నీమీద పెట్టుకున్న నామీద ఎందుకు కోపం వచ్చింది? పుత్రురాలు పరిగ్గా రాయ లేదనా? దానికి సంజాయిషీకూడ ఇచ్చు కున్నాను. నేను తప్పు చేస్తే నన్ను గట్టిగా కసిరి అడిగే వాడివి. అలాంటి నువ్వు ఏ తప్పు చేయని నాకు ఇంత పెద్ద శిక్ష ఎందుకు వేసావు? కుమిలి కుమిలి ఏడుస్తూంది దీప.

“దీపూ!” అంటూ లోపలికి వచ్చింది వసుంధర.

“నుమ్మీ!” అంటూ ఆమెను చుట్టుకు పోయి బాపురు మంది.

“దీపూ! ఈ ఊణంలోనే నువ్వు ధైర్యం తెచ్చుకోవాలి. చూడు నీ రాతలో బావ రాసి లేడు. అంతే! అన్నయ్యలు, వదినలు, చెల్లి, నాన్నగారు చాలా బాధపడుతున్నారని జరిగిన సంగతి విని. జరిగిపోయిన దానిని తలచుకుని బాధ పడకన్నా జరిగేదానిని గురించి ఆలోచించాలి.”

“కానినుమ్మీ! ఇది జీవితం. కథ కాదు త్వరగా మర్చిపోవటానికి. ఇప్పుడు నే నెలా బ్రతకాలి బావ లేకుండా” అంది జాలిగా ఏడుస్తూ.

బి. యె. చదివిన తన కూతురు మరి అంత బేజాగా ఏడుస్తుంటే, జారుతున్న కప్పీళ్ళను బలవంతంగా అపుకుని ఆమెను గుండెల్లోకి తీసుకుంది వసుంధర.

* * *

ఆ వారంలోనే వసుంధర, భవాని ప్రసాద్, దీప, రాధ, శాంతి, లక్ష్మి, శ్రీకాంత్ నిమ్మలూరుకి వెళ్ళినారు.

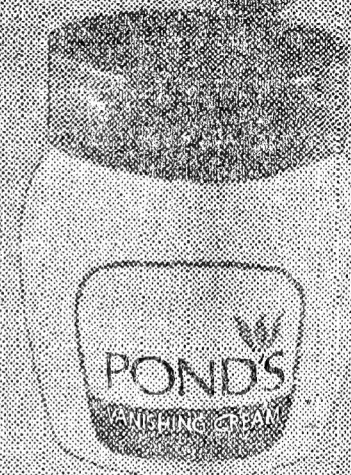
ఇంట్లోకి అడుగు పెట్టిన అన్నగారి

నా సౌందర్యం అంటే ఆయనకు ఎంతో ప్రీతి!
ఆ విషయం ఆయన చెప్పనవసరం లేదు — ఆయన కళ్ళ
లోకి చూస్తేనే చాలు! అలా కలిగే అనందానికి హద్దులేదు.
ఆ అనందం పలన ఇంటి పనులలో నాకు — కష్టమే కలుగదు.

నిజం చెప్పాలంటే నాకు వివాహమయి పది
సంవత్సరాలు పూర్తయిందంటే నమ్మలేరు గదా! కారా!
ఆ దశాస్యం — ఆయనకు, నా సౌందర్యానికి సహాయం
చేస్తోన్న పౌండ్రీ వ్యాపింగ్ క్రీమ్ కి మూలమే తెలుసు.

POND'S

పౌండ్రీ వ్యాపింగ్ క్రీమ్
మీరు కూడా సౌందర్యంతో కోర్చించండి.

PIL 1840 R

డా॥ పి.వి.కె. రావు B. A.,

చైతన్యవాన్, వైద్యవాన్, సెక్స్ పుష్కరిత్.

వివాహము వాయిదా వేయ
నవనరం లేదు. హస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హింస, శిశువు స్వల్పములకు
అయ్యుద్ధేద చికిత్స.

రావున్ డినిక్,

టి. బి. రోడ్, తెనాలి,

ఫోన్ : 700 - 1010

ఫోటో గ్రఫీ మరియు స్క్రీన్ ప్రింటింగు

పై రెండు వలన మీ ఇంటినద్ద
చేబుకొని మీరు మీ పాత పరిశ్రమము
ఆరంభించండి. మాయొక్క సులభ సద్దతులు
మీరు స్వల్ప పెట్టుబడితో మంచి లాభము
పొందుటకు వసాయపడగలవు. ఇంగ్లీషు, హిందీ
మరియు తమిళములో నేర్పబడును. ప్రాప్తకృతు
కొరకు ఈ క్రింది అడ్రసుకు వ్రాయండి.

KALAIMATHI NILAYAM (A.S.)

Nanjai Thalaiyur-639204

TAMILNADU.

**దేహపుష్టికి
ఆరోగ్యానికి**
మండిత-డిగవాలాదాదులవారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం

(బైవట్)రిమిటర్

మదరాసు-17

తెలుగు పుస్తకములు

వైద్య శాస్త్రము	రూ. 15
వైద్య శాస్త్రము (సంక్షిప్తము)	రూ. 10
మందులను వాడే పద్ధతులు	రూ. 9
శాస్త్రము	రూ. 10
శాస్త్రము	రూ. 10
ప్రకృతివైద్యము (అభిరూపములు)	రూ. 16
గర్భనిరోధకములు (విశ్లేషణ)	రూ. 10
సర్వవిద్యము (సంక్షిప్తము)	రూ. 9
సంపాదనములు (అన్ని పరిశ్రమలు)	రూ. 10
500 రోగములు నివారణకు మందులు	రూ. 30
4 పుస్తకములకు సాక్షిగా దీనితో	
ఉత్తరము రూ. 2.00 పంపిణీ పరిశ్రమ	

డి.పొ.బుక్ సెంటర్

గాంధీనగరం, హైదరాబాద్-1 A.P

మోదుగపూలు

కుటుంబాన్ని చూచి చాలా సంతోషపడి
పోయింది రాజేశ్వరమ్మ.

ఏమిజరగవట్టు తనతో విప్పటిలాగా అస్సా
యతలో మాట్లాడుతున్న ఆ తల్లియ్య,
మామయ్యను చూసి ఆశ్చర్యపడి వారి
సహృదయతకు మౌనంగా మనస్సులోనే
నమస్కరించాడు చంద్రం.

మరునాడే వ్రతం. దీప తన పుట్టిస
రోజున చంద్రం ఇచ్చిన వచ్చల దుడ్దులు,
పుంగరం పెళ్లి కట్టుంగా శోభకు ఇచ్చేసింది.
పూజ దగ్గర కూర్చున్న శోభకు ఆడవాళ్ళ
గుసగుసలు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

“అసలు చంద్రం మేనమరదలిని చేసు
కుంటాడనుకున్నాం కాని ఇదేమిటి? అయినా
ఈ పిల్ల ఏం బాగుంది? దీప అయితే
చిదిమి దీపం పెట్టుకోవచ్చు” అంది కరణం
గారి సత్మితే.

“అది అంతే వదిలా! హైదరాబాద్ లో
పుద్యోగం నెలగపెట్టాడుగా? ఏదో జరిగి
వుంటుంది. అందుకే గుట్టుచప్పుడుకాకుండా
చేసుకుని వెంటపెట్టు కొచ్చాడు” అంది
మునసబుగారి శ్రీమతి.

“కలికాలం వదిలా! అడవిల్ల బరితెగించితే
మగాడు ఏం చేయగలడు? బావా మరదళ్ళు
చిలకా గోరింకల్లా వుండేవారు
దీపంటే చంద్రంకి ఎంత ప్రాణమో మనకి
తెలిదూ? ఇది అతగాడికి ఏదో పెట్టి
వుంటుంది. అందుకే ఇలా జరిగింది. పాపం!
దీప ముఖం చూస్తే గుండె తరుక్కు
పోతుంది. అయినా మనకెందుకీ గొడవ”
అంది కరణంగారి భార్యారత్నం.

అన్నీ విన్న శోభ ముఖం పాలిపోయింది.
ఏమిటి! వారు దీపను ప్రేమించారా? పెళ్లి
చేసుకోవాలను కున్నారా? నాతో ఒక్క
మాట అయినా అనలేదే? దీప! నిజంగా
దీప ఎంత అందంగా ఉంటుంది? ఆ పిల్ల
అందం ముందు తనెంత? ప్రాణం కన్నా
ఎక్కువగా ప్రేమించిన దీపను నా కోసం
ఆయన త్యాగం చేసారా? దీప కూడా ఎంత
మంచిది! అన్నీ మరచిపోయి తనతో ఎంత
బాగా మాట్లాడుతూంది. వీళ్ళ అసలు
మనుషులు కారు. మనుషుల్లో వెలసిన
దేవతలు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఆయన నన్ను
వదిలేస్తే నాగతి? అమ్మో! వూహితే భయం

చేసే పరిస్థితులు. ఏది ఏమైనా ఆయనకు
అనుగుణంగా నడుచుకోవడం తన ధర్మం,
విధి కూడాను అనుకుంది శోభ.

* * *

మరునాడు సాయంకాలం ఆ పూరి
వక్కనే వున్న నది ఒడ్డున వున్న శివాలయంకు
వెళ్లింది దీప. ఆ శివాలయం దీపకి,
చంద్రంకి ఇష్టమైన స్థలం. బయట
అరుగుపై కూర్చుని గలగల పారే నదిని
వచ్చని ప్రకృతిని చూడటం అంటే ఆ
ఇద్దరికి కూడా చాలా ఇష్టం. వీల్చిద్దరికి
ప్రసాదం పెట్టా శిశుమేన కల్యాణ
ప్రాస్తిరస్తు అని దీవించేవాడు ఆ గుడి
పూజారి. చిలిపిగా, అల్లరిగా లోకంలో వున్న
ఆనందం అంతా తనదే అన్నట్లు తిరిగే
ఆ జంటను చూసి ముచ్చట పడేవారు ఆ
పూజారి తాతయ్య.

ఒంటరిగా ప్రసాదం కోసం చేతులు
చాపిన దీపను చూచి, జారబోతున్న కన్నీళ్ళను
అదిమేసి ఆమె చేతులలో ప్రసాదం పెట్టి
అలవాటుగా “శిశుమేన కల్యాణ ప్రాస్తి
రస్తు” అన్నారు పూజారి తాతయ్య.

“వద్దు తాతయ్యా! నన్ను అలా దీవించకు,
నే నెవరిని చేసుకోను. అసలు నాకు
పెళ్ళే వద్దు తాతయ్యా!” అంటూ బాపురు
మంది దీప.

“అలా అనకూడదమ్మా! నువ్వింకా చిన్న
పిల్లవి. ముందు అనుభవించ వలసిన జీవితం
నింతో మిగిలి వుంది.”

వా మనసు రైల్వే బాగుండు

నా
మనసు రైల్వే బాగుండు
దిగే నయాడీకుల్లి
ఎప్పటికప్పుడు మర్చిపోతూ
ఎక్కేవాళ్ళలో
నిశ్చింతగా సాగిపోతుంది రైలు.
నా
మనసల్లా కాదు -
గతంలోని బాధల బొమ్మల్ని
వదే వదే కళ్ళముందుంచుతుంది.
అందుకే -

నా
మనసు రైల్వే బాగుండు.

- వెంపలి వెంకట శివ ప్రసాద్

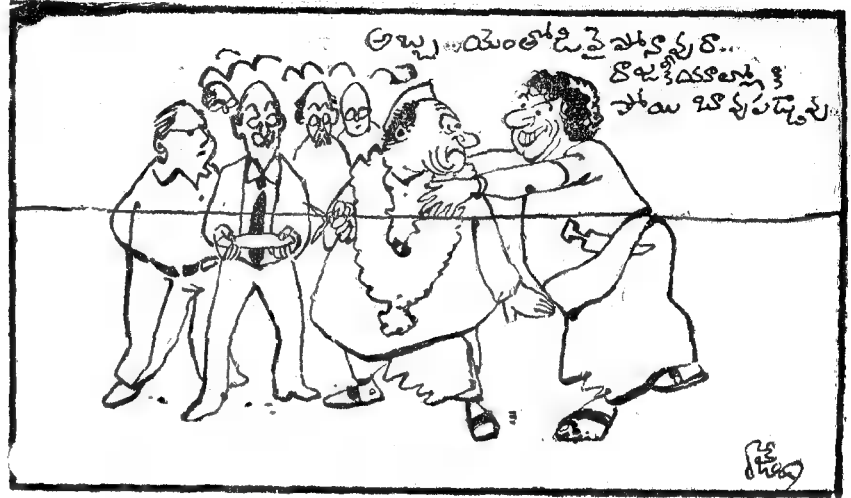
“లేదు తాతయ్యా! నాకేమి మిగలేదు. అంతా అయిపోయింది. ఏం చూసుకుని నిబ్రతకమా?”

“చూడు తల్లీ! పాలల్లో చిన్న గరిక పడిందని పాలన్నీ పారేసుకుంటామా? ఆ గరికను తీసి పారేసి శుభ్రం చేసుకుని వాడు కోవటంలేదా? అలాగే! మనం ఎన్నో అన్న కుంటామమ్మా! అన్నీ మనం అనుకున్నట్లు జరిగితే భగవంతుడు ఎందుకు? అనుకున్నవి కానివ్వక, అనుకోనివి చేస్తూ నేను వున్నాను అంటూ గుర్తు చేస్తాడమ్మా! భగవంతుడు. అన్నీ మనం అనుకున్నట్లు జరగకపోవచ్చు, అంత మాత్రం చేత జీవితంపై విరక్తి చెందకూడదు. చిరునవ్వుతో వాటిని స్వీకరించి ముందంజ వేయాలి. ఇంతకంటే నీకేం చెప్ప గలకీ ముసలి తాతయ్యా? చదువుకున్న దానిని, ప్రాజ్ఞురాలిని నన్ను అర్థం చేసు కుంటా వసుకుంటానమ్మా!”

కొద్ది క్షణాల మౌనంగా గడిచిపోయాయి. సంధ్యాచేపి అన నల్లని ముసుగు ధరించి ముస్తాబు అవుతూంది. ఒక నిశ్చయానికి వచ్చిన దానిలా కళ్ళ తుడిచేసుకుని, “అవును తాతయ్యా! తాళి కట్టనంతలో భావ నాకు పరాయివాడు కాదుగా! నేను బ్రతుకుతాను తాతయ్యా! నన్ను అల్లారు ముద్దుగా పెంచిన అమ్మ నాన్నల కోసం, నా కాలికి చిచ్చి రెబ్బ తగిలినా సహించలేని అన్నయ్యలు, వదినల కోసం, నా చిన్నారి చెల్లి కోసం, తప్పక బ్రతుకుతాను. కాని నాకు పెళ్లి చేసు కోవాలని లేదు” అంది దీప.

“అదేమిటమ్మా! కొరికలు చంపుకుని విరాగినిలా ఎన్నాళ్ళు బ్రతుకుతావు? అల్లారు ముద్దుగా పెంచిన అమ్మ నాన్నలు నీ జీవితాంతం తోడుంటారా? ఎంతో అపురూపంగా చూసిన అన్నయ్యలైనా ఎన్నాళ్ళు చూస్తారంటావు! ఎవరి జీవితం వారిది. అయినా అలా అనుకోవటం తప్పకూడా. నీ జీవితాన్ని ఎవరో వచ్చి చక్కదిద్దుతారను కోవటం పొరపాటు. నీ జీవితం మువ్వ చక్కదిద్దు కోవాలి” అన్నారు నవ్వుబోతూ.

“లేదు తాతయ్యా! నేను ఎవరి పై ఆధారపడను. నా బ్రతుకు నాదే. ఇక పెళ్లి కంటారా! జీవితంలో ఎప్పుడైనా పెళ్లి కావాలి అనిపిస్తే తప్పక చేసుకుంటాను. నా పెళ్లికి మొట్టమొదటి అతిథిని కూడా మువ్వ తాతయ్యా! మరిక వెళ్లి వస్తాను తాతయ్యా!

ఏకటి పడింది. అమ్మ వాళ్ళు గాభరా పడతారు” అంటూ వెళ్లిపోయింది దీప.

“పిచ్చితల్లీ! నీ మనస్సు వెన్నలాటిదమ్మా! నీకు శుభం కలగాలని ఆ సర్వేశ్వరుడిని మన సారా ప్రార్థిస్తాను” అనుకుంటూ లోపలికి వెళ్లిపోయారు పూజారి తాత.

అంత క్రితమే అక్కడికి దీపను వెతుక్కుంటూ వచ్చిన చంద్రం, ఆ ప్రయత్నంగా వాళ్ళ సంభాషణ విని జారుతున్న కన్నీటిని తుడుచుకుని విశృంఖలాగా వెళ్లిపోయిన సంగతి వీరిద్దరికీ తెలియదు.

* * *

ఆ వారం రోజులు నిమిషాల్లా గడిచిపోయాయి అందరికీ. అల్లరిగా, అందరిని నవ్విస్తూ మామూలుగా తిరుగుతున్నకూతురిని చూసి వసుంధర, భవాని ప్రసాద్ల మనస్సులు తేలికయ్యాయి. కాని వంటరిగా రాత్రిళ్ళు మల్లెపందిరి దగ్గర కూర్చుని కుమిలిపోయేది దీప. ఆ సంగతి ఒక్క చంద్రంకు తప్ప ఎవరికీ తెలియదు. తెలిసి తను చేయగలిగింది ఏమీలేదు.

వారం తరువాత తిరుగు ప్రయాణ మయ్యారు అందరూ.

* * *

కాలగర్భంలో ఇరవయి ఏళ్ళు గడిచిపోయాయి. ఈ మధ్య కాలంలో ఎన్నో మార్పులు. శ్రీకాంత్, రాధికల పెళ్లిళ్ళు, దీప బి. యే. బి. యిడి అవడం, వసుంధరా, భవాని ప్రసాద్లు, రాజేశ్వరమ్మ దంపతులు కాలగర్భంలో కలిసిపోవటం, స్వల్పకాలంలోనే జరిగిపోయాయి. ఎవరెన్ని విధాలుగా చెప్పినా వినక విరాగినిలా, ఒంటరిగా మిగిలిపోయిన

దీపను చూసి, దిగులుతో ఆనంత్యమై గా కన్ను మూసారు రెండు రోజుల తేడాతో వసుంధర, భవాని ప్రసాద్లు. దీపను ఒకేంటి దానిగా చూడకుండానే కన్ను మూసారు పూజారి తాతయ్య.

దీపకి నిజామాబాద్ కాన్సెంట్ స్కూల్లో పుద్గంగం దొరికి అక్కడికి వెళ్లిపోయింది. మొదటిసారిగా స్కూల్లో అడుగు పెట్టిన దీపకి అక్కడి వాతావరణం భయం కలిగించింది. కాని అదేస్కూల్లో తెలుగు టీచర్ సుస్మిత ఆమె భయాన్ని పొగట్టి, దగ్గరయింది. పసిపిల్లల మధ్య గతాన్ని చాటవరకు మరచిపోయినా చంద్రం, శోభల వుత్తరాలు గుర్తు చేస్తాయి.

గోడ గడియారం వరసగా ఏడు గంటలు కొట్టింది. సుదీర్ఘమైన గతంలోంచి బయట పడింది దీప. కిటికీలోంచి వెన్నెల లోపల పడుతూంది. అగ్నిపూలు (మోదుగ పూలు) వింతగా కనిపిస్తున్నాయి. అందంగా కనిపించే ఆ పూలు అనంతంలో ఇష్టం. ఎంత అందంగా కనిపించినా, అగ్నిలా మెరుస్తున్న పూలు పూజకి కాని, తల్లో పెట్టుకోవటానికిగాని పనికిరావు. తన జీవితం అంతే! అందరికీ అందంగా కనిపించినా ఒంటరిగా, ఎందుకు పనికి రాకుండా మిగిలిపోయింది. ఆ పువ్వు పువ్వున్నాళ్ళు అందంగా మెరుస్తూ పుంటుంది చెట్టుపై. తరవాత వాడిపోయి రాలిపోతుంది. అనూ అంతే! ఆ పూలకి, తన జీవితానికి ఎన్నో పోలికలు కనిపిస్తాయి. నేనూ ఒక మోదుగ పువ్వునే! పేలవంగా వున్నకుంటూ లేచింది దీప లైటు వెయ్యటానికి.

మవ్వల మరళి

సిరియత్ ఈ. సంధ్యదేవి

వృష్ణుడు అతను వూరు నుండి వూడి పడటం, ఇంట్లో కృష్ణసుమంతే లేక పోవటం ఆమెకు భయంగా అనిపించింది. మల్లిఖార్జునరావు పట్టరాని ఆవేశంతో ఒక్కోఅడుగు వేస్తూ, దగ్గరగా రాసాగాడు. “నిన్న ప్రాణాలతో వుంచను. నిన్న చంపేసి రక్తసిక్తమైన చేతులతో స్వేచ్ఛనీకి వెళ్ళి, చేసిన నేరం ఒప్పుకుని ఆరెస్ట్ అయి పోతాను” అంటూ మట్టూ చూశాడు, ఏదైనా కత్తి దొరుకుతుందేమోనని. ఆమెను పొడిచి చంపేయాలనుకున్నాడు. కాని, అతనికి ఏం కనిపించలేదు. దగ్గరగా వెళ్ళి రోజా కంఠం పట్టుకున్నాడు.

(గతసంచిక తరువాయి)

వెళ్ళి, చేసిన నేరం ఒప్పుకుని ఆరెస్ట్ అయి పోతాను” అంటూ మట్టూ చూశాడు, ఏదైనా కత్తి దొరుకుతుందేమోనని. ఆమెను పొడిచి చంపేయాలనుకున్నాడు. కాని, అతనికి ఏం కనిపించలేదు. దగ్గరగా వెళ్ళి రోజా కంఠం పట్టుకున్నాడు.

జరిగిన కథ -12: పి. యు. సి. పానయిన మల్లిఖార్జునరావు చెల్లెలు హరితకు, తెచ్చిన ఏ సంబంధమూ నచ్చటలేదు. తన పెద్ద మామయ్య శంకరంగారి కూతురు లీల పెళ్ళికి ముందే వెళ్తుండగా ఆమెకు ట్రైన్ లో ‘కృష్ణసుమంత’లో వరిచయ మేర్పడుతుంది అతని అందాన్ని మనసులో మెచ్చుకొంటుంది. మళ్ళీ అతను లీల పెళ్ళిలో కనబడ్డప్పుడు ఆమె కలవరపడుతుంది. మామయ్య కొడుకయిన కుమార్ భార్య శైలజ కోరిగా ఆమెతో బలభద్రరావుగారింటికి వెళ్తుంది హరిత. విజయమ్మా, బలభద్రరావు గార్ల ఏకైక కన్యకుడే ఈ కృష్ణసుమంత అని తెలుసుకుంటుంది హరిత. విశాఖపట్నంలో లాయర్ గా పనిచేస్తున్న కృష్ణసుమంతకి రామవాధం మేష్టారు ద్వారా వరిచయమైన తండ్రిలేని రోజాను, ఆమె తల్లి సీతమ్మను సంరక్షిస్తుంటాడు. తన ఫ్రెండ్ తమ్ముడికి ఉద్యోగం వేయించమని అడగటానికి వస్తాడు మల్లిఖార్జునరావు. అతనికే విషయమూ మరునాడు చెబుతానని చెప్పి, వచ్చేటప్పుడు హరితను కూడా తీసుకురమ్మని వాళ్ళని డిన్నర్ కి ఆహ్వానిస్తాడు కృష్ణసుమంత. మల్లిఖార్జునరావు చాకచక్యంగా హరితను డిన్నర్ కు తీసుకువెళ్తాడు. కృష్ణసుమంత ఫ్రెండ్ శాస్త్రీ ద్వారా అతని తల్లిదండ్రుల అడ్డం కనుకొని, వెళ్ళి హరిత పెండ్లి విషయం మాట్లాడివస్తాడు మల్లిఖార్జునరావు. కృష్ణసుమంత తల్లిదండ్రులు వచ్చి, హరితతో అతని పెళ్ళి విషయం చేసి వెళ్తారు. కృష్ణసుమంత, హరితల వివాహం అతివైభవంగా జరిగిపోతుంది. కొన్ని కారణాలవల్ల కృష్ణసుమంత, హరితల మధ్య ఘర్షణలు మొదలౌతాయి. రోజా తల్లి చనిపోగా, ఆమె కర్మకాండలన్నీ కృష్ణసుమంతే జరిపిస్తాడు. రోజా కృష్ణసుమంతల మధ్య అక్రమ సంబంధం ఉన్నదని ఒకామె ద్వారా తెలుసుకొన్న హరిత, భర్తను విడిచి అడుగుతుంది. అతని నుండి ఏ సమాధానం రాకపోయేసరికి, తన అన్నగారు వాళ్ళ వూరినుండి రాగానే వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళి పోవడానికి నిశ్చయించు కొంటుంది హరిత. ఈలోగా తను వుంటున్న విధిలోని వాళ్ళంతా సూటిపోటి మాటలతో కాళ్ళల్లా పొడుస్తుంటే భరించలేక కృష్ణసుమంత ఇంటికి వచ్చినరోజాను అతను తన గెస్ట్ రూంలో వుంచుతాడు. హరిత ఇంటి విషయాలు పట్టించుకోకుండా ముఖానగా ఉండటం చూసి కృష్ణసుమంత, ఆ ఇంటి బాధ్యతలు అన్నీ రోజాకే అప్పగించేస్తాడు. రోజా కృష్ణసుమంతల చనువును చూసి సహించలేక, తను ఆ ఇంట్లో నుంచి వెళ్ళిపోతున్నట్లు ఉత్తరం ద్వారా తెలియజేసి వెళ్ళి పోతుంది హరిత.

రోజా భయకంపితురాలై నోట మాట రాక అలాగే నిలబడిపోయింది. అతని చేతులు ఆమె కంఠానికి బిగుసుకున్నాయి.

అంతే! అతని భుజంపై ఎవరిదో బల మైన చెయ్యి వడింది. మల్లిఖార్జునరావు ఉలిక్కినడి. వెను తిరిగి చూసేటప్పటికి, కృష్ణసుమంత వెనక నిలబడి అరచేతిని అడ్డంపెట్టి అతని మెడమీద బలంగా కొట్టాడు.

అంతే! మల్లిఖార్జునరావు భరించలేని బాధతో మెలితిరిగి పోతూ, రోజా కంఠం వదిలేసి తన మెడ పట్టుకున్నాడు. కళ్ళు చీకట్లు క్రమేసి అంతా అలిచేసినట్లు కనిపించ సాగింది.

కృష్ణసుమంత కళ్ళ నిప్పులని వర్షిస్తున్నాయి. క్రోధావేశాలతో అతని షర్ట్ కాలర్ వుప్పుకుని ఇవతలకు లాగేడు ఒక గుంజా గుంజాతూ—

“రోజా పంటిమీద చెయ్యి వడిందో జాగ్రత్త!”

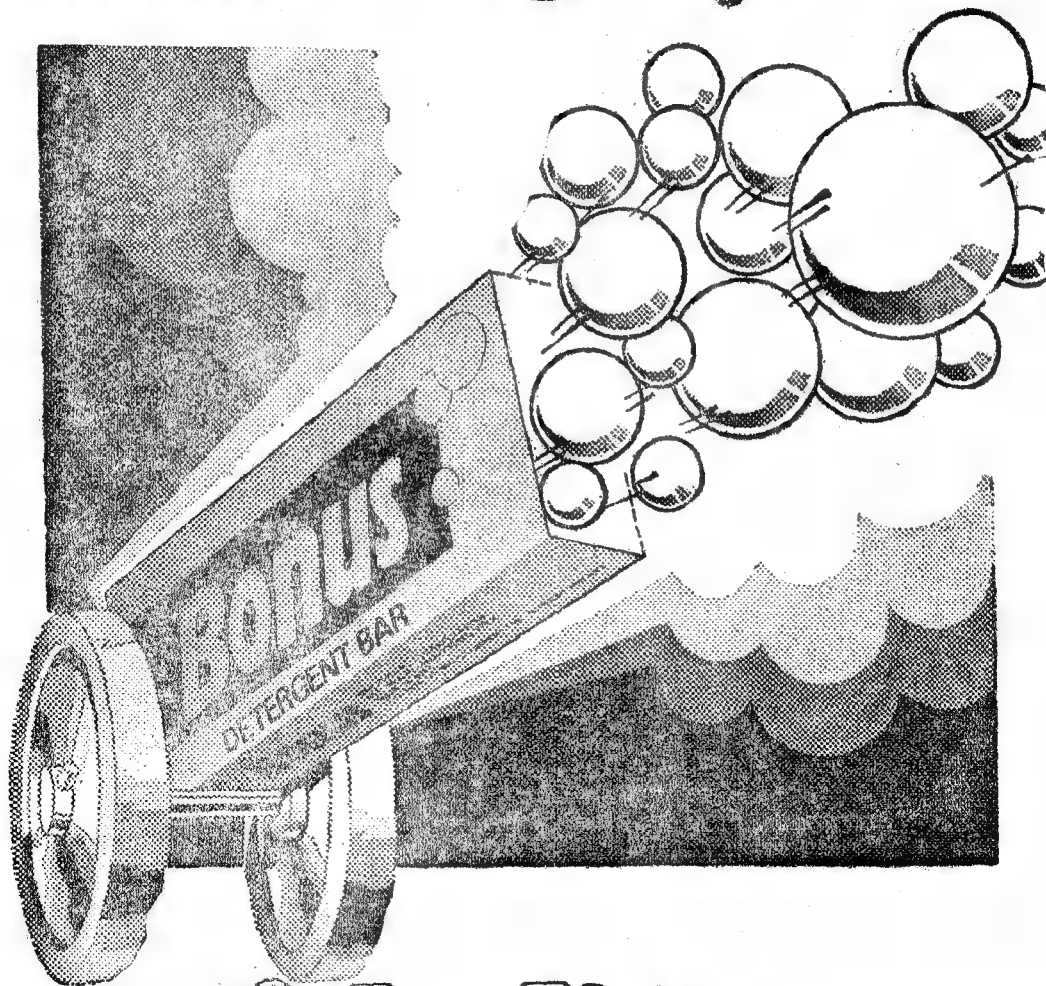
“బావగారూ!” అంటూ తన షర్టు పట్టుకున్న అతని చేతిని ఒక్క విడిచింపుతో విడిచింపుకుంటూ—

“నా సంగతి ఇంకా మీకు తెలీదు. అడపిల్లను ఇచ్చామని ఎంత అణిగి మణిగి వున్నా, మాకూ పంతాలూ పార్సాలూ వుంటాయి. మీఈ వాటకాలు అప్పీచూస్తూ చేతకాని వాళ్ళలా కూర్చోవడానికి మేము ఏం తక్కువ పరిస్థితుల్లో లేము” అన్నాడు కోపంగా.

ఆ మాటలు వింటూనే కృష్ణసుమంత పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి, కోపాన్ని బలవంతంగా అపుకుంటున్నట్లు.

“బావగారూ! నేను మర్యాదగా మీకు చెపుతున్నాను. మీరు మా చెల్లెలిని క్షమా ర్పణ కోరుకుని ఇంటికి వచ్చి తీసుకువెళ్ళండి.

గెలవండి తెలుపు యుద్ధం

బోనస్ బార్ సిద్ధం

కొత్త బోనస్ డిటర్జెంట్ బార్

బోనస్ శక్తిని పరీక్షించి చూడండి.
కొత్త బోనస్ డిటర్జెంట్ బార్. సాటిలేని పొడవు—
గుర్తింపు గల మరే డిటర్జెంట్ బార్ తనైనా నానరే దీని
పనితీరున్నది. వెలసిన పోల్చిచూడండి.
వనువు. అతువచ్చు రంగులో వాడవచ్చును.
కొత్త బోనస్ డిటర్జెంట్ బార్.

టాటావారి కల్యాణం

17-10-80

ముందు ఈకులను ఇక్కడ నుండి పంపేయండి" అంటూ, ఒక మూలగా వక్రిసిట్టు భయంగా నిలబడిపోయిన రోజా వైపు చెయ్యి పెట్టి చూపించాడు.

అంతే! కృష్ణసుమంత్ మరి కోపం అవుకోలేకపోయాడు. పిడికిలి బిగించి అతని గడ్డంమీద కొట్టాడు. అతను గడ్డం చేత్తో తడుముకుంటూ, ఉక్రోషంగా కృష్ణసుమంత్ వైపు చూశాడు.

"నా యింటికి వచ్చి, నా యింట్లో రోజాని అంటావా! రోజాని వేలుపెట్టి చూపించే అర్హత నీకుందా?" అతని కేకలకి ఆ బంగళా అంతా గజ గజ లాడినట్టు అయింది.

"రోజా!" అంటూ హేళనగా నవ్వి, "దాని బ్రతుకు ఏమిటో నాకు తెలిదా! ఈరోజున మీరు, రేపు నేను, ఎల్లండి మరొక..." అంటున్న అతని మాటలు పూర్తి కానేలేదు—కృష్ణసుమంత్ అవుకోలేని ఆవేశంతో ఉగ్రస్వరూపం దాల్చి, మల్లిఖార్జునరావు షర్ట్ కాలర్ పట్టి ఒక్కగుంజ గుంజి దూరంగా తోసేసాడు. అతను తూలి

మువ్వల ముర్రెల్లి

వెళ్లి టేబుల్ కి కొట్టుకున్నాడు.

"జాగత్త! మల్లి మాటలు మీరితే మర్యాద దక్కదు."

"ఏం చేస్తారు!" అంటూ దగ్గరకు రాసాగాడు.

"రంగన్నా! బంగారయ్యా!" అంటూ నాకర్లని కేకేశాడు. నాకర్లు ఇద్దరూ అతని పిలుపుకి పరుగున వచ్చారు.

మల్లిఖార్జునరావు వైపు చూపిస్తూ కళ్ళలోనే సైగచేశాడు. వాళ్ళ ఆ సైగను అర్థం చేసుకున్నట్టుగా మల్లిఖార్జునరావు చేతులు చేరోవైపు గట్టిగాపట్టుకుని ఆసారు, అతన్ని కదలనివ్వకుండా.

"నిరికి నిధిలోకి దారి తెలియదు అట! తీసుకువెళ్లి చూపించండి" అంటున్న అతని కంఠంలో హేళన ధ్వనించింది.

"జావగరూ!" అంటూ కోపంగా అరిచాడు.

"మీరు నా చెల్లెలు మెడలో తాళికట్టిన మూలంగా మర్యాద ఇస్తున్నాను. లేకపోతే మీ

ఇద్దరి అంతా నెను ఈ వెళ చూసి పుండే వాడ్చి" అన్నాడు మండిపడుతూ.

అతని మాటలకి కృష్ణసుమంత్ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాడు.

మల్లిఖార్జునరావు పొడవుగా పున్నప్పటికీ కృష్ణసుమంత్ దగ్గర బాగా పొట్టి అనే చెప్పాలి. కృష్ణసుమంత్ బలమైన శరీరం ముందు మల్లిఖార్జునరావు శరీరం బక్కవలచగా వుంటుంది. అతనితో కలబడితే మెత్తగా తన్నులు తిని చిత్తుగా ఓడిపోవలసిందే! ఆ సంగతి ఇద్దర్నీ చూస్తూనే ఎవరైనా చెప్పేయగలరు.

కృష్ణసుమంత్ నిర్లక్ష్యంగా నవ్వి, రోజా దగ్గరగా వచ్చి భుజాల చుట్టూ చెయ్యివేసి, మేడమీదకు దారితీశాడు. వాళ్ళిద్దరూ మేడమెట్టు ఎక్కుతుంటే అవుకోలేని ఆవేశంతో అరిచాడు—

"రేనే నేను మైదాను బయలుదేరి మీ అమ్మా, నాన్నగార్లతో చెప్పి మీ పరువు ప్రతిష్ఠలని నలుగురిలో పెట్టి కడిగి పారేసి ఈ రోజా అంతు తేలుస్తాను. మిమ్మల్ని లాక్కువెళ్లి నా చెల్లెలు కాళ్ళమీదపడేస్తాను.

మిరు దానిక తమార్యులు చెప్పేదాకా విడిచి పెట్టను" అంటూ మల్లిఖార్జునరావు పిచ్చెక్కినట్టు అరవసాగాడు.

కృష్ణసుమంత, రోజూ అతని మాటలకి వెనుతిరిగి చూడలేదు. తమని కానట్టే మేడ మీదకు వెళ్లిపోయారు.

41

హరిత మం చం మీ ద తనలో తను ఏడుస్తూ పడుకుంది. తల్లి గోవిందమ్మ, విశాలి ఆమెను పూరుకోబెట్టు సాగారు. హరిత మాటలు మొదట విశాలి నమ్మలేదు.

"అతను అటువంటి వాడు కాదు. ఈ అమ్మాయి అతన్ని ఆపార్థం చేసుకుని వుంటుంది" అని అనుకుంది.

రెండు రోజుల క్రితం భర్త వెళ్లి అతనితో ఘర్షణ పడటం అంతా విన్నాక నమ్మక తప్పలేదు. పైకి పెద్ద మనుష్యుల్లా వుండే వాళ్ళంతా ఎన్ని నాటకాలు ఆడతారో ఇప్పుడు అర్థం అవుతుంది. మెల్లగా అతను అంటే విశాలికి మంచి అభిప్రాయం తొలగిపోయింది.

గోవిందమ్మ బాధ పడింది. "చదువు కున్నాడు, అందంగా వున్నాడు అని పిల్లనిచ్చి పెళ్లి చేస్తే దాని గొంతుక కోశాడు" అనుకుని కన్నీరు కార్చింది, కూతురి బాధ చూడలేక.

హరిత ఆ యింటివద్ద నుండి పారిపోయి స్నేహితురాలి యింటికి వెళ్లి వాలుగురోజులు వుండి 'అన్నయ్యా వాళ్లు ఊరు నుండి వచ్చే

శారు' అని తెలిశాక వచ్చింది. రావటంతోనే తల్లిని, వదిల్చి, అన్నయ్యనూ పట్టుకుని బావురుమంటూ ఏడ్చేసింది.

హరిత అంటే ఆ యింటా అందరికీ గారాబం వలన, అమె అలా ఏడ్వగానే అందరి హృదయాలు ద్రవించిపోయాయి. ఆ రోజు 'ఇది నిజమా!' అన్నట్లు, మతులు పోయి నట్టు కూర్చున్నారు.

మొండికేసిన మగవాణ్ణి గాని, స్త్రీనిగాని ఎవ్వరూ ఏం చెయ్యలేరు. ఇంటికే తీసుకు వచ్చి వుంచాడు అంటే, అతనికి ఎవ్వరన్నా విమోచనం భయం లేదు. అన్నిటికీ తెగించే అంత సాహసం చేశాడు. పైగా అతను

తప్పరపడుండు!
ఈనాడు కానండు!

మహిళాలోకానికి
మహత్తుర అవకాశం!
"వేళకు వంట కావడం లేదనా
మీచింత?
కాబ్బన్స్ గ్యాస్ స్టో
ఉన్నది మీచెంత!"

- ఇంటిల్లపాది ఉపదానికే - ఇంటింటా ఉంటువలసింది - కాబ్బన్స్ గ్యాస్ స్టో
- సేదో విశ్రాంతం చేసుకోండి. సులభమయిపోయే పద్ధతిలో కాబ్బన్స్ గ్యాస్ స్టో
- ఈ 104 ట్యాప్ల మొత్తం 8 నెలల వాయిదాలు. 4 నెలల వాయిదాలు చెల్లించే కాబ్బన్స్ గ్యాస్ స్టో విజిల్ లైట్ కే వస్తుంది. పట్టి లేదు. ఇతర సర్వీసు చెల్లించుట.

వివరములకు సంప్రదించండి:

1. బడుపాటి - కామవరం:	4. తణుకు - రాధాకృష్ణ గ్యాస్ కిచెన్ ఎయిడ్స్
గోదావరి గ్యాస్ ఏజెన్సీస్, బడుపాటి	5. తణుకు - సుధాకర్ గ్యాస్ ఏజెన్సీస్
2. భీమవరం - సుధాకర్ గ్యాస్ ఏజెన్సీస్	6. వాల్మీకి - గాంధీ గ్యాస్ ఏజెన్సీస్
3. తణుకు - అభిలాష్ గ్యాస్ ఏజెన్సీస్	
- ఈ అవకాశం పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పబ్లిక్ వర్క్స్ మూత్రమే.

హారత దేశంలోని నదు అన్నింటిలో గంగా నది మిక్కిలి పెద్దతమైనది. గంగానదీ స్నానం మనస్సున కొక విధమైన ప్రశాంతిని కలిగిస్తుంది. గంగా స్నానం వల్ల పాపాలు నశిస్తాయని మనవారి విశ్వాసం.

గంగానది కొక ప్రత్యేకత ఉన్నది గంగా జలం ఎన్ని రోజులుంచినా చెడిపోదు. దానిని చిన్న చిన్న చెంబులలో పట్టి నీలువేసి, నెలల కొద్దీ, సంవత్సరాలకొద్దీ నిలవచేసుకోవడం పరిపాటి. అయితే - ఇతర నదుల జలం కలియని గంగా జలమే నిల్వ ఉంటుంది. ఇతర నదులు కలిసిన తర్వాత ఆ నీటికి ఈ ప్రత్యేకత ఉండదు. కాశీ, గయ, ప్రయాగ మున్నగు స్థలాలకు యా తమ వెళ్లేవారు కాశీలో గంగాజలాన్ని పట్టి ఉంచరు. వయాగలో యమునానది గంగానదిలో కలిసిపోతుంది. కాశీలోని గంగానది యమునానది కలిసినదే! అందువల్ల వయాగలో శుద్ధ గంగాజలాన్నే పాతలలో పట్టి ఉంచుతారు. పారిధ్యరంగవెళ్లే వారు అక్కడి గంగాజలాన్ని భద్రపరుస్తారు.

ఈ గంగా జలానికి ఇట్టి ప్రత్యేకత ఉండ

డానికి కారణం ఏమిటి? - ఎళ్ళ కలుగక పోదు. విష్ణు పురాణంలో దీనికి సమాధానం లభిస్తుంది.

సూర్యుడు తన కిరణాలవల్ల నాల్గు విధాలుగా భూమినుండి జలాన్ని గ్రహించి మేఘాల మూలంగా తిరిగి భూమిపై కురిపిస్తాడు. నముద్రం, నదులు, భూమి, పాణులున్నూ ఆ నాలుగు విధాలు. పై నాలుగు విధాలా భూమికి చెందినవి. మేఘాల మూలంగా తిరిగి భూమికి జలాన్నిచ్చేవి.

ఈ విధంగా నాల్గు రీతులుగా కాక మరొక విధంగా సూర్యుడు మనకు జలాన్ని ఇస్తున్నాడు. అతడు ఆకాశ గంగా జలాన్ని స్వర్గం నుండి తన కిరణాల మూలంగా స్వీకరించి, మేఘాల ప్రమేయం లేకుండా భూమిపైని విడిచిపెడుతున్నాడు అదే గంగానదిగా ప్రవహిస్తున్నది. భూమి నుండి గ్రహించబడిన నీరు కాకపోవుటవల్లనే గంగా జలానికి పవిత్రత లభించినది. అనది పానములను నశింపజేసేది అయింది.

“పరితృప్తుడ భౌమాను

తథాపః ప్రాణి సంభవాః,

చతుష్ప్రకారా భగవా

నా దత్తే సవితా మునే.

ఆకాశ గంగా సలిలం

తదాదాయ వభసి గూన్,

అన్ భగతమే వోర్వాగం

నద్యః క్షీణతి ధర్మిభిః,

తస్య సంస్పర్శ నిర్మాత

పాపవంకో ద్విజోత్తమ,

నయాతి వరకం మర్త్య

దివ్యం స్నానం హితత్ స్మృతమ్.”

“జలములు, నదులు నముద్రముల, భూ ప్రదేశములు, పాణులు అను నాలుగు రకముల నుండి గ్రహించబడుచున్నవి. ఈ జలములు సూర్యుని చే గ్రహించబడుచున్నవి. అతడు ఆకాశ గంగాజలమును, కిరణములవల్ల స్వీకరించి భూమిపై - మేఘముల క్కరతేకుండు గనే విడుచుచున్నాడు. ఆ గంగా జలమును స్పృశించినంత మాత్రాన మోక్షపుట పాపము నశించును. వరకమునకు పోనక్కరలేదు. గంగా స్నానము దివ్య స్నానము!” అని పయి శ్లోకాల అభిప్రాయం.

లాయరు. ఎవ్వర్ని ఏ విధంగానైనా పట్టి కొట్టించేయగలడు.

మర్నాడు మల్లిఖార్జునరావు కోపంగా వాళ్ళ యింటికి వెళ్లి అవమానింబడి వచ్చాడు. దానితో అంతా కృంగిపోయారు.

“ఏం చెయ్యాలి? ఎవరితో చెప్పాలి? ఎలా ఈ సమస్యని ఎదుర్కొని హరిత జీవితం చక్కదిద్దాలి? హరిత మల్లి మనునటిలా సరదాగా, ఉషారుగా తిరగటం తమ కళ్ళతో చూడగలుగుతామా?” అని అంతా విచారించ సాగారు.

వూరునుండి పచ్చాక ఎవ్వరూ సంతోషంగా లేరు. ఎవ్వరూ సరిగ్గా కడుపునిండా భోజనం చెయ్యటంలేదు.

మల్లిఖార్జునరావుకి ఆ వారం రోజులూ ఎంత ప్రయత్నించినా కేలపు దొరకలేదు.

వారం రోజుల తరువాత మెద్రాస్ వెళ్లి ఈ విషయం అంతా బలభద్రరావుగారికి, ఆయన భార్యకు చెప్పి వెంటబెట్టుకు వచ్చి, కొడుక్కి చివాట్లు పెట్టించి, చెల్లలి కాపురం

మువ్వల మురళి

చక్కదిద్దాలనుకున్నాడు.

* * *

హరితను వూరుకోబెడుతున్న విశాలి, ఆమెను మెల్లగా ప్రశ్నించసాగింది.

“హరితా! ఆ రోజు అనే అమ్మాయి మీ ఇంటికి వచ్చి ఎన్ని రోజులు అయింది?”

హరిత చెప్పింది.

“ఆ అమ్మాయే వచ్చిందా? అన్నయ్య గారు వెళ్లి వెంటబెట్టుకు వచ్చారా?”

“అదే వచ్చింది” నిరసనగా చెప్పింది, కళ్ళు తుడుముకుంటూ.

“అంటే, అన్నయ్యగారు ఆ అమ్మాయితో బాగా చనువుగా వుండటం నువ్వు కళ్ళతో చూశావా?” అనుమానంగా అడిగింది.

ఆమెకు భర్త మాటలు కూడా ఒక్కోసారి వమ్మబుద్ధి కావటంలేదు.

“అంటే, నా మాటలు నీకు ఇంకా నమ్మకం కుదరలేదా!” రోషంగా అడిగింది.

“అదికాదు హరితా! నలుగురిలో తిరిగే మగవాణ్ణి మనం తప్పవట్టి అనుమానించ కూడదు” అంది ఆడపడుచు తలనిమురుతూ.

“వదివా! నా కళ్ళతో చూసింది అబద్ధం అంటావా? అర్థరాత్రి ఆయన లేచి రోజూ గదిలోకి వెళ్లి తలుపులు మూసుకోవటం, ఇది అంతా నా అనుమానమే అంటావా?” అంది కన్నీళ్ళతో.

ఆ మాట వినటంతోనే విశాలి గాఢంగా నిట్టూర్చింది.

“ఒక్కోసారి మన కళ్లే మనల్ని మోసగి స్తుంటాయి. కళ్ళతో చూసినవన్నీ నిజాలు కావు. చెవులతో విన్నవన్నీ పరమ సత్యాలూ కావు. నిండు మనసుతో చూడగలిగినవాడే అసలైన జ్ఞాని. పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో ఎదుటి వాళ్ళని అర్థం చేసుకున్నవాడే మహా తుడు. ఈ సత్యాన్ని నువ్వు నమ్మగలిగితే, నీ హృదయ నేత్రాలతో నీ భర్త మనస్తత్వ గ్రంథాన్ని కుణ్ణంగా చదవగలిగితే, అప్పుడు

(52వ పేజీ చూడండి)

మంగళకరమైన వెన్నెల మోమును మెరుగు పరచటానికి

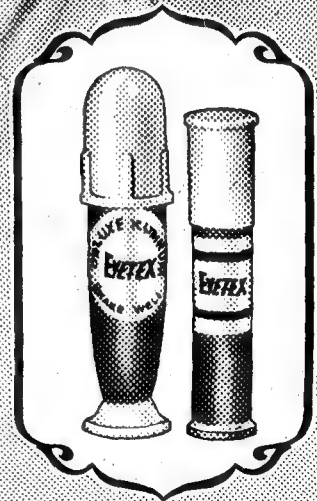

బటెక్స్ **మాట్ ఫినిష్ లీలకం**

దేశమంతటా నాగరిక యువతులు కోరి దరించేది బటెక్స్ లీలకం నారీమణుల పుష్ప విదానాన్ని అద్భుత సౌందర్యాన్ని ప్రస్ఫుటం చేసేటందుకే కన్నులకింపైన 14 రంగులలో దొరుకుచున్నవి. శాస్త్రీయ విధానంలో తయారుచేయబడు బటెక్స్ లీలకం చర్మానికి ఎటువంటి హానియు కలుగజేయదు

బటెక్స్ 38 సంవత్సరములుగ మే నమ్మకానికి పాత్రమైన ఉన్నతమైన విహ్వాం

అరవింద్ లాబరేటరీస్ మద్రాసు 600 033

ఎస్. ఆర్. ఎస్. - చిత్తూరు

మగవారిని దుమ్మెత్తితేయడానికి రూమున పరుమకువడే మీరు సెన్సారుబోర్డు మెంబరుగా వుంటూ కళ పేరుతో అంగంగ ప్రదర్శన చేస్తున్న సటిమణులను ఏం చెయ్యలేకపోయాడే?

★ ఎలావచ్చని గైడ్లెన్సులోయిరికించలేం. అందుకేదా, 'ఆడవారిని అవమానించే' విషయాలకై ■ బైల్డెన్ గైడ్లెన్స్ రాలివి పొరుతున్నాను. చూద్దాం.

జె. డి. ఆర్. - మొగలవల్లి.

'ప్రేమకోసమై వలలో పడనే పాపం వసినాడు' అన్నాడు ఒక కవి. వసినాడు ప్రేమలో పడడం ఏమిటి?

★ వెక్రినాన్నా! ఇక్కడ వసినాడంటే అమాయకుడని అర్థం చెప్పకోవాలి.

టి. కె. సి. - మాజిబిడు.

మొన్నమధ్య ఆరుద్రగారిని కలిసి 'గురువు గారు! నా కనలు కోసం రావడంలేదు. ఏం చేయమంటారు' అని సలహా అడిగాను. వెంటనే 'మా ఆవిడగారిచ్చే జవాబులు చదవండి' అన్నారు. అలా ఎందుకన్నా రంటారు?

★ కోపం, తాపం, ఒళ్ళిమంట, తిక్క ఇవన్నీ బ్రతికివున్న మనుషుల లక్షణాలు. అంచేత నీటి తోపం కాస్తకాస్త చమ్రుతవాన్ని సూచిస్తుంది.

ప్రశ్నా వళి

-కె. రామలక్ష్మి

మరీ మీరు ప్రశ్న రాసే నేను జవాబు రాసేసరికి అలస్యం అవుతుందని - తత్కాలిగా ఆ జవాబు యిచ్చి పుంటారేమో. (అయినా కూడావిన్న మాట కొక్కసారిగా మాట్లాడారన్నా నేను నమ్మలేను! మహా అనిపించుకుంటున్నాను అని వుండచ్చు - లేదా, అలోచనలో ఆ గడ్డం రాసుకుంటూ మీ మాట వినిపించుకోవలసివా నాకు ఆశ్చర్యం లేదు. జవాబు మీరుపొందుకుని వుండమా వచ్చు -)

ఎ. కె. వి. - విజయవాడ.

అందరూ లోభుష్టి, అంతర్భుష్టి వుండా అంటూ వుంటారు. దీనికి అర్థం ఏమిటి?

★ మాపు మామూలు ప్రపంచం చూడ్డానికి. దృష్టి కుదిరినది వాటిని చూడ్డానికి కావాలి.

య. య. - ఎమ్మిగమారు.

స్పష్టిలో సొందర్యానికి, స్త్రీ సొందర్యానికి బేధం లేదు. ఇదంతా ప్రతివోరూ 'కమ్మ' కల్పించుకుంటున్న ఇంద్రజాలం అంటాడు చలం. మీరే అంటారు?

★ దీన్ని చలంగారే అక్కరలేదు. తా నలించిది రంభ, తా మునిగింది గంగ అని - అంతా అనేమాటే.

జె. వి. ఆర్. - కలకత్తా.

సహాయం చేస్తానన్న వారిని అనుమానించే వారిని ఏమనాలి?

★ అందుకే అడిగితేనే చేయాలన్నారు! అయినా సలహా విననివారైతే సహాయం చేయడం కష్టం కదా - పూర్వకోపాలంతే.

ఎ. ఎస్. ఆర్. - బుడలి.

స్త్రీకి పెళ్ళయి, పిల్లలు పుట్టాక గృహిణిగా బాధ్యతలు చక్కదిద్దడమే గౌరవం. రోజూ ఇంటిని, పిల్లలనూ చూసుకుంటూ వుంటే ఇంటా బైటా గౌరవం అని నా అభిప్రాయం?

★ చిత్తం. పురుషుడి చిత్తం స్త్రీ భాగ్యం అని జనం చేయండి ఏం చేస్తాం! చదువుకున్నప్పుడు, అవసరం అయినప్పుడూ ఉద్యోగం చేయడం గౌరవ భంగం కాదు. కానీ అంతమాత్రంతో ■ స్త్రీ యింటిని, భర్తని, పిల్లలని నిర్లక్ష్యం చేసినట్టేనని అనుకోవడం పొరపాటు.

ఎస్. ఎస్. ఆర్. - మిట్టనల్లి.

మానవుడు కోతినుంచి పుట్టాడు అంటారు. ఎంతవరకు నిజం?

★ చాలా మటుకది నిజమే అనిపించడం లేదు, నేటి మానవుల కోతి చేష్టలు చూస్తూంటే?! డి. సి. ఎస్. - అదోని.

స్పష్టిలో స్త్రీ పురుషులకు సమాన బాధ్యతలు వున్నాయి కదా! మరి స్త్రీలు మాత్రం సమాన హక్కులు కావాలని పోరాడుతున్నాడు? బాధ్యత లున్నప్పుడు హక్కులు లేకుండా పోతాయా?

★ స్పష్టిలోమా, కాగితంమీద సమ బాధ్యతలు సమ హక్కులూ వున్నాయి. కానీ అమలులో మటుకు బాధ్యతల బరువులే మోసే గాడిదగా తయారైంది స్త్రీ. ఎంత గాడిదలకేవా నడుం విరిగే బరువు అంటూ ఎక్కడో వుంటుంది - దానితో కళ్ళు తెరిచి మట్టా ప్రపంచం చూసి - మాన బ్రతుకులే ఎందుకిలా కాలాయి? అని ముందు తమని తాము - తరవాత మట్టా మనుషులని ప్రశ్నించడం జరుగుతుంది. తరువాత సాధించడానికి - తెగింపు తెచ్చుకోడం జరుగుతుంది. ప్రస్తుతం మనదేశంలో బరువులు దింపేమట్టా కలయచూసి తమని తాము ప్రశ్నించుకునే దశలోకి వచ్చింది స్త్రీజాతి...అంతే!

డి. ఎల్. ఎల్. - సునాబేడ.

స్త్రీకి అలకే అందం అంటారు. మరి పురుషునికి?

★ ఆ అలక తీర్చడమే - అందం - అనందం. పురుషుడు అలిగితే?

★ అదంగి అంటారు!

ఎ. సి. - కరీంనగరు.

రామాయణం మూడు ముక్కల్లో కట్టే, కొట్టే, తెచ్చే - అలాగే రాజకీయాలని మూడు ముక్కల్లో చెప్పండి?

★ ఏమింది ఆనంద - మార్చె (పిట్టి) వచ్చె (పదవి) చేర్చె! (ధనం) పోయె (చదువు) పరవారేదు!

20==అంధమిత్రవాదం==17-10-80

జాతీయ భాషా సమైక్యతా గ్రంథములు

తెలుగు భాష మాత్రము చదవగలిగినవారు యితర రాష్ట్రములకు పోయి ఆ దేశములో స్థిరపడిన తరువాత వ్యాపారము గాని, విద్యా సంస్థలయందు గాని, ఉద్యోగ సంస్థలయందు గాని ■ దేశ ప్రజలతో వ్యవహరించుటకు కష్టపడేవారికి, దినచర్యకు ఉపయోగించే వార్తలు చేర్చి, సులభంగా వ్యాకరణ లోపం లేకుండా వ్రాయడానికి, చదవడానికి మరియు ఆ దేశ ప్రజలతో తేలికగా వ్యవహరించుటకు, ఈ క్రింద వివరించబడిన ఉత్తమ గ్రంథములు.

వెల రూ.	వెల రూ.
30 రోజులలో హిందీ భాష 4-50	30 రోజులలో మరాఠీ భాష 4-50
30 రోజులలో కన్నడ భాష 4-50	30 రోజులలో గుజరాతీ భాష 5-50
30 రోజులలో మలయాళ భాష 4-50	30 రోజులలో ఒరియా భాష 5-50
30 రోజులలో సంస్కృత భాష 5-50	30 రోజులలో ఉర్దూ భాష 5-50
30 రోజులలో అంగ్ల భాష 7-50	30 రోజులలో తమిళ భాష 4-50
30 రోజులలో బెంగాళీ భాష 4-50	30 రోజులలో పంజాబీ భాష 5-50

అంగ్ల సంభాషణం - తెలుగు వెల రూ. 7-30

మీరు పుస్తకాలకు ఆర్డర్ చేసేటప్పుడు పుస్తకాల వెలలో తప్పనిసరిగా సగం అడ్వాన్సుగా పంపాలి. మిగతా సొమ్ముకు వి.పి.గా పంపుతాము.

Also learn all our National Languages in 30 days through your mother tongue

Balaji Publications

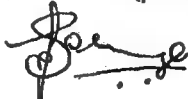
103, Pycrofts Road, Madras-600 014

ఉరకలువేసే వయసు, ఊరించేసే సొగసు శ్రీప్రియ
సొంతం. ఆ శ్రీప్రియ సొగసును మరింత చేసేది లక్స్.

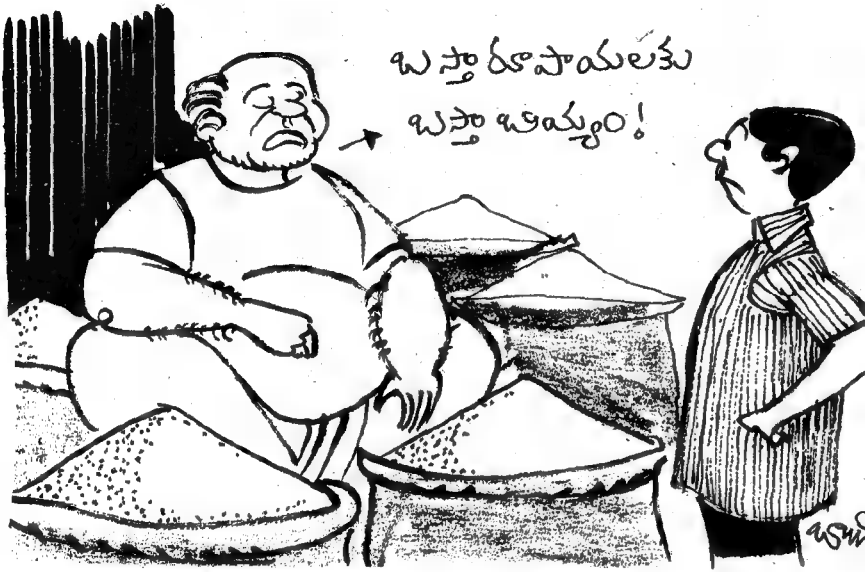
సొగసైన తార శ్రీప్రియ. ఆమె తన అందాన్ని తీర్చిదిద్దుకునేందుకు
నిరంతరం కోరుకునేది లక్స్.

"నా చర్మ సౌందర్యాన్ని కోమలంగానూ, మనోహరంగానూ
రూపొందించుకునేందుకు నాకు లక్స్ కావాలి." అంటుంది శ్రీప్రియ.

శుద్ధమైన, సౌమ్యమైన లక్స్ -
సినిమా తారలకు సౌందర్యాన్నిచ్చే సబ్బు

హిందుస్థాన్ లిమిటెడ్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పాదన.

బస్తారూపాయలకు
బస్తా అయ్యం!

“పెళ్లం బొగ్గులలో వంట చేయలేక
చూస్తుంటే మీకేమి పట్టడం లేదు.
కిరసనాయిర్ తెచ్చుని ప్రాద్దుకనగా సంపన్నే భారీ
డబ్బాలో తిరిగివస్తారా? ఈవేళ నేను భోజనం
వండేదిలేదు, పెట్టేదిలేదు.” అని లక్ష్మి భారీ
డబ్బాలో వచ్చిన భర్త రామారావుని చూసి కోపంగా
వంటంటిలోకి వెళ్లిపోయింది.

“లక్ష్మికేం తెలుసు? ప్రాద్దున్నుంచి ఫండర్
కిరసనాయిర్ కోసం క్యూలో నిలబడి తను ఎంత
కష్టపడిందను. క్యూలో సగంతుందికిచ్చి మధ్యాహ్నం
అయ్యేటప్పటికే కొట్టు చక్కగా కట్టేసి పిచ్చుకారు
భోజనానికి బయలుదేరాడు. ఇదంతా చెప్పినా లక్ష్మి
ఏవే సీతీలో లేదు” అనుకొని చొక్కా తీసి దండెం
మీద వేసి, అసలుగా మంచమీద వాలాడు.
రామారావు.

వంటంటిలోంచి లక్ష్మి చివ్వుగా గొణుక్కుంటూ
దరి దరిమని చప్పుళ్లు చేయడం రామారావుకి
విసింపబడింది.

ఎంచేయారో తోచనట్లు మంచం ప్రక్కనే
ఉన్న పేపరు తీసి చూడసాగాడు. పేపరులో వార్తలు
చూస్తుంటే కనుబొమలు ఆక్రమ్యంతోను, భయం
తోను ముడిపడ్డాయి.

* * *

“నిమండోయ్! మిమ్మల్నే! అబ్బబ్బ విసింపించు
కోడు. ఇంటి సంగతి బొత్తిగా మీకక్కరలేదు.
ఇంటిలో బియ్యం విందుకొన్నాయి. బియ్యం
తెచ్చిపెట్టండి. అటునుంచి అలా బజారులోకి వెళ్లి
కాయగూరలు కొని తెండి” అంది.

“అలాగే... అలాగే” అని నంది చేత్తో
పట్టుకొని ఎడక మొదలుపెట్టాడు రామారావు.

బియ్యం కొట్టుకు వెళ్లి, “కిలో బియ్యం
ఎలాగండి” అన్నాడు రామారావు.

“కిలో పదిహేను రూపాయలు” అన్నాడు
కొట్టువాడు.

“నిమిటి! కిలో పదిహేను రూపాయలా
వెనకటి రోజుల్లో రెండు రూపాయలుండేది.
నిమిటి దారుణం?” అన్నాడు ఆక్రమ్యంగా.

“ఆ రోజులు వేరండీ. ఇప్పుడు పంటలు
తక్కువ. జనాభా ఎక్కువ. ఇందులో చూడు
మిగిలేదేలేదు” అన్నాడు కొట్టువాడు.

“ఇదేం చోద్యమండీ? మన ఆంధ్రదేశంలోనే
బియ్యానికి కరువు వచ్చిందా! పైగా ప్రభుత్వం
ఎన్నో దామోలు కట్టి, కాలువలు త్రవ్వించి కూడా.”

“ఎన్ని దామోలు కట్టినా పనికిమేమిటి?
ఎరువులు లేకుండా పంటలు ఎలా పండుతాయి?
ఇంతకీ మీకు బియ్యం కావాలా? అక్కరలేదా?
చెప్పండి” అన్నాడు కొట్టువాడు విసుగ్గా.

“అయ్యో! కావాలండీ... కడుపుకి అన్నం
కూడా లేకపోతే ఎలాగండీ! పది కిలోలు ఇవ్వండి”
అని డబ్బు కొట్టువాని చేతికి అందించాడు.

చేత్తో బియ్యం నంది పట్టుకొని కాయ
గూరల కోసం ప్రక్క పండులోకి వెళ్లాడు
రామారావు.

నిన్నుమన స్వర్గిని పృథివీస్థునిను
ఓబో! అండుకే బోలె తక్కువ
కట్నం - అంతే లక్షరూపాయలు
త్రుడుగు
తున్నను!

మా త్రబ్బులుకి ఉద్యోగం ఏవేలేదు -
నెలకొ డొంగతనం చేస్తాం - మా
జీవితాలు హాయిగా గడిచిపోతున్నాయి!

"వంకాయలు కిర్రో ఎంత?" అన్నాడు రామారావు.

"పదిరూపాయలు" అంది కాదుగూరలమ్మ.

"అయ్య బాబోయ్! వంకాయలు వద్దుగాని బెండకాయలు కావాలి, ఎలాగిమ్మ" అన్నాడు రామారావు.

"వచ్చేందు రూపాయలు చేసుకోండి" అంది.

"ఏమిటి, వచ్చేందు రూపాయలా! వద్దుగాని బెండకాయలు రుంపలు..."

ఒక నిర్లక్ష్యమైన చూపు రామారావు వైపు చూసి 'కాదుగూరలు తినే ముఖంలా లేదు' అని క్రొత్తగా వచ్చిన వ్యక్తివైపు చూసి - "మిత్రం కావాలే చెప్పండయ్యా" అంది.

రామారావుకి ఆ అమ్మి అలా అప్పుందుకు బాధ అనిపించలేదు గాని, ధరలా అలా పెరిగిపోయినందుకు మతిపోయింది. రకరకాల అతోచనలతో ఉన్న రామారావు శరీరంతో ఒక్కపారి విస్తృతమైన చోటు చేసుకొంది. ఇక నడువలేక దగ్గరలో ఉన్న బస్ స్టాప్ కు వెళ్లి నిలబడ్డాడు.

కంట్రీ ఏదో సరిక వడడంతో చేత్తో కమ్మ రుద్దుకుంటూ చూశాడు. పెద్ద చప్పుడు రోడ్ రోలరులాగా చేసుకుంటూ, వంటింటి కట్టెలపాక గొట్టంలోంచి పాగ వచ్చినట్లుగా, దట్టమైన పాగతో, చుట్టూ కలకలాదు, సైన్ బావుతో బాగుతో నడిచే బస్సువచ్చి అగింది.

"ఓహో! దీని మరొకటి!" అని బస్సు దగ్గరకు వచ్చాడు రామారావు.

కిక్కిరిసిన ముమగ్నంతో బస్సు అగివట్టే అగి, దిగేవారు ఎవరూ లేకపోవడంతో దడదడమని శబ్దం చేస్తూ వెళ్లిపోయింది.

నిస్సహాగా వెళ్లిన బస్సువైపు చూశాడు. మరో రెండు బస్సులు వచ్చి మొదటి బస్సు వద్ద తినే పాత అవుతున్నట్లుగా వెళ్లిపోయాయి.

కాళ్ళు పీకపాగాయి రామారావుకి. చేతిలోని నంబి రెండవ చేతిలోకి మార్చుకొని, 'అనవసరంగా నిలబడ్డాను. నడచిపోవాలి' అనుకుంటున్నంతలో మరోక బస్సు వచ్చి అగింది.

గతాన పుట్టిపాకమీదకు ఎక్కి రోడ్ పట్టుకున్నాడు రామారావు.

నిండుమారాలు భారంగా అడుగులు వేస్తున్నట్లుగా నెమ్మదిగా వెళ్లిపోగింది బస్సు.

"ఇదే అయిల్ బస్సు అయితే తను దిగవలసిని స్టాప్ అయిదు నిమిషాల్లో వచ్చేది. అనవసరంగా ఎక్కాను" అని నిట్టూర్చాడు.

ఎలాగైతేనే ఇల్లు చేరుకున్నాడు రామారావు. కంచంమందు కూర్చుని ఇరిదులు ఎలా పెరిగి రోయాయో చెప్పాడు లక్ష్మిలో.

కంచంలో అన్నం వడ్డించి నీళ్ళో, మజ్జిగ్ తెలియని మజ్జిగిచ్చి, కంచందగ్గర పెట్టింది లక్ష్మి. మజ్జిగ కంచంలో పోసుకుంటూ, "ఏమిటి లక్ష్మి... కనీసం మజ్జిగవస్తేనా లేకుండా ఇంత సలవన చేశావు" అన్నాడు.

"బాగుండంటి మీ వరుస... నేనేమైనా మీకోసం ప్రత్యేకించి నీళ్ళు ఎక్కువ కలిపినంటారా? అంటుంటు పాలు పోయిం చుకుంటున్నాము. ఇంటందంము వర్షుకోవాలాయ్" అంది.

అవునుకదా! అంటూ చప్పన భోజనం ముగించి కంచం ముందుమంచి లేచాడు రామారావు.

* * *

తెల్లవారింది. కాంకృతాలు ముగించుకొని, పేవరు హెడ్ లైట్స్ చూడపాగాడు రామారావు.

ఆకలి చావులు, పిలార్ల పంటలు దోచుకు పోవడం, లూటీలు... దోపిడీగా, హత్యలు ఎక్కడ చూసినా అంతకుమించి వార్తలు కనిపించలేదు.

ఇంతలో పొన్నమేన్ టెలిగ్రాం తీసుకు రావడంతో కంగారుగా టెలిగ్రాం అందుకొని చదివాడు.

"లక్ష్మి! అల్లుడు దగ్గరనుంచి టెలిగ్రాం వచ్చింది. కంగారేం పడకు. అమ్మాయి డెలివరీ కోసం మనవి అర్థంబుగా రమ్మని ఇచ్చాడు. నేను ఆసీనుకి వెళ్లి పెంపుపెట్టి వస్తాను. మర్య ప్రయోజానికి పిద్దంగా ఉండు." అని రామారావు ఆసీనుకి వెళ్లాడు.

రామారావు తిరిగి రాగానే వెంటనే ఇద్దరూ స్టేషన్ కి బయలుదేరారు. రైటిగా ఉన్న ట్రైన్ ఎక్కారు ఆదరా బాదరా. ప్రయాణం అంతా కూతురికి ఎలా ఉండోనని కంగారు పడపాగింది లక్ష్మి.

దిగవలసిన ఊరు రావడంతో ట్రైన్ దిగి బస్ స్టాండ్ కు వెళ్లారు. అక్కడికి సరిగ్నే మైల్ల దూరంలోనే ఉన్న పల్లెటూర్లో అబ్బడు, కూతురు ఉంటున్నాడు.

"కోందరగా వెళ్లి బస్సు టిక్కెట్లకి ప్రయత్నించండి. అలా మాస్తా రేమిటి! అవతల అమ్మాయి ఎలా ఉందో ఏమా!" అని కోపంగా అంటున్న భార్యవైపు చూసి టిక్కెట్ల కోసం బస్సు వద్దకు వెళ్లాడు రామారావు.

ఒక్కొక్క బస్సుకు టిక్కెట్ల కోసం ప్రయత్నించాడు. మధ్యాహ్నం క్యూలో నిలబడ్డా వాడు ఎలాగైతేనే సాయంకాలానికి బ్రతుకుజీవితం అంటూ బట్టు నిలిచిపోయి, బట్టు చెదిరి టిక్కెట్లు పట్టుకొని విజేతలా లక్ష్మి దగ్గరకు వచ్చాడు రామారావు.

ఇద్దరూ ఎలాగైతేనే బస్సు ఎక్కారు.

సుత్తితో తల బ్రతుకుకొడుకున్నట్లు దడదడ శబ్దంతో "అంతమంది ఒక్కసారి బస్సు ఎక్కుతారా? మీకు తగిన పనిపెట్టు ఇస్తాను. పాగో ఉక్కిరి

దిక్కిరై ఏడవండి" అన్నట్లు దట్టమైన పాగ వదుల్తూ బస్సు బయలుదేరింది.

రామారావుకు రాతంతా బస్సులో ఒళ్ళు మానం అయినందుకు బాధ అనిపించలేదుగాని, సెలవు ఇచ్చిన రెండు రోజుల్లో ఒకరోజు ప్రయోజానికి అయిపోయినందుకు బాధ అనిపించింది.

బస్సుదిగి ఒళ్ళంతా మనలో కూతురి ఇంటికి వెళ్లారు. వీధి వరండాలో నిలబడి అటు ఇటు పదార్లు చేస్తున్నాడు అల్లుడు ప్రసాద్.

ఇంటిలోకి అడుగు పెడుతూనే లక్ష్మి "అమ్మాయి ఎలా ఉందో చెప్పు బాలు!" అంది కంగారుగా.

"మరేం కంగారు పడకండి అత్తగారూ! అసలు నేనే నిర్లక్ష్యం తీసుకువచ్చి మీ దగ్గర వదలరామను కున్నాను. లీపు దొరకలేదు. బిడ్డ అడ్డంగా ఉందని, అనరేషన్ అవసరం ఉంటుందేమోనని ఇక్కడ డాక్టరు అంది. ఇది మరి వల్లెటూరు. మీదగ్గరైతే బాగుంటుందని టెలిగ్రాం ఇచ్చాను" అన్నాడు ప్రసాద్.

రామారావు, లక్ష్మి మరునాడు నిర్మలతో తిరుగు ప్రయాణమయ్యారు. ప్రాద్దున్నే క్యూలో నిలబడ్డ రామారావు ఎలాగైతేనే మధ్యాహ్నం టిక్కెట్లు సంపాదించాడు.

"మామదారి జనం. ఎక్కడ చూసినా శాలి ఉండదు" అని లక్ష్మి విసుక్కుంది.

బస్సు ఎక్కారు. లక్ష్మి "ఏమండోయ్ అలా తోచుకుంటూ బస్సు ఎక్కలే ఎలా? నిండుమారాలు మీర పడుతున్నార. తరువాత బస్సులో రావచ్చు కదా" అంది చిరాకుగా ఒక పెద్దమనిషిని ఉద్దేశించి.

"బాగుండమ్మా సలహా, ఈ బస్సుకు వచ్చినెడి టిక్కెట్లు తీసికంటే ఇంకో బస్సులో వెళ్లాలా?" అన్నాడు కోపంగా. "అయినా అసలు ఇంకా ఏర్పల్లి కనిమని ఎవరు చెప్పారు? అసలే జవాబా ఎక్కువై చస్తుంటే" అని ఒక యువకుడు రెప్పపించాడు.

చేదు నిజాలు

ఆకలి తలతో
ఉనులాడుకుంటున్నా
కోర్కెల జలధిలో
కొట్టుకుపోతున్నా
కలం వారాళిలో
తెలియాడుతున్నా
అలోచనా సాగరంలో
లోలోపల వెతుకుతున్నా
ఎందుకో తెలసా!
ఉవాలోకం విడిచిపెట్టి
వర్తమానం వెమ్మతుట్టి
పరికింపాలని ...
పరికిస్తే ... తిరికిస్తే ...
కానీకాదని రంగుల పొంగులు - అని
కలచివేయు చేదు నిజాల పొంగులు

- వి.వి.ఎన్.బి. కుటుంబరావు

చాళ్ళకేం తెలుసు. నిర్మలకి తోటచూలు ఆడదిడ్డ. ఇది రెండవ కామ్య అని.

"ఊరుకో అమ్మా... చాళ్ళతో వాడు ఎందుకు?" అంది సిగ్గుగా నిర్మల.

మర్నాడు ఉదయం అసేసుకీ బయలుదేరాడు రామారావు.

"ఏమంటి! వాడి గురించి ఏమైనా పట్టించు కుంటున్నారా? రచికి వడెళ్ళు వచ్చేవరకు స్కూల్లో సీటు సంపాదించలేకపోయారు! ఏదో ఐదు మైళ్ళ దూరంలో సీటు సంపాదించారంటే వాడికి పుస్తకం తెస్తానని చెప్పి ఇన్నాళ్ళు చేస్తారా? అంత మతిమరుస్తేలే ఎలాగండి? ఆమ్మారండానికి పెళ్లి ఎందుకు చేసుకొన్నాడు? పిల్లల్ని ఎందుకు..."

"లక్ష్మీ!" అన పా నం గా అరిచాడు రామారావు.

"మన కనీస అవసరాలు తీరాలంటే నా జీతం చాలు. లక్ష్మీ! నాకొచ్చే జీతం లాంటిది రెండు జీతాలు కావాలి. నేను పుస్తకం మరచిపోలేదు. పాపుకి వెళ్ళాను. ఒకటవ తరగతి పుస్తకం ఖరీదు ఇరవై రూపాయలట. పేదరుకు కూడా కరువు వచ్చిపడింది. చూస్తూ చూస్తూ ఒకటవ తరగతి పుస్తకం ఇరవై రూపాయలైచ్చి కొనలేక పోయాను."

"ఇదెక్కడి విడ్డూరమండి? అయితే ఉన్న ఒక మగబిడ్డడిని చదువులేకుండా ఊరుమీద నదిలేద్దామా!" అంది.

"స్వే! ... నీకేం చెప్పినా అర్థంకాదు లక్ష్మీ! ప్రతినెలా రెండుపూలలా బోజనం చేయడానికి నేనెంత జాగ్రత్తగా బడ్డెడ్ తయారుచేసి డబ్బు ఖర్చు పెడున్నానో తెలుసా! అయినా నెలాఖరు రోజుల్లో ఎంత ఇబ్బంది పడుతున్నా? ఈ నెల నిర్మల పురిటి ఖర్చులూ అవీ ఉన్నాయి. నా తల బ్రద్దలవుతుంది. వాడికా పుస్తకం అవసరం లేకుండా నేను వ్రాసి పెడతానులే ఎవరిన్నా పుస్తకం అడిగి" అన్నాడు రామారావు.

రచయితలకు మనవి

కథలు సంపాదకులూ విడిగా తపాలా బిళ్లలు వంపటం, లేదా కథ సంపాదకొంత కాలానికి తపాలా బిళ్లలు వంపటం చేయ వద్దని మనవి. కథల ఖరీదీనకు ఆరు నుంచి పది వారాలు పట్టవచ్చును కథ ప్రచురణా మోదం పొందిన వెంటనే రచయితకు కార్డు ద్వారా తెలియజేస్తాము. నవలల విషయంలో ఏ విషయం తెలియబానికి నాలుగు మాసాలు పట్టవచ్చును. ఈ విషయంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు తావులేదని మరోసారి మనవిచేస్తూ - మాతో రచయితలంతా పై నిబంధనల విషయంలో సహకరించాలని కోరుతున్నాము. కలర్ బ్రాన్స్ పెరెస్టులు సంపాదకులూ గూడా తిరుగు బహి కవరు పెట్టడం అవసరం. సం॥

నీతి సూరేడు

చరిమంచుతెరలంపిల్లి
అరుణోదయం ఆలశ్యం కావచ్చు,
చరిమంచు చినుకులవల్ల
బొందికి ఇంకాస్త ఇబ్బంది కావచ్చు,
కాని, విశిష్టతల బేజారుతనాన్ని పోగొట్టి
మంచు చినుకులను గాలిలో కలుపుతూ,
గాలిలో చిరునెచ్చడం నింపుతూ,
విశిష్టతల బేజారుతనాన్ని బజారుపాలుచేసి,
శాకుంతల శ్రావ్యవాదంతో కావ్యారవో వినిపిస్తూ,
మెల్లగానే నా వస్త్రాడు నీతి మార్చుడు...
లేదు లేదు ఇంకా రాలేదు అని బేజారుపడకు,
రాదు రాదు ఇంకా రాను అని భయపడిపోకు...
అవీలి అంధకారాలను ప్రతిఘటిస్తూ
అరుడుగానే నా వస్త్రాడు ఆలస్యమైనా వస్త్రాడు
వాడే నీతి మారిడు...

—మల్లెపూడి మార్టిన్ లూథర్

కాలచక్రం

ఒక్క నిమిషం వసం వసించి "అది సరే రండి, అమ్మాయి పెళ్లి విషయం ఏం చేశారు? మీ స్నేహితుని కొడుకు ఉన్నాడన్నాడు" అంది లక్ష్మీ.
"అ... మజాత పెళ్లి గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. ఆసీమమంచి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు అలా వాళ్ళింటికి వెళ్తాను. కస్త మంచినిచ్చు తినుకురా" అన్నాడు రామారావు.

* * *

"కూర్చో రామారావ్!...నాకైతే స్నేహితుని కూతురిని కొడలిగా చేసుకోవాలని ఉంది. కాని ఈ వాలం పిల్లలు మన మాటకీ విలువ ఎక్కడ ఇస్తున్నారో? వాడు... అదే మా అబ్బాయి శంకర్ అమ్మాయిని ఇష్టపెట్టాడు. కాని కట్నం విషయం అదీ వాడి ఇష్టప్రకారమే జరగాలట. వాడిని పిలుస్తాను. వాడితోనే మాట్లాడు" అన్నాడు రంగారావు.

"నమస్కారమండి!" అని ఎదురు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు శంకర్.

ప్రతి సమస్యారం చేశాడు రామారావు.

మాటల అనంతరం వంట్లో శక్తి లేనట్లు కట్టిడ్డుకొంటూ రోడ్డుమీదుకు వచ్చాడు రామారావు. ఈ సరిబంధం కూడా ఇలా తప్పిపోయినందుకు ఇంటికి వెళ్లి లక్ష్మీ కేం చెప్పిలో ఆనే బాధ రామారావు మనస్సులో బయలుదేరింది... కొంచెం సేవయినా ప్రశాంతంగా ఎక్కడైనా గడపాలన్నట్లు దగ్గరలోనే ఉన్న పార్కులోనికి దారితిశాడు.

పార్కునిండా జనం కిక్కిరిలాడుతున్నారు. ఆ ప్రదేశమంతా వెచ్చని సెగలా ఉంది. ఎలాగూ

దూరాను కదా అని ఎలాగైతేనే అతికష్టమిది చోటు సంపాదించి జంట ప్రక్కగా కూర్చున్నాడు.

"సురేష్! ఇన్నాళ్ళు మువ్వ చూపించే ప్రేమంతా నటనా? పెళ్లి విషయం ఎత్తేసరికి ఇలా మారిపోతావనుకోలేదు." అని ఇక మాట్లాడలేక కళ్ళ నీరు నింపుకుంది ఆ అమ్మాయి.

"మై డియర్ స్వీట్ మనీ. అభోకార్చు నిమ్మ ప్రేమించాను. కాదనడంలేదు. కాని నేను ఊరికినే పెళ్లాన్ని పోషించడానికి లక్షిడికారిని కాను. = వంట్ మనీ మై డియర్, లండన్ స్టాండ్?"

ఇక చాళ్ళ సంభాషణ వినే ఓపికలేక అక్కడి నుంచి లేచి ఇంటికి బయలుదేరాడు రామారావు.

"ఏమిటండి! అలా ఉన్నాడు? ... అయ్యా అలా ముఖం వేలాడేసుకొని వచ్చారేమిటి? ఈ సంబంధం కూడా తప్పిపోయిందా?" ఆత్రుతగా అడిగింది కుర్చీలో కూర్చుని అలసటగా కళ్ళ మూసుకొన్న రామారావు వైపు చూసి లక్ష్మీ.

"లక్ష్మీ! ... చివరిసారిగా చెలురు వ్వాను లక్ష్మీ! నేను అనమర్చుడిని! ... దాద్యతలు తెలియకుండా పిల్లల్ని కన్నాను" అన్నాడు రెండు చేతుల మధ్య ముఖం దాచుకొని.

"ఏమండి! ఎందుకండి అలా బాధపడు తున్నావి! అనలేమయింది నాలో చెప్పండి. రంగారావుగారు పెద్దఆశతో లేరిన్నారా? కదండి?" అంది లక్ష్మీ.

"అవును లక్ష్మీ! రంగారావు పెద్దఆశతో లేడు. కాని వాడి కొడుకు ఉన్నాడు. వాడు సంపాదించేది వెయ్యిరూపాయల జీతం. కాని కట్నం లక్షరూపాయలు కావాలట. అంత ఇచ్చుకోలేనంటే 'ఈ రోజుల్లో ఒక మనిషిని పోషించడం అంటే మూలఁనుకున్నారా?' అన్నాడు. నిత్య వసర వస్తువులే కాదు. కట్నాలు కూడా బాగా పెరిగి పోయాయి. నేను ఈ బాధ్యతలు మోయలేను! అమ్మాయి పెళ్లి చేయలేను. అనమర్చుడిని... అనమర్చుడిని" అని బలంగా జాట్టు వీక్కోసాగాడు రామారావు.

* * *

"ఏమండో! ఏమిటండి చట్ట వగలే కలవరింతలు? మీకేం చక్కగా నడుం వార్తారు. నాకు తప్పకుండా? ప్రక్రింటి ఆమె నడిగి తొగ్గులు తెచ్చి వంట చేశాను. వడ్డిస్తాను రండి" అని చచ్చివంత వేగంగా వంటింట్లోకి వెళ్లిపోయింది లక్ష్మీ.

"ఏమిటి! ఇంతవరకు తను కల కన్నాడా? పేదరు చూస్తూంటే 'మప్పై పిళ్లలో ప్రపంచం మంతలా వమరు నిల్వలు అయిపోతాయి' అని చదివిన వార్త తనలో ఎన్నో ఆలోచనలు బయల్కే దిసింది! దాని ప్రభావం ఇప్పుడే చూపిస్తోందా కిదననాయిల్ కూడా దోరకడంలేదు అనుకొన్నాడు చమరు నిల్వలు అయిపోతే ఒక్క కిరననాయిలేకాదు పెట్రోలు, ఎరువులు మొదలైనవన్నీ అయిపోయినట్లే కదా. అప్పుడు మన పరిస్థితి ఎలా ఉంటుంది నన్ను ఆలోచనలతో మగతగా నిదురి పట్టిన తన ఎంత విచిత్రమైన కల వచ్చింది! ఇది కల అయిన నిజం కావడానికి ఎన్నాళ్ళో లేదు కూడా" అని కుంటూ వంటింట్లోకి దారితిశాడు రామారావు.

మిగిలిన తెల్లదనాలని మైమరవించే స్వచ్ఛమయిన
తెల్లదనం ఇచ్చే స్కోర్—నీలం డిటర్జెంట్ బిళ్ల.
ప్రకాశవంతమయిన తెలుపు. తెల్లని తెలుపు,
సాటిలేని తెలుపు! స్కోర్ నీలం డిటర్జెంట్ బిళ్ల
మా దుస్తుల మురికిని పోగొట్టి వాటికి
పరిశుభ్రమయిన తెలుపుని ఇస్తుంది.
స్కోర్ నీలం డిటర్జెంట్ బిళ్లతో ఎన్నో బట్టలు,
పుతకవచ్చు, ఎంతో తెల్లగా, రంగు దుస్తులకి
కూడా మెరుపుతనం తెస్తుంది.

**విజయ సాధనలో
తళ తళ మెరిసే తెలుపు!**

స్కోర్

నీలం డిటర్జెంట్ బిళ్ల

కేరళ స్టేట్ డిటర్జెంట్స్ & కెమికల్స్ లిడ్.
(ఒక ప్రభుత్వ సంస్థ)

**విజయ సాధనలో
తళ తళ మెరిసే తెలుపు!**

పాపమర్తరి పుణ్యక్షేత్రము

8

(గత సంచిక తరువాయి)

నేను ఇంటికి వెళ్ళేసరికి వాళ్ళగారు అసేమ కెళ్ళబోతున్నారు. నన్ను చూడగానే, కారు దిగి, "గుడ్, చదువు ముగించుకొని వచ్చేసావన్నమాట. అయిదా వచ్చేముందు కున్నట్లు ఉత్తరం వ్రాయలేదేం. కారు సంపాదించి" అని వాళ్ళగారు అంటుంటే నేను ఆశ్చర్యంగా, "అదేమిటి! టెక్నెట్ బుక్ అవగానే వ్రాసినానే మీకు. అందలేదా!" అన్నాను.

"ఓహో! మరేసోయాను. సారి మై ఫన్. ఈమధ్య ఈ స్వాక్షరీ గొడవల్లో బొత్తిగా తీరుబడికూడా లేకుండాపోతోంది. సరే, ఇక మళ్ళు వచ్చేసావగా, ఈ విషయం బట్టి మళ్ళు చూసుకుందువుగాని" అని కార్డ్ ఎక్స్చేంజ్ అక్కడకు వెళ్ళి, "అన్నట్లుమీ అమ్మ వాళ్ళ క్లబ్ మెంబర్స్ తో కాశ్మీర్ వెళ్ళింది, రెండు రోజులలో వచ్చే

స్తుంది. ఆ రోజు కొడితే రికార్డ్ ప్లేయర్ పెట్టుకో. కొత్తగా మీ అమ్మ ఏకోసం చాలా రికార్డ్స్ కొంది... సరే రెస్ట్ తీసుకో, మళ్ళి సాయంకాలం కలుద్దాం..." అంటూ వాళ్ళగారు వెళ్ళిపోయారు.

ఇంటికి రాగానే భారీగా వున్న ఇల్లు, నాకోసం ఎదురు చూసే వాళ్ళు ఎవరు లేకపోవటం నన్ను చాలా నిరాశపరిచింది. అమ్మ ఇంట్లో వున్నాకూడా అంతంత మౌనమే. ఎప్పుడూ క్లబ్స్, మీటింగ్స్.

ఆ రోజు ఎలాగో గడిపాను. పాత స్పృహ తులకు టెలిఫోన్ చేసి కలుర్లు చెప్పటంతో చాలా టైమ్ గడిపాను.

మరునాడు సాయంకాలం ఏం తోచక సీత వాళ్ళ అపీస్ కి వెళ్ళాను. ఆమె చెప్పిన అడ్డం ప్రకారం ఆటోలో వెళ్ళాను. నేను వెళ్ళేసరికి ఆమె అపీస్ నుంచి బయటకు

వస్తూ నన్ను చూసి విష్ చేసింది.

"ఏమిటి, ఎటువైపు పయనం?"

"మీ అపీస్ కి!"

"సారి సర్, అపీస్ మూసేసారు."

నవ్వాను.

"ఇంటికి వస్తారా!"

"వద్దు. అలా ఏదైతే వాళ్ళెవరెంట్ కలదాం."

"అలాగే పదండి." దగ్గర్లో వున్న కామత్ వైపు నడిచాం.

కాఫీకి ఆర్డర్ ఇచ్చింది సీత.

"సీతతో ఏం మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు. నన్ను గురించి ఏమనుకుంటుందో అన్న భయం. ఏదో రైల్వే జరిగిన చిన్న పరిచయం పట్టుకొని ఇలా వెంటబడ్డాడను కుంటుందా? ఏమో!"

"ఏమిటి, అంత చూసంగా వున్నారు."

సీత కదిపింది.

"ఏం లేదు. నా గురించి ఏమనుకుంటు వ్వారా... అని ఆలోచిస్తున్నాను."

"ఏమింది అనుకోవడానికి. బహుశా ఇంట్లో తోచివుండదు. నేను గుర్తువచ్చి వుంటాను. వచ్చేసారు."

"ఓను. అలాగే జరిగింది. వచ్చేవరకు ఎప్పుడోస్తానా అనిపించింది. కాని వచ్చాక పొద్దుపోవటంలేదు ఇక్కడ. ఉద్యోగం త్వరగా వచ్చేస్తే బాగుండుననిపిస్తోంది..."

"భలేవారే. నిన్న చదువు అయిపోయిందో లేదో ఉద్యోగం కోసం దిగులుపడుతున్నారా. అయినా ఇలా అడుగుతున్నానని ఏమి అనుకోకండి, ఆర్థికమైన ఇబ్బందులా..." సీత జాలిగా అంది.

పెద్దగా నవ్వాను.

జరిగిన కథ-4: పెళ్ళి కాకుండానే తల్లి కాబోతున్న కూతురు దీపను పురుడు అయ్యేవరికు తనదగ్గర వుంచుకోవని న్యూయార్క్ లో ఉంటున్న చెల్లెలు బామనుతి, అక్కయిన శారదమ్మకు ఉత్తరం వ్రాస్తుంది. ఆమె అనుమతితో శారదమ్మ సొంత వ్యవహారాలను చూస్తున్న చంద్రం ఏర్పాట్లకి వెళ్ళి దీపను తీసుకువస్తాడు. దీప వేషధారణను చూసి ఆ పల్లెలోవాళ్ళ ఆశ్చర్యంతో వింతజంతువును చూసినట్లు ప్రవర్తిస్తుంటారు. చంద్రం సరితెలా దీపను తీసుకెళ్ళి విజయవాడలోని రేడియో క్లబ్ కు చూపించి తీసుకు వస్తుంటాడు. తనకు పుట్టబోయేబిడ్డను ఏ అనాధాశ్రమంలోనో జేర్చించి, తన తల్లిదండ్రుల వద్దకు వెళ్ళిపోతానని చెప్పిన దీపనుచూసి నివ్వెంపోతాడు చంద్రం. అలా ఆమె వదలివెళ్ళిపోయే సక్షంలో, పుట్టబోయే ఆ బిడ్డను తాను పెంచుకుంటానని చంద్రం శారదమ్మతో చెప్తాడు. దీప బలవంతమీద, తనకూ సీతకు గల పూర్వ వృత్తాంతాన్ని ఆమెకు చెప్తుంటాడు చంద్రం. చదువు ముగించుకొని ఇంటికి వస్తున్న చంద్రానికి రైల్వేస్టేషన్ లో సీత పరిచయం అవుతుంది.

ప్రకృతి కృపవల్ల
అంగాలన్నిటినీ
వస్తుందిపుష్ప కోమలత

పోర్చుగీస్ లో వేప పేరు మార్గోపా. వివిధ రూపాల్లో వేప దేహానికి, చర్మానికి
చేసే విశేషమైన మేలుకు తిరుగులేదు. అందుకనే తరతరాలుగా వేప అన్న అంక అదరణ.
మార్గో సబ్బు ఒక్కటిలోనే అధిక భాగం వేప మానె వుంది. శుద్ధమైన, సహజ
శీర్షమైన మార్గో సబ్బు శరీరాన్ని పరిశుభ్రంగా నుంచి
అంగాలన్నీ చర్మాన్ని సంరక్షిస్తుంది.
ప్రకృతికి తరలండి. మార్గోతో స్నానం చెయ్యండి.
మీరు ప్రతిసారి స్నానం చేసేక మీ శరీరమంతా
పరిశుభ్రంగా, కాజాగా, మెరుస్తూ వుంటుంది.

శరీరమంతా పరిశుభ్రం
తల్లిలా చేసే సంరక్షణ

మార్గో-స్వచ్ఛమైన వేప నూనెతో ప్రత్యేకంగా

"అదేలా పుంటుందో చిన్నప్పటినుంచి నాకు తెలియదు." అంటూ వాళ్ళు గారు కడుపుతున్న ప్యాక్టరీ పేరు చెప్పాను.

సీత ఆశ్చర్యంగా వా వంక ఒక్క క్షణం చూసి "మరి, ఉద్యోగం ఏం అర్థం" అంది నవ్వుతూ.

"లేదండీ. వాకు బిజినెస్ చేసే బ్యాంక్ కి తెలియవు. ఏదో చదువుకు తగ్గ ఉద్యోగం దొరికితే, వాళ్ళగారికి ఎలాగైనా నచ్చచెప్పి చేరిపోవాలని వుంది..."

కాఫీలోచ్చాయి.

"నా ముటుకు నాకు ఈ ఉద్యోగాలే వచ్చుతాయండీ. నెల తిరిగేసరికి ఏదో కొంత డబ్బు. మనం ఇష్టమొచ్చినట్లు స్పెండ్

వే మ తీ ర్థం

చేసుకోవచ్చు. ఏమీమీ మాడచ్చు. ఏరీలు కొనుక్కోవచ్చు..."

"అంతేనా! కా డ్ బ రీ వ్ చాకలేట్స్ మాట..."

"ఓ... డబ్ ఆల్ సో. మీరింకా మళ్ళీ పోలేదా."

సీత నవ్వింది గల గల.

"మీరు ఉద్యోగం చేస్తున్నారంటే, ఏదో సరదాకన్నమాట. బాధ్యతలేవి లేవా!" అన్నాను. సీత మాట్లాడే తీరుబట్టి, ఆమె స్వేచ్ఛా విహంగంలా అవ్వించింది.

"బాధ్యతలంటూ ఏమీ లేవనే చెప్పింది.

మా అమ్మా, నాన్న బందర్ దగ్గర వల్లెటూరిలో పుంటారు. అక్కడ మాజీవో కొద్ది పొలాలున్నాయి. కాబట్టి వాళ్ళ భుక్తికి రోటులేదు. ఇక్కడ నేను మా అన్న, వదినలతో పుంటున్నాను. అన్నయ్య స్టేట్ బ్యాంకోలో క్లర్క్. ఒక్కడే కొడుకు. ఇక వా జీవితం గురించి అడిగి వాళ్ళెవ్వరూలేరు. మా వదినే అంటుంది - 'ఈ కాలం అబ్బాయిల రేటు రోజు రోజుకీ పెరుగు తోంది. కాస్త నువ్వు కూడా దావరాదా, మంచి మొగుడ్ని కొనుక్కోవచ్చు' అని. వా డబ్బు దాచుకొని అదే కట్టం రూపేణ ఇచ్చుకొని భర్తని కొనుక్కోవటం నా అభి ప్రాయాసకు విరుద్ధం. బహుశా అందుకే నేమో! నా కింకా పెళ్ళికాలేదు." చివర మాటలు సీత చూపులు మరో వైపుకు తిప్పు కుంటూ అంది.

బేరర్ ఈరోగా బిల్లు ఇచ్చాడు. సీత గబుక్కున తీసుకోబోతుండగా, నేనే అందు కొని బిల్లు 'పే' చేసాను, సీత కోపంగా చూస్తున్నా పట్టించుకోకుండా.

ఇద్దరం ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తున్నాం. దారిలో ఒక పౌల్డ్ మ్లాడియో దగ్గర ఆగి, సీత తను బాంబే, పూనాలో తీసుకున్న రీల్స్ (ఫిల్మ్) కిచ్చింది. ఏవో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ రెండు మూడు బస్ స్టాప్స్ దాటాం. టైమ్ చూసుకొంటే, పాతాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది - 6 గం.అకు ఒక హెండ్స్ మీటన్ తానని చెప్పిన విషయం. ఆమెకు గుడ్ బై చెప్పి దగ్గర్లో వున్న బస్ స్టాండ్ వైపు నడిచాను.

* * *

ఆ మరునాడే డాడి చెప్పినట్లుగానే అమ్మ కాశ్మీర్ నుంచి వచ్చేసింది. స్టేషన్ కి కారు తీసుకెళ్లాను. నన్ను చూసి అమ్మ చాలా ఆశ్చర్యం చెలిబుచ్చింది. అమ్మ వస్తూ వస్తూ నాకు పులేన్ బట్టలే కాకుండా, కుంకుమ పూ పు, అపిర్స్, హాన్ డెకరేటింగ్ వీసెస్ పూలచెట్లు. ఇలా చాలా తెచ్చింది. రెండు, మూడురోజుల వరకు అమ్మ కాశ్మీర్ టూర్ విశేషాలు చెబుతుంటుంటే ఎంటూ బయటకు కదలేదు.

తరువాత ఒకరోజు సీతని కలుసుకున్నాను, అపీస్ రో! అప్పటికింకా అపీస్ క్లోక్ చేయ లేదు. నన్ను తను గెస్టరూమ్ లో కూర్చో బెట్టింది సీత. సీత వచ్చేవరకు పక్కనున్న మాగ్నెట్స్ తిరగేస్తూ గడిపాను.

“మీ అమ్మగారు వచ్చేసారనుకుంటాను” వస్తూనే సీత అడిగింది.

“ఊ ఎలా తెలుసుకున్నారు!”

“పంపుల్. మీరి మధ్య మళ్ళీ ఒక్కసారి కూడా ఇటువైపు రాలేదు.”

“బాగుంది!” ఇద్దరం హాయిగా వస్తుకున్నారు.

“ఏదైనా సీనిమా కలదామా సీతా!” అడిగాను.

“అలాగే. ఇంటికి ఫోన్ చేసి చెబుతాను. అయితే, ఒక షరతు. మీరు మళ్ళీ నన్ను ఇంటికి వచ్చి దింపాలి. ఈ ట్రాడ్రబాద్ లో ఒంటరిగా ఆటలో వెళ్ళేదైర్యం నాకులేదు.”

“అక్కర్లేదు. నేను కారు తెచ్చాను. నిన్ను డ్రావేసే వెళతాను. ఓ.కే” అన్నాను.

సీత తీయటి స్పృహమార్చుకొన్న చు చూస్తున్న నాకు నెలరోజులు ఎలా గడిచి పోయాయో తెలియలేదు. ఈ మధ్యలో నారిజల్లు రావటం, నేను ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాస్సే నందుకు నాన్నగారు తన (పెండ్) అందరికీ గ్రాండ్ గా పార్టీ ఇవ్వటం కూడా జరిగిపోయింది. అయితే పార్టీకి నేను సీతని కూడా రమ్మని ఆహ్వానించాను. సీత పాపం ఇల్లు వెళుకుంటూ, వచ్చింది. ఎంతో సంతోషంగా, సీతని అమ్మకి పరిచయం చేయబోయాను. కాని అమ్మ ఒక చూపు సీతమీద విసిరి, “నరే! నా కిచ్చుడు అర్జంటు వసుంది, ఆ అమ్మాయిని అలా వెళ్ళి కూర్చోమను. వనిత కూడా పార్టీకి వస్తుందిట. నువ్వెళ్ళి రిసీవ్ చేసుకో” అంటూ హడావిడిగా వెళ్ళిపోయింది. నా మనసును చాలా చిన్నబుచ్చింది. సీత మనసులో ఏం బాధపడిందో, కాని పైకేమీ పట్టించుకోనట్లే మూట్టడింది. సీత కొద్దిసేపు వుండి, వెళ్ళిపోయింది. నా మనసు ఆమె పట్ల చాలా బాధపడింది. ఇక పార్టీ ఎలా ముగిసిందో, నేను పట్టించుకోలేదు.

ఆ సంఘటన అయ్యాక సీతని కలుసుకో లేకపోయాను. ఆమె మొహం చూడాలంటే, ఏదో తప్ప చేసినట్లు ఫీల్ అయ్యాను.

ఒకరోజు నాన్నగారు, అమ్మ లాన్ లో కూర్చుని టీ ట్రాగుతూ కబుర్లు చెప్ప కుంటున్నారు. అలాటి సన్నివేశాలు నేను ఆ ఇంట్లో చూడటం చాలా అరుదు. అదే మంచి సమయం అనిపించింది, నా ఉద్యోగం విషయం చెప్పటానికి.

“రావోయ్, మై సర్. నీగురించేమూట్టాడు

కుంటున్నాను. మీ అమ్మ నీ పెళ్ళి చేసి కోడల్ని తెచ్చుకోవాలని తొందర పడుతోంది. అన్నట్టు మొన్న పార్టీలో ‘వనిత’ను చూసావు కదూ. ఎలా వుంది?” నాన్నగారు చెప్పి వంగుతులు వింటుంటే ఉక్కిరి దిక్కిరి అయ్యాను. నేను ఒక విషయం మాట్లాడాలని వస్తే మరొక విషయం వైపు వెళ్ళింది. నిజానికి పెళ్ళి గురించి అంతకు ముందే నేనొక నిర్ణయానికి వచ్చాను. సీతతో స్నేహం చేస్తున్నది, కేవలం కాలక్షేపానికి కాదు, పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న ఉద్దేశ్యంతోనే. ఉద్యోగం వచ్చాక పెళ్ళి విషయం చెబుదా మనుకున్నాను. కాని పరిస్థితులు అంతవరకు ఆగిలా లేవు.

“నాన్నగారూ! ముందు నా ఉద్యోగం దొరకనివ్వండి ...” అన్నాను నానుమా.

నాన్నగారు పెద్దపెట్టున నవ్వాడు.

“వనితవాళ్ళ ఫాదర్ ఎవరనుకున్నావు ? ఆల్ ఇండియాలో ఒక పెద్ద బిజినెస్ మాన్! ఆయనంతట ఆయన నాకు ఫోన్ చేసి పెళ్ళి విషయం ఎత్తారంటే, నువ్వు చేయబోయే ముష్టి ఉద్యోగం చూసికాదు. ఉద్యోగం మాట తలపెట్టుకు. ఆయన నిన్ను ఫారిన్ పంపించే తలంపుతో వున్నాడు. అక్కడ నుంచి వచ్చాక, మన ఫ్యాక్టరీ ఎటూ వుందిగా! ఏమంటాన్!”

నా ఇష్టా ఇష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండా నా జీవితాన్ని వాళ్ళంతట వాళ్ళి నిర్ణయించటం నాకు నచ్చలేదు.

“కాని ... నాన్నగారూ! నా భార్యవైపు

నుంచి వచ్చే అస్త్రీ, అవకాశాలు వాకక్కర్లేదు. వానకి చాలా ఆస్తులున్నాయి. నేను పెళ్ళి చేసుకుంటే, ఓ పేద అమ్మాయిని చూసి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను.”

“అదేమిటి చంద్రం... అలా అంటున్నావ్. పిరిలా మోకాలు అడ్డే వాళ్ళంటారా” అమ్మ మొహం వికాకుగా పెట్టింది.

నాన్నగారు సీరియస్ గా నా వంక చూస్తూ “అయితే, ఎవరో అమ్మాయిని మనసులో పెట్టుకునే మాట్లాడుతున్నా వన్నమాట. ఇంతకు ఎవరా అమ్మాయి?”

అమ్మ వాతాత్మక గుర్తుకు వచ్చిన దానిలా, “ఓహో, అదా ... విషయం. ఆ రోజు ఎవరో అమ్మాయిని తీసుకోవాడు. పేదరికానికి చిహ్నంగానే వుంది పిల్ల. నేను పెద్ద పట్టించుకోలేదు. అప్పుడే తెలిసి పట్లైతే, ఎదాపెడ నాలుగు నాయించే దాన్నే... ఎప్పుడెళ్ళిందో, కనీసం వర్యద కై నా వెళ్తున్నానని వాతో చెప్పలేదు. అలాంటి వాళ్ళకి మన మర్యాదలు, మన పద్ధతులు ఏలా తెలుస్తాయి.” అమ్మ సీతను గురించి హీనంగా మాట్లాడుతుంటే మౌనంగా వింటం తప్ప ఏం చేయలేకపోయాను. సీతకు ఆ రోజు చేసిన ‘మర్యాద’ అమ్మ మర్చి పోయింది.

“ఏం చంద్రం ... అమ్మ చెప్పిన అమ్మాయేనా, నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోవాలను కుంటున్నావు?”

“అర అమ్మాయే. పేరు సీత. ఇక్కడే (40 వ పేజీ చూడండి)

పెళ్లిగోలలో చంటిగోల

వరజ (రాళ్ళం క్వి) ఊళ్ళుపడింది. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ ముచ్చటై చంటిబాబు (నూతన్ ప్రసాద్)ని చూసి, "నువ్వు బొంబే పిల్లని దూరానవ్వమంటే అలా రావలసి రప్పకదూ?" అంది.

అంతే, చంటిబాబు ఏదన్నం అంటుకున్నాడు. "అదిగో మళ్ళీ ఏడుస్తున్నావు. చేసింది వెరస పని. పైగా, ఏడుపాకే... అదానిలాగా ఎందుకేడుస్తా?" వరజ మువ్వగింది.

"ఏం? మగవాళ్ళు ఏడుకూడరా? నాది మగదా ఏడుస్తే," అన్నాడు చంటిబాబు అమామకంగా.

"నీకేదే మా?"

"కొంతమందికి పాడటం అలవాటు. నాకు ఏడటం అలవాటు. అదేవుడవో పామిలి (ట్రబుల్స్) ఉన్నప్పుడు నా బొమ్మని తయారు చేసి, నాకు ఏడుపురాక రానేకాదు," బాపులు ముచ్చట చిట్టలాలు.

"అదిగో మళ్ళీ ఏడుస్తున్నావ్. నువ్వు ఏడస్తే, నెవ్వర్నించి నెవ్వరూ..."

"ఇలా ఏడుకే పాతే నాకేం కోవదే... వరే. కానీవు ఏడువవరే. ఇలా చక్కని కూర్చో," అంటూ చంటిబాబు మనంపిర కూర్చున్నాడు.

"ఏప్పుడూ నువ్వుతూ ఉండాలి."

"నువ్వేదే ఏడుపు పాతుండా?" చంటిబాబు నవ్వుదాకి ప్రయత్నిస్తూ, మళ్ళీ ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు.

"ఏయ్! నువ్వు ఏడుపున్నావు కదూ?" "ఇదెక్కడ గొడవరా, బాబూ! నేను నవ్వుకున్నా - ఏడుస్తున్నట్లుండా? అదే, చంటి! నీకేదే అగ్నిపరీక్షలా! కాదు; అగ్నిపరీక్ష, రెండు వెయ్యతుండా నిడదొంగవేమోగాని, ఏడుకుండా ఎలా నిడదొవలం? వరే - నవ్వులం ప్రాక్టీసు వెయ్యమందిగా? అది ఇప్పుడంటే చేద్దాం," అంటూ చంటిబాబు మునుప బొమ్మని నడుపున్నాడు.

కట్టా నువ్వురావు (ప్రీక్స్) దర్శకత్వంలో యు. వరే. అర్. మోహనరావు నిర్మించే రాజ్యలక్ష్మి ఇంజనీర్స్ "నెవ్వుగోలో" మురిపి మోపాచన్, మోహనరావు, నాగరాజుగారి, సారథి, కాకతాల,

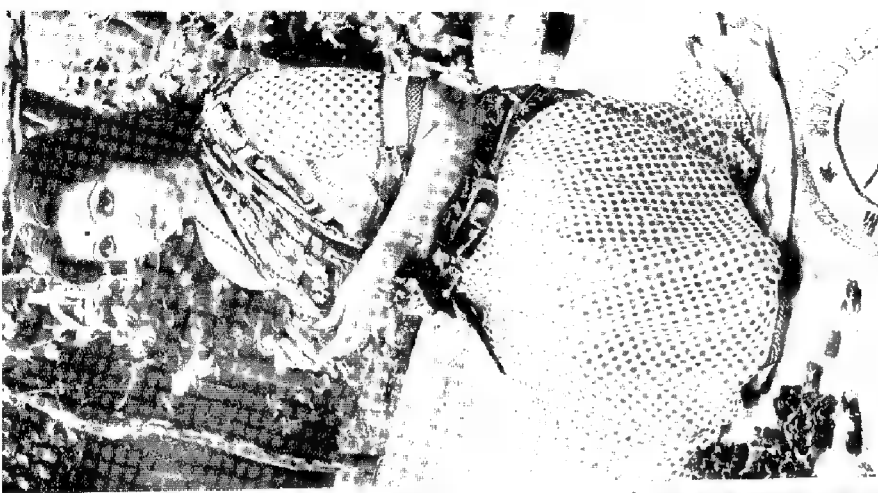
అక్టోబర్ 10న హరిశ్చంద్రుడు

"పూత్రయుగాని, నవ్వుచేశాడుగాని, నందర్యామ గని - ఏ రాజకీయ నాయకుల జీవితాలకో ప్రతిబాపాలైతే, నాది ఏవరి రోజులు వరే ఉంటాయనేదే ఈ చిత్రాన్ని చూసేయడా (గ్రూప్) దివి అణువున్నాం" అన్నాడు లోగడ నిన్న పంపన చిత్రాలు విశ్లేషించి, జాతీయ అంబలాటియల్ వార్షికోనివ 'యూక్' యు. విశ్లేషణరావు. ఈయన కథ, ప్రీక్స్, దర్శకత్వ బాధ్యతలు మామూలు నిర్మించిన "హరిశ్చంద్రుడు" చిత్రం అక్టోబర్ 10న విడుదలవుతుంది. సుప్రసిద్ధ దర్శక విద్యార్థులు పి. పుల్లయ్య, కె. వి. రెంట్, డి. ఎ. ముద్దారావు ప్రభువులు ఈ చిత్రంలో నటించడం ౬ ఏకేషం. పీరియోడిక్ యువచిత్ర, సానిలీ, దేవిక, ప్రొడక్షన్లెడ్జి, కృష్ణవేణి, సుజాత, పూర్ణిమ, శ్రీరామ్, ఎం. రంగారావు, ఎన్. వి. ఎన్. (విడుదల), బొమ్మ, సున వర్ణం, బేనా, ఇంకా

రామచంద్రపురం పరివరాలలో తూటాడి మొదగాడు

"సెప్టెంబర్ 1 నుంచి 14 వరకు రామచంద్రపురం తాలూకాలో జరిగిన ఏవరి పెడవ్యాలీలో మూటింగ్ పూర్తయింది," అన్నాడు కె. రామచంద్రరావు. ఈయన దర్శకత్వంలో గోపీ మాహేష్ అధినేత ఎ. గోపాలకృష్ణన్ నిర్మించే పై చిత్రానికే రామచంద్రపురంలోని పెడవ్యాలీలో, చిన్నకోటలో, తూర్పు, పాతకోట (గ్రూప్) మూడు పాటలు, పాతక నవ్వుచేశాంమ చిత్రీకరించారు. కృష్ణన్, జయప్రద, చంద్రమోహన్, రాజ్యలక్ష్మి, గీత, రావు గోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య, కాంతారావు, రూపు, పుష్పలత పాల్గొన్నారు. సత్యానంద్, చక్రవర్తి, కేటారి, కె. ఎన్. ప్రకాష్, శ్రీనివాసరాజు, కోటగిరి వెంకటేశ్వరరావు, జానీ, చలపాని శంకర్, శంకర్ వెంకటేశ్వర కృష్ణ చోరాం.

"వందే మొగలదోరా" ప్రాముఖ్యత

తలోడయంలో ప్రణయోద్దయం

డ్యూటీలో కాంట్ అయిన చక్కదం (చంద్రమోహన్)లో "అది ఏ సీటు. ఆ సీట్లో ఇదవరకుండా అవిడకి పాల్గొన్నప్పుడు ఉండేది." అంది శేరి లక్ష్మణ కవచామి (మనోరమ).

చక్కదం ఆ యోగను యంగ చూశాడు. "పాల్గొన్నా?" "అదేవచ్చా. చెప్పింది." ఇంతలో గీత (మలెకం) వస్తూ, "అప్పుడే

**“ప్రేమ సింహాసనం”లో
మంజుభాగ్యిని, ఎన్. డి. ఆర్.**

వోడుదొంగలులో దారిద్ర్యపీడి

మాలి కాయదయ్య వేసుకుంటూ వచ్చి ఓ చోట ఆసీ, దిగాడు. కిశోర్ (ఏ రంజీవ్) పరుగునవచ్చి, “ఔం ఎంతయింది, ఫిర్?” అంటూ మాలి చేతిగడియారాన్ని చూశాడు.

“ఏకరే, అన్నా!” అన్నాడు మాలి.

కిశోర్ ఏదో కవర్ అందించి, “ఫిర్! ఈ కుర్రాడో కింద పడింది,” అన్నాడు. మాలి “నాది కాదన్నా,” అనేసరికి, “పెళ్లెండి, ఫిర్! ఇదొందలు ఇచ్చేయండి. వెళ్లిపోతాను,” అన్నాడు కిశోర్.

మాలి తృప్తి పడ్డాడు. “ఎదందలా! ఏమన్నా? ఎందుకయ్యిందా?”

“అదేమిటి, ఫిర్! వాని తిమకాని చేతికి పెట్టుకున్నారు కదా, ఫిర్?”

“వానినా? అందవనే! ఏమన్నా, ఈ వాని

సినిమా

నేను నా పెండ్లిలో అలకమంచం ఎక్కిపడినా, పెండ్లిపిల్ల తరఫున వాళ్లు ఇచ్చారన్నా.”

“కాదు, ఫిర్! ఇప్పుడే నా దగ్గర తినుకున్నాడు. అరిచి, ఇవాన్ని పిలుస్తాను. డబ్బెందుకివ్వరో చూస్తాను.”

“ఇవ్! అలవకుమీ! ఎవరైనా పెద్దమనిషిని పిల్చి, ఈ వాని పిరదా - కొత్తదా అయ్యుతాం.”

ఇంతలో కృష్ణ (కృష్ణ) కళ్ళుజోడు పర్మకుంటూ వచ్చాడు. కిశోర్ “మాడండి, ఫిర్! పెద్దమనిషి కదా అని వాని చూపించి, కావాలా - అని అడిగాను, ఫిర్! తిమకాని, చూసుకొని, చేతికి పెట్టుకొని వెళ్లిపోయాడు. ఫిర్! నేను డబ్బెందితే, అది తన వానినే అంటున్నాడు, ఫిర్!” అన్నాడు.

మాలి ఏడుముఖం పెట్టాడు. “వొంబ మోమం, మేస్టియా! ఇది నా వానిదా. నా పెండ్లిలో...”

కృష్ణ గంభీరంగా “మాడండి! ఇప్పుడేతను

గొడవచేస్తే - ప్యూగుల్స్ వరుకు అమ్మినందుకు అతన్ని, కొప్పుందుకు మిమ్మల్ని - ఇద్దర్నీ పోలీసులు అరెస్ట్ చేసి, జైల్లో పెడతారు. ఇరవీకేం - నాయగా అక్కడే పడుకుంటాడు. మీ ప్రెస్టేజ్ ఏమైపోతుందో అరోపించండి, ఫిర్. మధ్యవర్తిగా నా మాట విని, నాలుగొందలు ఇచ్చేయండి, ఫిర్! లేదా - నేనే ఈ పక్కమన్న పోలీస్ స్టేషన్లో - తారత పాటుగా నా విద్యుత్ దర్బాన్ని నేను విద్యుత్తీస్తాను,” అన్నాడు.

“అగు, మేస్టియా! ఎన్నమో నా మామ ఏడుస్తూ ఇచ్చినాడు. అందుకే అది ఇవ్ట్లా అయిపోయింది... నా జేబీలో నాలుగొందలు ఉన్నాయిన్నా! తిసికో, అన్నా! వెళ్తంపాళ్ళు పిసుయితే కొనవాలి. ఒక్క రూపాయి ఉంటే ఇవ్ట్లా ఇవ్వచ్చా!” అంటూ మాలి ఏడుస్తూ డబ్బు ఇచ్చాడు.

“నేపిస్తాను, ఫిర్!” అంటూ కృష్ణ, మాలికి రూపాయి ఇచ్చి, తన నేర్పం కిశోర్ వంక విజయగర్భంతో కనుప్పేగి చేసి, కళ్ళుజోడు సవరించుకోచి, జారుకున్నాడు.

మాలి “అందవనే! ఎప్పుచ్చా ఇదు? తర్వా! తర్వా!” అంటూ తల తాడుకున్నాడు.

కె. మహేంద్ర నిర్మించే టి. వి. ఇంటర్నేషనల్ “వోడుదొంగలు” చిత్రానికి కె. రాను దర్శకుడు. జంధ్యాల మాటలు, సత్యం సంగీతం, వెంకట్ రాయ తెరవెనుక పాంగులు.

దేవుడువ్వాడు

హైద్రాబాద్ సమీపంలోని యాదగిరిగుట్ట వద్ద మూటింగ్ ప్రారంభమయ్యే విశ్వమోహన్ ఫిల్మ్స్ వారి పై చిత్రానికి పెప్టెంబర్ 19న అసెండ్ గానం చేసిన తొలి గీతం ధ్వనిముద్రక చేయబడింది. ఎన్. వి. రావు సంగీత దర్శకుడు. నేనుగోపిక కథ, మాటలు, పాటలు రాశారు. ముఖర్జీ రాయ్ గానాడు. కె. అత్మ సంకలనకర్త. వరసంపారాజు, పర్యేంద్రకుమార్, రాళ్ళపల్లి, హేమమందర్, మదన్, ప్రభ, రమ్యాప్రభ, నిర్మల నటించారు. రాఘవేంద్ర దర్శకత్వంలో డి. భీమారావు, ఎన్. వరసంపారాజు నిర్మాతలు. డి. అనమాయాదేవి సహాయకర్త. సమర్పణ : టి. వి. నిరసంపారాజు.

“అల్లరి బావ”లో

జయప్రద

దాసరి నారాయణరావు

Rama Rao

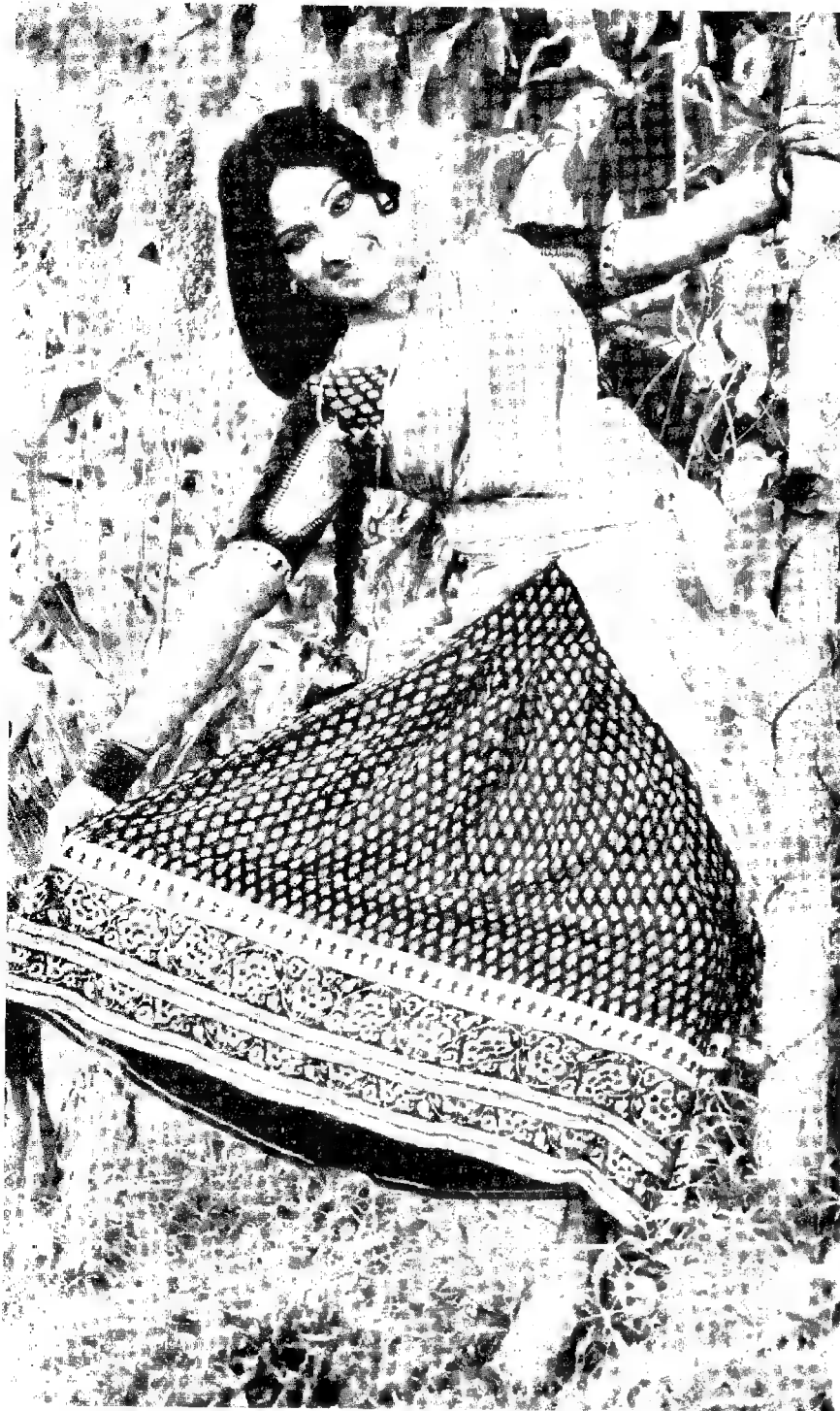

విజయలక్ష్మీ మూవీస్

బండోడు-గుండమ్మ

నిర్మాత: జి.వి.యస్.రాజు - ఈశ్వరమన్ కలర్

సంగీతం: చక్రవర్తి కె.మరా. కన్నప్ప ఆర్.భాస్కరరాజు ఎడిటింగ్: రాజాపాత
 డైరెక్టర్: ఫిలిప్స్ జె.ఎం.నారాయణం ఎంబీఎస్. జె.ఎం.నారాయణం ఎంబీఎస్. జె.ఎం.నారాయణం ఎంబీఎస్.

“కనకమహాలక్ష్మి”లో

ప్రథ

సంధ్యలో పందె ముసురు

మేడమిదున్న సంధ్య (సుజాత) గదిలో కృష్ణ నవ్వాడు. శైలు వేశాడు. చిక్కుచిక్కుమంటూ కూర్చుని ఉన్న సంధ్యను చూసి, “ఏమిటిరా

చిక్కు కూర్చున్నా? శైల్ మేమకోరేదో?” అడిగాడు.

“ఉన్నట్టుండి నా చుట్టూ చీకటి ముసురు కుండు ప్రదించలేదు, కృష్ణగారూ! కూర్చోండి.”

“మధు ఉద్యోగం ఎలా ఉంది?”

“బాగానే ఉంది. వాడివచ్చిడిక్కుడుండడంలేదు.

పాక్షి దూరం కదా? వచ్చి వెళ్లడం కష్టమని - దగ్గర్లో గది తీసుకునుండమని నేనే పంపించాను...” అంటున్నప్పుడు సంధ్య గొంతు తడబడింది.

ఇంతలో లత (రావన) టి కన్న తెచ్చి కృష్ణకిస్తూ, “అక్కకు ఎప్పుడూ మాగురించే... తనగురించి, తన ఆరోగ్యం గురించి ఆలోచించుకోమనండి. ఇలా రాత్రింబగళ్ళు పనిచేస్తూ పనిచేస్తూనే ఏదో రోజు అక్క మాకు దూరమైపోతుందని భయంగా ఉందండి... కృష్ణగారూ! మీతో ఇలా మాట్లాడున్నానని ఏమీ అనుకోకండి. మాకోసం పెళ్ళి మానేస్తాను అక్క. మీతో చెప్పిన రోజునే మీరు మందలించి, మీ హక్కు మీరు పొందేందుకు ప్రయత్నించి ఉంటే - ఈరోజు అక్క పరిస్థితి ఇలా ఉండేది కాదండి,” అంది గద్దదన్వంతలో.

సంధ్య భరించలేక “లతా, నోరు మూసుకొని రోవలికెట్టు!” అని అందింది.

“మాట్లాడని, సంధ్య! లత చెప్పేన్నది విజమేనోపేస్తోంది,” అన్నాడు కృష్ణ.

“కృష్ణగారూ! అప్పుడ్యు గురించి అక్క అబద్ధం చెప్పిందండి. అన్నయ్యని అక్క పంపలేదు. తనే మా ఇర్మానికి మమ్మల్ని వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు,” అంది లత.

కృష్ణ నివ్వెరపోయాడు.

సంధ్య తిమాయించుకు... “నా, “దాని మొహం-చిన్నపిల్ల కదా? ఏదో తెలివితేలిని మాటలు ఎలా మాట్లాడేందో చూశారా?... వాడు మమ్మల్ని శాశ్వతంగా వదిలి వెళ్ళిపోలేదండి. వాడు... వాడు - నావాడు... నా చేతుల్లో పెరిగాడు... వస్తాడు... ఏదో... రోజున ఈ అక్క కోసం తిరిగిస్తాడు. తప్పుకుండా తిరిగిస్తాడు,” అంటున్నప్పుడు ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్చాయి.

ఏ. కోదండరామిరెడ్డి దర్శకత్వంలో శంకర్ల పూర్ణచంద్రరావు నిర్మాతగా ఏ. ఆర్. మే. శర్మ సమర్పించే శ్రీ సావరిక్ ఫిల్మ్స్ “సంధ్య” చిత్రానికి జంధ్యాల, చక్రవర్తి, ఆశ్రయ, పి.నా.రె., గోపాలరెడ్డి, నాయని మహేష్వరరావు, రాధాకృష్ణ మూర్తి, పద్మనాభం, రావనారాయణ తెరచెనుక కృషి చేస్తున్నారు.

శ్రీదేవి ప్రయాణం చేయని వాహనం!

ఓటీబోట్ క్లబ్బ్లోనే “సర్కార్ సాహాయ్యుడు” షూటింగ్... ఒక బోట్లో ఎన్. టి. ఆర్., శ్రీదేవి... సరస్సులో విహరించే సీను. ఆ డ్యూయట్ సాంగ్లో కొన్ని చిట్టను డైరెక్టర్ దాసరి నారాయణరావుగారు తీశాక శ్రీదేవి ఒడ్డుకు చేరుకుంది. “వేసెలా చిన్న చిన్న పదాలు ఎక్కాను. శైలు, విమానం, కాద, బస్సు, ఎడ్డుబండి, బాంగా - అప్పట్లోనూ ప్రయాణం చేశాగాని, ఇంతవరకు స్టీమర్ ఎప్పుడూ ఎక్కలేదు. ఆ కోర్కె ఒక్కటే మిగిలిపోయింది,” అని చెప్పి శ్రీదేవి, “ఇలా మీరు ప్రయాణం చేయని వాహనం ఏదైనా ఉందా?” అని సస్పెన్స్ గొంది. ఉండవచ్చును. ఏమిటంది. “అంటులెన్స్ వాక్,” అన్నాను. “అమ్మబాబోయ్!” అంటూ తురుమంది తడుచి పాటలో సాగే నదానికి.

మీలాంటి
మగవానికి
తప్పినిచ్చేది-చార్మినార్!

విక్రయించే పొందండి! పొందలేనిది చార్మినార్!!

చిల్లబడ్డ మైన హెచ్చరిక

సిగరెట్ తాగడం ఆరోగ్యానికి హానికరం

STATUTORY WARNING:

CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

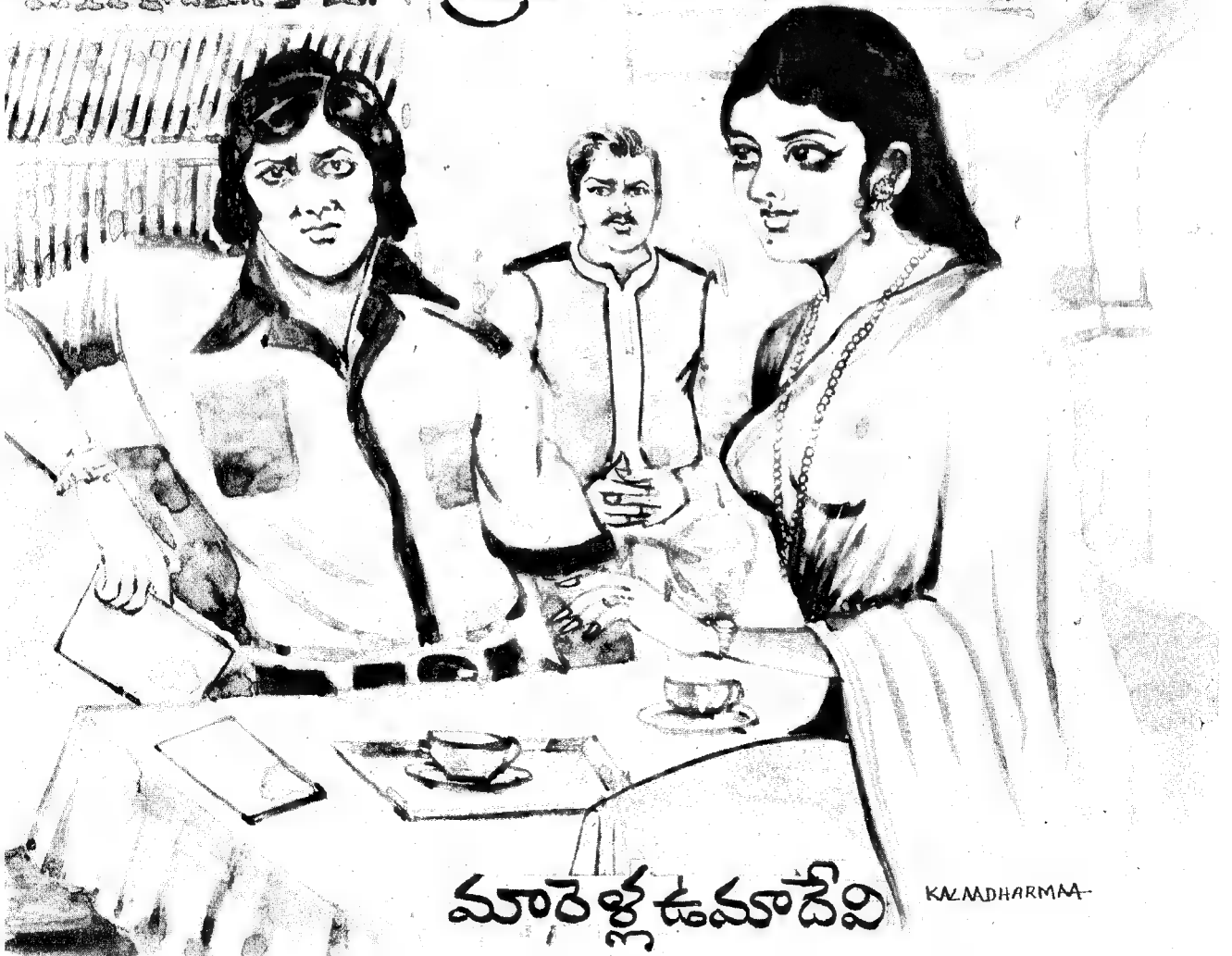
1 రూపాయికి 10*

*గరిష్ట ధర స్థానిక వస్తులను అనుసరించి

CASVS-238-234 TI

మెయిన్ డిలరు : బొంబాడ సూరయ్య & సన్, భీమవరం.

ప్రేమంటే ఏమిటి?

మారెళ్ల ఉమాదేవి

KALADHARMAA

అతని ఏదీని వుండలేనివి చెల్లాయి పెళ్లికి వెళ్ళు పెట్టి వచ్చిన మరునాడే అనిపించింది. ప్రతి క్షణం ఆమె కళ్ళలో మెదిలేది. 'రవి' అన్న ఆమె పిలువే చెవుల్లో మార్పు మోగేది. ఆమె మాటలు వదేవదే వినాలనే ఆర్తితో కొట్టుకుపోయాళ్ళి.

"ఏమిటిరా అన్నయ్యా! కలకత్తా ఉద్యోగం కాదుగాని నువ్వు మరి డబ్బా తయారయ్యావు?" చెల్లాయి అనుమానంగా అడిగింది.

"హే! నేను డబ్బా వుండడమేమిటి? 'ఈ వాగుడుకాయని కట్టుకుని బావగారు ఎప్పుడు అవ్వలు వడతా?' అని బెంగ పెట్టుకుంటున్నా." అన్నాను నిబ్బరంగా పోక పెడుతూ.

"హే! హే" కోపం నటించింది చెల్లాయి.

"ఎలాగూ పోతా ఆ రెండు అక్షింతలూ వేసేసి" అన్నాను నవ్వుతూ.

యిట్లంతా బంధువుల్లో నిండిపోయింది. అడపెల్లివాళ్ళం కనుక అందరికీ చేతినిండా పని! "ఏదీకీ ముందు పెళ్లి చేసేయ్యవలసింది. కొడలు చూసుకునేది ఈ తంతరా." అమ్మ తనలో తనే

గొణుక్కునేది. వాకే పని చెయ్యాలనిపించేది కాదు. "వాన్నాలోక్కారే ఆ పందిట్లా అని చూస్తున్నారు. నువ్వు కాస్త పాపం వెళ్లకూడదా?" అనేది అమ్మ.

అమ్మ బాధ, బంధువుల సందడి భరించలేక పెంట్స్ గుట్టువైపు నడిచాను. పాపంశ్రం అయింది. ఎండ చల్లబడి చల్లటిగాలి వీస్తోంది. వావరాయిమీద నడుం వాల్చాను. అత గూర్చి అలోచనలు పిచ్చివాళ్ళి చేసేస్తున్నాయి. సిగరెట్ తీసి తెలిగించాను.

"ఏ పెదిమలు ఎలాగా అవంగా వుంటాయి. వాటిని సిగరెట్ కాల్చి పసి చెయ్యకు రవి" అత మాటలు అంతరాంతరాల్లో మెదిలాయ్. అది అభ్యర్థన, ఆజ్ఞామో అర్థమయ్యేది కాదు. సిగరెట్ దూరంగా పిడేసాను. అంతంతే అలోచనల గతాన్ని తప్పి తీస్తున్నాయి

* * *

ఉద్యోగం దొరకలేదు అని దిగులుడుతున్న రోజులు. ఆ రోజు వచ్చిన ఆపాయింట్ మెంట్ తెలక అంతలేని అనందాన్ని మోమకొచ్చింది.

'లాంక్ ఫుర్యోగం వచ్చింది. అదృష్టవంతుడివి.' అన్నాడు అందరూ. ఆపాయింట్ మెంట్ కలకత్తాలో. ఉద్యోగ వర్గంలో ప్రవేశించడానికి కలకత్తా బయలు దేరాను. అంతకుముందెప్పుడూ కలకత్తా రాలేదు. హోరా స్పేషియల్ దిగగానే కొంత దిగులుపడ్డాను ఆ జనాన్ని, వాతావరణాన్ని చూసి. బహుశా హోరా స్పేషియల్ చూసి కాబోల: 'దేశమంటే మట్టికాదోదు దేశమంటే మనుషులయ్' అన్నాడు గురజాడ. చిత్రరంజన్ అనెస్టాలో అనందభవనకి ట్యాక్సీలో బయలుదేరాను.

ఇండియా ఎక్స్ప్రెస్క్ స్పేస్ లో మా బ్యాంక్ వుంది. మొదటి రెండు రోజులూ కొంత 'కోత' వీక అయినా ఒక వారం రోజుల్లో అక్కడ వాళ్ళతో కలసిపోయాను.

వాకోలిగ్ వర్సె అన్నాడో రోజు - మీ తెలుగు రాళ్ళి తెలిసిన ఫామిలీ బాలిగంకలో వున్నారు. వాళ్ళ ఫ్రంట్ రూంలు రెండు సెట్ లెట్ కింద యిప్పారట. చూద్దాం వస్తారా?

అప్పటికే యింటినుండి తెచ్చుకున్న డబ్బు పగంపైన అయిపోయింది లాడ్డింగ్ కీ, రోజున వికీ.

చెమటకాయల యొక్క దురద, మంట బాధను మరిచి పోండి.

నెసిల్
ఉపయోగించండి.
అతిశీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే
చెమటకాయల పొడరు

చెమటకాయల పొడర్ మాత్రమే
మీకు దురదలు, మంటల
దికాకుల నుండి అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనము నిస్తుంది.
ప్రత్యేకమైన బాష్పరేఖ క నెసిల్
చెమటకాయలను ప్రతి దశలోనూ
ఎదుర్కొంటుంది.

1. అధికమైన చెమటను
అప్పుతుంది.
2. చెమటను పీలుస్తుంది.
3. దుర్బంధకారులైన సూక్ష్మ
జీవులను నాశనము చేస్తుంది.
4. శరీరమునకు
ఉపశమనము నిస్తుంది.

నెసిల్ తెచ్చుకోండి
చెమటకాయల బాధ
మరిచిపోండి.
టాల్యం పొడరు కంటే
తక్కువ ధరలో!

2 ప్యాకెంట్
"నెసిల్" మరియు
"హిందల్ ఫర్"

అ రోజు పాఠశాలకు వచ్చా, నేనూ కలసి బయలు దేరాం యిల్లు చూడడానికి.

“రోజూ యింత దూరం రావాలా?” బమ్మ దిగి నడుస్తూ అన్నాను వర్మతో.

వర్మ నవ్వుతూ అన్నాడు - “యిది కలకత్తా! యింతకన్నా దూరంనుండి వస్తారు, యీరెవ్వరేమీ కలకత్తా.”

‘కొన్నాళ్ళకి అదే అలావోతుంది’ అని పరి పెట్టుకున్నాను.

వచ్చా, నేనూ వెళ్ళేసరికి ఆమె ఫ్రంట్ రూమ్లో కూర్చుని ఏదో పుస్తకం చదువుతోంది. ముమ్మల్లి చూసి విడ్డచేసి కూర్చోనుంది. వర్మ నమ్మి పరిచయం చేశాడు. ప్రపంచంలోని అందరంతా ఆమెలోనే యిమిడి పుండా అనిపించే సౌందర్యం ఆమెది. అంతటి లావణ్యవంతి వడ్స్ పెట్లో చూసిన వారెవరైనా కాస్త తొక్కువడక మానరు.

ఆమె మమ్మల్ని కూర్చోమని చెప్పి రోనికి వెళ్ళింది. ఆమె వెళ్ళిన తర్వాత అడిగాను వర్మని, ‘ఇంట్లో యింకెవరూ కనిపడరే?’ అని.

‘ఒక బాబు పున్నాడు’ అన్నాడు వర్మ కాస్త గంభీరంగా.

ఇంతలో ఆమె బిస్కెట్లు, టీ తీసు కొచ్చింది. “అయీ రేడేమిటండి” అన్నాడు వర్మ. బహుశా టీ ఆమె తీసుకుని రావడం చూసేమో.

“ఇప్పుడే బాబుని తీసుకుని వెళ్ళింది కాలి ఫూటీలో ఏదో ప్లీజ్ (ప్రేమం పుంజు).” అంది ఆమె టీ కప్పులో సోమూ.

నాకంతా అయోమయంగా పుంది. ‘ఈమె కెక్కడ వెళ్ళి అయినట్టే కనిపించడం లేదు. మరి ఈ బాబు, ఆయీ - ఏళ్లంతా ఎవరు? ఆమె భర్త ఎవరే?’ నేనేమీ మాట్లాడడం లేదని కొంత పేదరికం తెలుసుకున్నాను. “ఓడ్ హౌస్ బుక్స్ మీరు రైక్ చేస్తారా?” ఏదో మాట్లాడాలి కదా అని సగం తెరచి పుంచిన ఓడ్ హౌస్ పుస్తకం చూస్తూ అన్నాను. ఏదో నీటి నటించి ఒక వ్యతికా విశేషం అడిగిన ప్రశ్నలా పుంచని గ్రహించి నీగ్గవడి పోయాను వెంటనే.

“మూడ్ సరిగా లేనప్పుడు తెరుస్తాను ఓడ్ హౌస్ బుక్స్. ఎంతటి నీరియన్ మూడ్ నైనా చిటికెతో జాలిగా మార్చేసే శక్తి ఆయన రచనలకి పుండనిపిస్తుంది” అంది వెంటనే.

కొంతసేపు పుస్తకాలమీద జరిగింది మా సంభాషణ. చివరకి వర్మ అన్నాడు - ఈ రూమ్ లు రెండూ మీ కిస్తారు. సచ్చాయీ మీకు?

సరకంలో కాపురం చేసి స్వరానికి వెళ్ళి స్వర్గం బాగోలేదన్నట్టుంటుంది గదులు బాగోలేంటి. నా కెంతవరకైనా ఆ రూమ్ లు విడచిపెట్టేద్దామో అని పుంది. నా అంగీకారం చెప్పాను. ‘అదివారం వచ్చేస్తానని’ చెప్పి బయలుదేరాం.

దారిలో వర్మ చెప్పాడు ఆమె గూర్చి - ఆమె ‘కోల్ ఇండియా’లో ఒక ఎగ్జిక్యూటివ్. భర్త క్రిందటి సంవత్సరం కారు యాక్సిడెంట్ లో మరణించాడు. అతనూ, వర్మ పామిలి (ఫ్రండ్స్) ప్రస్తుతం ఆమె ఒక్కరే బాబుతో పుంటోంది. బాబుకోసం ఒక అయ్యాని పెట్టుకుంది. తల్లి,

‘వేమంటే ఏమిటి?’

తండ్రి వగ్రాసులో పుంటున్నాడు. ఏళ్ల ఇంట్లో కేష్ మ్యారేజీ. ఆ కేసుతోనే ఆమెనైపు వాళ్ళెవరూ రాదు.

‘యింతటి అందాల రాశిలో యిన్ని అగ్ని వర్షాలా!’ అనుకుని నిట్టూర్చాను.

* * * ఆ యింట్లోకి మారి ఒక నెల గడిచింది. ఈ నెలరోజుల్లో ఆకులుంబ నట్టులు ముగ్గురిలో లాగా చూపేర్పడింది. లత వా కంటే నాలుగేళ్లు పెద్ద. నమ్మి ‘సుప్రస్’ అనే పీరిచేది. నేను ‘లతగారూ’ అనుకపోయినా ఆమెని ‘సుప్రస్’ అని మృతం పిలవలేకపోయాడల్లా. బ్యాంక్ నుండి రాగానే బాబు ‘అంకుల్’ అంటూ వచ్చేసేవాడు. బాబుని చూస్తూ పుంటే ఎంతో సరదా అనిపించేది. తెల్లగా, బొద్దుగా పుండేవాడు. ‘తల్లికితగ్గ బిడ్డ’ అనుకోక మానరు చూసినవారెవరైనా.

ఇదే లోకం!

‘బాబూ ధర్మం ...’ అంటే

‘కూలిమి చేసుకోవద్దూ’

అంటారు! ...

‘పెట్టె పట్టచుంటారా’ అంటే

‘రిజ్ అయితే నేనూ పోవచ్చు’

అంటారు! ...

‘రిజ్ కావాలా’ అంటే

‘సెటి బస్సుయితే చవక’

అంటారు! ...

తీరా బిస్కెట్స్

కండక్టరు దమ్ములడిగోగా,

తన స్టిప్సాఫ్

బాబుగారు మెల్లిగా జారుకుంటారు! ...

- కోరిమిల్లి సూర్యశంకర్

‘వేమ వచ్చి ఒక నెల అయింది. ఏ మీన్ నేను రెంట్ ఎంత పే చెయ్యాలి?’ అన్నాను తడబడుతూ ఒకరోజు లతతో.

‘నిన్ను చూస్తూ పుంటే రోజూ డేట్లు తెక్కు పెడుతూ కూర్చుంటున్నట్టున్నావు. నీ దగ్గర నుండి రెంట్ తీసుకుని నేనేం మేడలు కట్టుదలనుకో లేదు. కావలసిన నేనే అడుగుతాను. అంతేకాని దీనికోసం నువ్వు బెంగ వడి పోయి నన్నొక కాబాలివాలని చేసేయ్యకు’ అంది లత నవ్వుతూ.

ఒక్కసారి లత ఎంతో చలాకీగా మాట్లాడుతుంది. అటువంటిప్పుడు ఆమెతో అలా మాట్లాడుతూనే కూర్చోవానిపిస్తుంది. కానీ ఒక్కసారి ఆమె మూడ్ చాలా నీరియన్ గా పుంటుంది. అప్పుడు ఆమెని పలుకరించాలంటే భయం కలుగుతుంది.

‘లత రెంట్ తీసుకోవడంలేదు.’ ఆ మర్నాడు వర్మతో అన్నాను.

‘బహుశా తీసుకోలేమా! ఆమెకి అప్పువరం లేదు కూడా. ఆమె రోన్లినే కిల్ చెయ్యడానికి నేనే సజెష్ట్ చేసాను, ఆ రెండు రూమ్ లు నీ కియ్యమని’ అన్నాడు వర్మ.

అలా పుండాలంటే నా కిబ్బందిగా పుంటుంది అని చెప్పాను వర్మతో. చివరకి వర్మ సలహాపై ఆమె ఎకాంట్ లో వెంకి వందరూపాయలు క్రెడిట్ చెయ్యడానికి నిశ్చయించుకున్నాను.

* * * మరో రెండు వెలుగుగడచేసరికి నేను కూడా ఆ యింటి నట్టులలో ఒకడిగా అయిపోయాను. ఏదో అత్యీయత మా ముగ్గురిలో అల్లుకుపోయింది. యింటికి రావడం లేట్ అవుతే, బాబు, లతా ఏక కంఠంతో అడిగేవారు ‘ఎందు కాలస్యం అయింది’ అని. లత రోజూ వాళ్ళ ఆఫీస్ కారులో వచ్చేసేది.

ఆ రోజు అదివారం. వారం అంతా ఆదరా బాదరాగా పుంకబూ, పరుగులా పెట్టి కలకత్తా వాసులకి ‘అదివారం’ అంటే ‘హాయిగా గాలిపిల్చుకునే వారం’ అన్నమాట.

పదిగంటలకల్లా మేన్ లో భోజనం ముగించుకుని సరసరి యింటికి వచ్చేసాను, లతతో కలసి ఏదైనా మూన్ డిక్ వెళ్లామని. ఆమె రూమ్ లోకల్లాను. మంచంమీద పడుకుని యింటి కప్పుకేసి చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తోంది. గుండెలమీద ‘నెపోలియన్’ పుస్తకం సగం తెరిచివుంది. ఈకే స్నానం చేసి నట్టుగా పుంది. చదులుగా కట్టిపెట్టి శిరోజాల. స్నానగారికి నట్టుగా చేస్తున్నాయి.

నిన్ను చూడగానే లేచి నట్టుకుని బెడమిడే కూర్చుంటూ ‘ఊరకరాడు రిపబ్లిక్. ఏమిటి వహనుభావా ట్రిటంగా తయారై వచ్చాన?’ అంది నవ్వుతూ.

‘మ్యా అంపైర్ లో ‘చిక్ చోర్’ మూన్ డిక్ పుంది వస్తానా?’ అన్నాను. లతని ‘సుప్రస్’ అని పిలుస్తూ కొద్దిరోజులైంది.

‘యు ఆర్ ఆఫ్ అవర్ లేట్ మైదాన్. ఆయీ బాబుని ఎక్కడికో తీసుకెళ్ళింది. కీన్ తీసుకెళ్ళిందో లేదో’ అంటూ లేచింది లత.

నేను కొంత నిరుత్సాహపడ్డాను. “పోనీ ఎల్లంటే ఎలాగూ సెలవే కదా! అప్పుడు వెళ్లాం” అన్నాను.

“ఫర్వాలేదు. వాతాలు బెనర్లీగారింట్లో ఇప్పు వెళ్లాం. నువ్వు కూర్చో. షణంలో తయారై పోతాను.” అంటూ డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ దగ్గర కెళ్ళింది.

ఆమె చదువుతూ పుంచిన ‘నెపోలియన్’ తిరిగేస్తూ కూర్చున్నాను. ‘ఎంతటివారైనా కాంతకి దాసులన్న వాసుడికి నెపోలియన్ నిదర్శనం’ అన్నాను. ఏదైనా ఒకపుస్తకం ఎవరైనా చదువుతూ పుంటే దానిగూర్చి కొంత చర్చించుకోవడం అలవాటై పోయింది.

‘అవును పాపం. కోరి వివాహం చేసుకుని కూడా జానెస్సెన్ చేతిలో కీలుబొమ్మై పోయాడు’ అంది ఆమె సానుభూతిగా.

కొత్తలో లత చరిత్ర విన్న తర్వాత ఆమె పట్ల ఏదో సానుభూతి ఏర్పడింది. తర్వాత ఆమెలోని నిండుదనం, ఆమె నిష్కల్మషమైన ప్రవర్తన -

అమెపట్ల ఒక పవిత్రభావం ఏర్పరచాయి. నిండు కుండలాంటి మనసు అమెది. ఎన్ని విఘాతాలనైనా చిరునవ్వుతో ఎదుర్కొనే సహనం అమెలో మూర్తీభవించి వుంది.

ఆదది అంటేనే ఆయస్కాంతం అంటారు. ప్రపంచంలోని ప్రతి అందమైన వస్తువుని ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ఏరి కూర్చి సృష్టించాడు భగవంతుడు అతని. ఆమె 'నాది కావాలి' అనే కోర్కె ఎప్పుడూ మొదలైందో తెలియదు కాని, రాసు రాసు అది తీవ్రం కాసాగింది. నా ఉపాలలోంచి బయట పడేసరికి అత రెడీ అయిపోయింది. మబ్బరంగు డ్రెస్లోని చీలిక పచ్చని శరీరం మెరిసిపోతోంది! యంతటి అందాని రాశి ప్రక్కన నడుస్తూ వెళ్ళడం— నిజంగా క్రిందటి జన్మలో ఏదో పుణ్యం చేసు కుంటేనే కాని ప్రాప్తించదు. పాపం 'భిమత్' ఎంత దురదృష్టవంతుడు?!

'ఏమిటలా భిత్తరహాయా? టెక్సాస్ నేనే తీస్తాను' అంది నవ్వుతూ.

'అదేం కుర్రరదు. అలాగైతే నేను రాసు' అన్నాను.

'పద నాయనా ముందు. ఆ విషయం నాలు దగ్గర చర్చించుకుందాం.' బేగ్ భుజాన తగిలించు కుంటూ అంది అత.

ప్రతీ ఖర్చు ఆమె పెట్టడం నా కెంతో కష్టం అనిపించింది. బహుశా నేనొక మామూలు గుమాస్తాని కనుక ■ ఖర్చుపెట్టే తాపాకు నాకు లేదేమోనని ఆమె ఉద్దేశమేమో! ఆ మాట అన్నాను ఆమె డోర్ లాకేస్తూ వుంటే. ఆమె షాక్ తగిలినట్లు పీల్చేంది నేనలా అనడం మాసి. 'ఛ! అవేం మాటలు రవీ. నిన్ను నువ్వు ఎందుకలా కింపరచుకుంటా? ప్లీజ్ అలా ఎప్పుడూ అనుకోకు.' అంది బాధతో నిండిన గొంతుతో.

'చ యావ్ సారి లతా' అంతకంటే ఏమనాలో తోచలేదు.

'సో సారిన్. ■ క్విక్. టైమైపోతోంది.' అంటూ పక్క నాల్గంటవైపు త్వర త్వరగా నడిచింది.

* * *

సినిమా విడిచిపెట్టి సరికి మూడైంది. హాల్లోంచి బయటకొచ్చేసరికి వర్షం కుంభవృష్టిగా కురుస్తోంది. 'భిష్న్' (విష్ణు) అనుకుంటున్నారందరూ.

కలకత్తాలో పట్టుమని పది నిమిషాలు కురిస్తే చాలు నగరం అంతా స్తంభించిపోతుంది. ఒకటి రెండూ బన్సులు వెళ్తున్నాయి. కాని ఇసుకేస్తే రాలనంత జనంతో నిండవెళ్తున్నాయి. నిచ్చేనలు పట్టుకుని వేల్చుతున్నారు జనం. జన సమ్మర్దం కాస్త పలుచగా వున్న ప్రదేశం మానుకుని నిలబడం.

ఒక గంట.

రెండు గంటలు.

మూడు గంటలు గడచిపోయాయి. అలాగే నిలబడం ఏదైనా వాపానం దొరుకుతుందేమోనని. 'సారి లతా, నా పజే నీ కీ ట్రబుల్ కలిగింది' నేను చాలా బాధపడ్డాను.

'ఈ మహానగరంలో బలకాంటే యిటు

వంటివి భరించక తప్పదు. మధ్య నువ్వెందుకు బాధపడడం? నిబ్బరంగా అంది ఆమె.

ఆరున్నర కావస్తూంటే ఇక టాక్సీమీద ఆక వదులుకుని 'షియల్డా' స్టేషనుకి బయలుదేరాం. మోకాటి సిటీలో కుంటుకుంటూ నడుస్తూ మోన్ ఒక చేత్తో, మోకాళ్ళనంకూ ఎత్తిపట్టుకున్న కుప్పెళ్ళనొక చేత్తో. నడుస్తున్న అని మాస్తూ వుంటే నా మనసు విలవిల లాడిపోయింది.

బాలిగంట్ స్టేషనులో దిగి ఇంటికి చేరేసరికి రాత్రి పడైంది. ఆయా, బాబూ నిద్రపోయారు. అలా, నేనూ కలిసి భోజనం చేసిం.

ఎదుకున్నానన్న మాటగాని నిద్రలేచేదంతకీ. ఏదో కావాలన్న తపన మొదలైంది నాలో. తడిసిన అత శరీరం కళ్ళెదులు మెదిలేది.

కోరికకి రోబడ్డ మనిషి మంచి, చెడూ గుర్తించే వివక్షణాజ్ఞానానికి దూరంగా విసిరివేయ బడలాడేమా! మెల్లగా నడుస్తూ అత గదివైపు నడిచాను. అత నిజంగా నన్ను ప్రేమిస్తోంది. ఈ సమయంలో నా కోరిక కాదనదు. గది తలుపు లోపలనుండి బోర్న్ చేసిలేదు. మెల్లగా తెరిచాను. నైట్ బల్బ్ వెలుగుతోంది. పలుచటి నీలం రంగు గదంతా నిండివుంది. లేత నీలం రంగులో అత శరీరం ఎంతో ఆకర్షణీయంగా వుంది. పైట పూర్తిగా తొలగిపోయి వుంది. బాబు ఆమె పాట్లు మీద చెయ్యివేసి నిద్రపోతున్నాడు. విపరీతంగా అలసి వుండడం వలన ఆదహరణి నిద్రపోతోంది అత. నాలో ఏ మాత్రో మానవత్వం మేలుకొంది. 'ఛ! యింత అమాయక ప్రాణిగా ఆవకారం చెయ్యబోయేది?' అత నిజంగా నన్ను ప్రేమిస్తోంది. 'నువ్వు నా దానినైన న తరువాత నీ పక్కన చేరుతాను లతా!' అనుకుని ఆడుగులో ఆడుగు వేసుకుంటూ వచ్చి నా మంచంమీద వాలిపోయాను.

* * *

చెల్లాయి పెళ్లి రెండు రోజులుంది. అతకి ఇన్ఫ్లెషన్తోపాటు ఉత్తరం కూడా రాసేను బాబుకి తండ్రినియ్యే అదృష్టం ప్రసాదించమని. ఉత్తరం పాష్ట్ర చేసిని తర్వాత త్రిప్పగా నిల్పాల్సింది. నాలో చాలా కాలమై రేగుతున్న తుపాను భీతివం తగ్గింది. అత జవాబుకోసం అత్యతగా ఎదురు చూస్తున్నాను.

* * *

"నీకో రెటర్ వచ్చింది అన్నయ్యా!" అన్న చెల్లాయి పిలుపుతో వాస్తవంలోకి వచ్చాను. చీకటి పడింది. "నాన్న టాప్ వెళ్తూ ఉత్తరాలు తీసు కున్నారట. యిప్పుడు తెచ్చారు. యింత చీకటి పడే వరకూ ఒక్కడిని ఏం చేస్తున్నావ్?" అంది చెల్లాయి పుత్రరం అందిస్తూ.

ఆ కవరు అత దగ్గరనుండి వచ్చినదే! ఇంటికి చేరితేకాని చదవడం కుదరదు. "అరే! ఎంత చీకటి అయిపోయింది? చల్లటిగాలి వీస్తోంది కదూ! చిన్న కుమకు వట్టేసింది" అన్నాను కొంచెం గిట్టిగా.

ఇంటివైపు నిడుస్తూవుంటే అడుగులు తడబడుతున్నాయి. యింకొద్దీ సేపటిలో నేను హిమాలయా శిఖరాన్ని అధిగమించిన అనుభవాన్ని పొందుతానో లేక పాతళంలోకి కృంగిపోతానో?!

అల్లకల్లోలంగా వున్న మనసుని ఆదుపులోకి

తెచ్చుకుంటూ వణుకుతున్న చేతుల్తో ఉత్తరం చించాను. ముత్యాల సరాల్లాంటి అక్షరసంక్తులను అత్యతగా చదవసాగాను.

"రవీ,

'అంకుల్ పుత్రరం రాసాడా నానీ' అంటూ ఎంతో సంబరంగా తెరిచిన ■ ఉత్తరం మాసి ఎంత బాధపడ్డానో నువ్వు ఉహించలేవు. ఇది నువ్వు రాసిన ఉత్తరమంటే ఇప్పటికీ నమ్మకం కుదరడం లేదు. భరింపరాని ఈ నగ్నపత్యం అబద్ధం అయి వుంటే ఎంత బాగుండేది!? ఎంతో అమాయకంగా, ఏమి ఎరుగని నాడిలా వుండే నువ్వు ఎందుకలా రాసావ్. నా అన్న వాళ్ళందరినీ పోగొట్టుకుని ఒంటరి జీవితాన్ని దుర్భరంగా గడుపుతున్న నేను చిన్ని తనంతోనే పోగొట్టుకున్న తమ్ముళ్ళ సోలో మానుకుని సంబరపడుతున్న నాకు యిటువంటి వరుస పెడతావా?

ప్రేమా, గీమా అంటూ -- ఒహో, ఎన్ని రాసావ్! ఎక్కడ నేర్పావో యివన్నీ? ప్రేమ, పురుషుల మధ్య వుండవలసింది ఒక నివూహించిన ప్రేమ మాత్రమేనా? ప్రేమించే నాక్కు సీటు లేదనను. కానీ ... రవీ, అందుబాటులో వున్నదానిని ప్రేమించాలి. నా జీవితంలో సర్వం 'భిమత్'కి అర్పించాను. ప్రస్తుతం నా చుట్టూ గరి గీసుకుని బ్రతుకుతున్నా. యిక ఆ గరి దాటి ఎవ్వరూ ప్రవేశించలేరు.

నువ్వు అనుకుంటున్నది ప్రేమ అనిపించుకోదు రవీ. మోహం! కాకపోతే కామం!! అది శాశ్వతం కాదు.

నీలాగా ఎందరో అన్నారు. కానీ ... కాని వాళ్ళలా నువ్వు కూడా ... యిక అనవసరంగా పాడిగించడం నా కిష్టంలేదు. నేనూ, బాబూ డార్జిలింగ్ వెళ్తున్నాం. వచ్చేసరికి ఒక నెం రోజులొతుంది. ఈరోజు చదువేసి రూపొలు రెండూ ఖాళీ చేసి వెళ్లిపో. తిరిగి కలుసుకోడానికి ప్రయత్నం చెయ్యకు.

నీ పరిచయం ద్వారా మరో పాతాన్ని నేర్చు కున్నాను, ప్రతివారిని నమ్మకూడదని. ఇంకా యిటు వంటివి ఎన్ని ఎదురొకాయో!

గుడ్ బయ్.

అత." ★

ఆంధ్రపత్రిక

అదివారం

అనుబంధంలో

★ విజయవాడ, మదరాసు, హైదరాబాదు

సినిమా వార్తలు

★ ప్రేక్షకుల తీర్పు

చ ద వ ం డి !

ప్రైవేట్ పరమలో రిసెప్షన్స్ గా మి చేస్తోంది. అమ్మ ఎందుకో మరి హీనంగా ఆమె గురించి మాట్లాడింది. కానీ, ఆ అమ్మాయి అమ్మ చెప్పినంత హెరంగా మాత్రం వుండదు. నాన్నగారు, మీరు ఒక్కసారి చూస్తే ..."

"నీతకి వనితకి ఎక్కడ సావధానం? చక్కకి వాగ లోకానికి వున్నంత లేదా! వనిత చాలా స్మార్ట్ గా వుంటుంది. అసలు నీత వికెలా వచ్చిందో అర్థం కావలెదు. నువ్వు ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి చేసుకుంటానని ప్రామిస్ చేశావా?" అంది అమ్మ అత్తగారికి!

"లేదు."

"థాంక్ గాడ్! మరేం సరకలేదు. ఈ వయస్సు పిల్లలకు ప్రేమ ఒక అద్భుతంలే. మాట్లాడకుండా నాన్నగారు చెప్పిన సంబంధానికి సమ్మతి తెలియచెయ్యి."

"లేదమ్మా ... నేను పెళ్ళి చేసుకుంటే నీతనే పెళ్ళి చేసుకుంటాను."

"చంద్రం!!" నాన్నగారి గొంతు ఖంగున మోగింది. "చాలా పెద్దవాడివైతూవు. నిన్న మొన్నటిదాకా ఎలాంటి బట్టలు

ప్రేమ తీర్థం

[29 వ పేజీ తరువాయి]

చేసుకోవాలో తెలియని వాడివి, ఈవాడు భార్యను సెల్క్ట్ చేసుకొనేంత ఎదిగావన్న మాట. బేష్. అయితే ఒక్కమాట. మళ్ళీ అంత బచ్చితంగా నీ విర్లయం చెప్పివ్వదు, ఈ విషయంలో మా విర్లయం కూడా మళ్ళీ వినటం మంచిది. నీ ఇష్ట ప్రకారం మళ్ళీ నీతనే చేసుకున్నట్లులే తక్షణం ఇంట్లో మంచి వెళ్ళిపోవచ్చు. ఆ క్షణంలో నీకు మాకు ఎలాంటి సంబంధం వుండదు. నా ఆస్తిలో నయాపైసా కూడా నీకు ఇవ్వను. ఇది బెదిరింపనుకో మరేమైనా అమకో, నా విర్లయం మారదు" అంటూ కోపంగా కూర్చున్న కుర్చీని ఒక్కసారి వెనక్కు తన్ని వెళ్ళిపోయాడు.

"అమ్మా! ఇందులో నేనంత కానీ పని ఏం చేస్తున్నానో అర్థం కావలెదు. నీత బీదపిల్ల కావచ్చు. మనకున్న ఆస్తి సొమ్ములు చాలావా? నేను పెళ్ళి చేసుకోబోయే అమ్మాయి నాకు నచ్చటం. ముఖ్యం కాదా.

వాస్తవార్థి మువ్వెనా ..."

"నా మాట మళ్ళీ విన్నావు కనుక, ఆయన వింటానికి. అయినా ఈ విషయంలో మీ నాన్నగారి విర్లయమే నా విర్లయం. రేపు వనితవాళ్ళ నాన్నగారు అడిగితే ఆయన ఏం చెబుతారు. వాస్తవార్థి అభిమానం వుంటే ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకో ..."

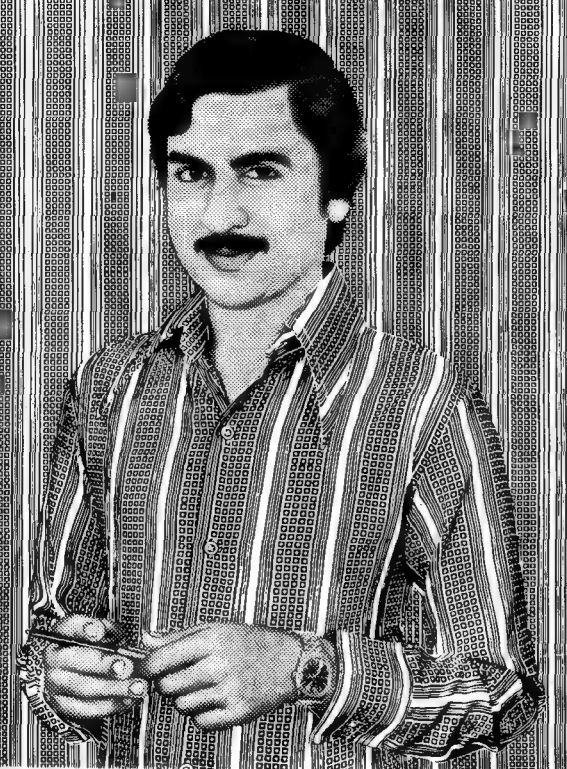
"అమ్మా! ప్లీజ్. ఈ ఒక్క విషయం నేను వినలేను. మొదటి నుంచి మీ మాట విన్నాను. నేను ఎవో. డి. డి. ఎస్.లో చేరుతానంటే, లాక్ అని ఎవో. టెక్ చదివించారు. మీ దగ్గరుండి చదువుతానన్నా వివకుండా ఎక్కడో బాంబే పంపారు. అన్నీ మీ ఇష్టమే, కాదన్నేడు అప్పడు. కానీ ఇది నా భవిష్యత్తుకు సంబంధించింది. అమ్మా... బి వాంట్ నీత, వెరిమక్."

"నరే, నీ ఇష్టం ... మా కంటే అదే నీకు ఎక్కువైంది. ఆ అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకో. ఇక ఆలోచన ఎందుకు. మాకు పిల్లలే పుట్టలేదనుకుంటాం" అమ్మ ఒక పురుగును చూసినట్లు చూసి, వెళ్ళిపోయింది.

(ఇంకా ఉంది)

MCA-NTC-64-TEL

Entire
ఎన్టీఎస్

షర్టింగ్

అక్షోధకరమైన నూలు బట్టలు. సుతిమెత్తని పాలియెస్టర్లు. అకర్డేయమైన నేత. అందమైన డిజైన్లు. దరించుటకు సుఖకరం. చూడటకు మనోహరం.

మంచి అభిరుచి. తగిన ధరలు.

నారాయణ్ టెక్స్టైల్ కారెషన్

(తమిళనాడు మరియు పొండిచెరి) లి. భారత సర్కారు ఒక ఉద్యోగ సంస్థ, కొయమత్తూరు-641009

ఇంటెంటింగ్ ఏజెంట్లు: (ఆంధ్ర ప్రదేశ్-ఉత్తర) బాలాజీ టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 3-4-394 టౌషేక్ బజార్, సికిందరాబాదు 3. (ఆంధ్ర ప్రదేశ్-కోస్తాల్) సంగం టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 230-డి.వి.రోడ్, ఆర్ఎస్ పురం, కొయంబత్తూరు 2. ఎన్టీఎస్ గుర్తులు అన్ని ఎన్.టి.సి. శోభాములలోనూ దొరుకును.

గోళ్ళు
సరిగ్గాలేవా?

అవి మెత్తగా/చెక్కినట్టు/
పగిలే/పెచ్చువూడి/
గిడసబారాయా?

ఇప్పుడు
అద్వితీయమైన
ప్యాక్ లో అదనపు
ధర పెట్టకుండానే.

మీకు కావాలి కాల్షియం-శాండ్కోజ్® బిళ్ళలు

వాడి చూడండి, మీకే కనిపిస్తుంది ఆ తేడా.

మీరు చేయవలసిందల్లా వెనిల్లా వాసనగల, రుచియైన 4 కాల్షియం శాండ్కోజ్ బిళ్ళల్ని ప్రతిరోజూ పదిహేను రోజులపాటు తీసుకోవడమే. మీ గోళ్ళక దృఢంగా, అందంగా తయారౌతాయి. శాస్త్రీయ అధ్యయనం వలన యీ విషయం ఋజువైంది. తీసుకోండి—కాల్షియం శాండ్కోజ్—స్విట్జర్లాండ్ లో శాండ్కోజ్ వారిచే రూపొందించబడిన, ప్రపంచంలోకల్లా ఉత్తమమైన కాల్షియం. కాల్షియం—శాండ్కోజ్ కావాలని పేరుపెట్టి ఆడిగి తీసుకోండి, అంతేగాని దానికి బదులు మరి దీనిని తీసుకు సరిపెట్టుకోకండి.

ఈ సమస్య మళ్ళా తలెత్తుతే,
ఆ మోతాదును మళ్ళా
తీసుకోండి.

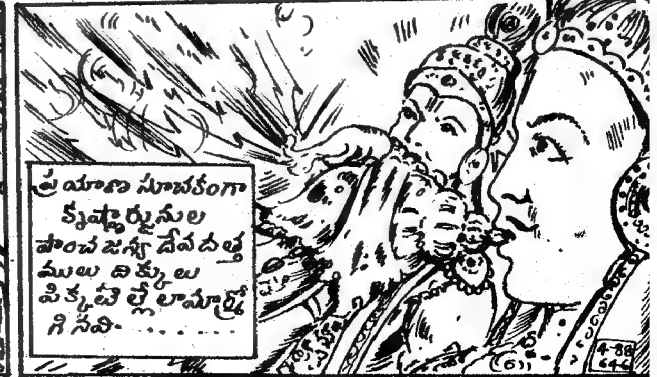
(గత సంచిక తరువాయి)

పాండవుల మాటలను విని దుష్ట పాండవుల కుమారులను నకు వారతలకం దిద్ది యు సంగా వచ్చెను ఇచ్చారు ద్రౌపది సుభద్రలు.

పాండవులూ తప్పిన వారు లూ బ్రాహ్మణాశ్రమములు ముంగళ వాడ్యములు వింటూ శుభ శక్తులములు కంటూ రథా రోహణము చేశారు.

ప్రయాణ సూచకంగా కృష్ణార్జునుల పాంపజస్య దేవదత్తములు దిక్కులు పిక్కపల్లెలామార్తె గి సవి.

పాండవసైన్యములు ప్రయాణమై కురుక్షేత్రమునకు వచ్చి మౌర్యా తన దేవతలను సైన్యమునకు కావలసిన పక్షిల సమూహములు గల సమస్తములను తెలియబ్రతు నిశ్చయించినది.

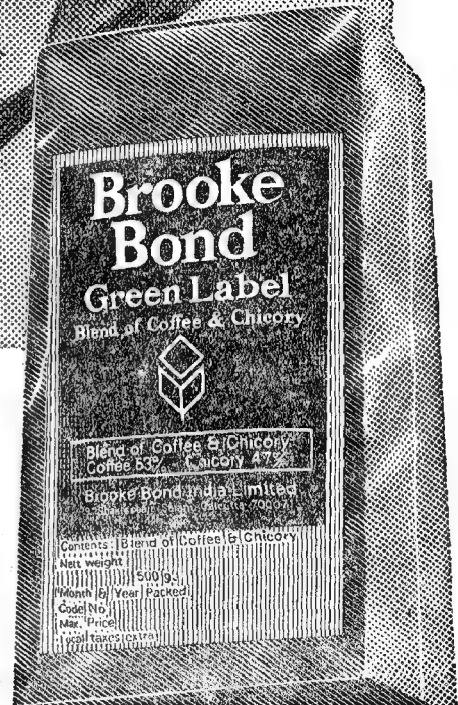
బ్రూక్ బాండ్ గ్రీన్ లేబిల్

మంచి కాఫీకి సారవంతమైన రుచికి
ఎల్లప్పుడూ నమ్మవచ్చును

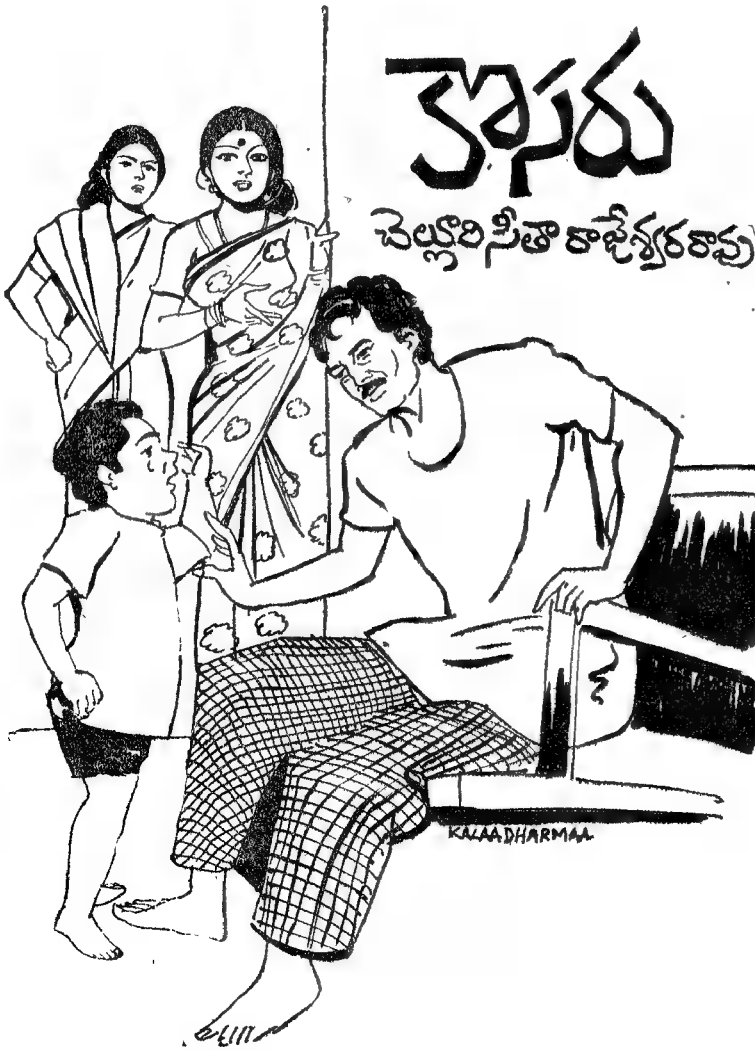

గ్రీన్ లేబిల్ యొక్క రుచి మీరు దీనిని
కొన్ని సంవత్సరాలుగా ఇష్టపడేలా చేసింది,
సువాసన మరియు సంతృప్తి నిస్తుంది.

మీ కుటుంబ సాంప్రదాయకంగా
వచ్చిన రుచి

OBM-6306A1 TEL

కౌశల్య

చెల్లెలి శ్రీతా కాశ్యపకావు

రానికి ఖర్చు పెట్టేయడం అతడికిష్టముండదు.

శివజోగి యింటికి రాగానే ముఖం కడుక్కుని లుంగీ చుట్టుకుని కూర్చున్నాడు. నాగమణి టీ యిచ్చింది. భార్య చెబుతున్న కబుర్లు వింటూ కూర్చున్నాడు పెరటి అరుగు మీద. హఠాత్తుగా అతడికి గుర్తు వచ్చింది, జేబులోని అయిదువందలు బీరువాలో పెట్టులేదని.

గదిలోకి వచ్చాడు. ఫ్యాంటులో పర్చేయి. గుండె జిల్ మంది. అటుయిటు వెతికాడు. లేదు. ఇంటి దాకా జేబులో వుంది. అంతలో ఎక్కడ పడింది?

“ఏమిటండీ వెతుకుతున్నారు?” నాగమణి అడిగింది.

“పర్చి పడిపోయింది.”

“ఎంత వుంది?” ఆందోళనగా అడిగింది దగ్గరకి వచ్చి.

నిజం చెబితే నీల్లేదు. నెలాఖరి రోజులు “యాభై” అన్నాడు.

కాస్సేపటికి అప్పగారు భవానితో వచ్చింది “ఇదిగోరా కమ్ముడూ నీ పర్చి. సైకిల్ పెట్టే వరండాలో పడిపోతే, భవానికి దొరికింది. చూసుకో డబ్బు వుందో లేదో!”

నాగమణి వర్చు తీసి చూసింది. తొమ్మిది అయిదులు, అయిదు ఒకట్లు. “సరిగ్గానే వుందండీ. మనసొమ్ము గట్టిది. యాభయ్యా వుంది. మనవాడికి దొరికింది కనుక సరి పోయింది.”

శివజోగి ముఖం బొగ్గులావుంది. అందులో అయిదు వందలు వుండాలి. యాభై వుండటమేమిటి? పడేసుకుంటే పూర్తిగా పోవాలి కదా! ఇప్పుడు నిజం చెప్పినా లాభం లేదు. నమ్మరు.

అ భే దం

పచ్చదనం పరికించు పక్షికి ఏ చెట్టుపైనా దూషణలేదు సర్వవృక్ష సారం తెలిసిన వానికి ఏ మతం పైనా కినుక లేదు.

- బద్వేలి రమేష్

శివజోగి పేబిల్ మీది ఫైల్స్ చూసి కంగారు పడిపోడు. వాటి సంఖ్య పెరిగితే తడికి ఆనందం. అవతలి వారికి ఆత్మత. ఒక ఆఫీసరు పిలిచి అడిగినా ఫైలులోని విషయాల మీద లక్ష సందేహాలు వెలిబుచ్చుతాడు. ఫెన్సుగా జీవోలు వాడుకుంటాడు. ఆఫీసర్లు మాగనోము పడతారు. శివజోగి చేతిలో ఏ యినా పడితే (భారతీయ కరెన్సీ నూత్రమే) పైలు నడుస్తుంది. కాదు పరుగెడుతుంది.

ఆ రోజు అయిదువందలు చేతిలో పడి గాయి. అయిదు గంటలకి, యింకా యిరవై ముషాలుంది. శివజోగికి ఆఫీసులో కూర్చోబద్దికాలేదు. పర్చిషను తీసుకుని యింటికి పడిచాడు. దారిలో మామిడి పళ్ళ కనపడి గాయి. గీచిగిచి డజను బేరమాడి పుచ్చుకున్నాడు.

“కాయలంత బాగోలేదు. ఈ చిన్న కాయ వెయ్యి,” శివజోగి మరో కాయతీసుకుని సంచిలో పడేసుకున్నాడు.

“అసలే నష్టం బాబూ. కొనరు ప్రాణం తీస్తుంది. ఆ బాధ మీకు తెలియదు బాబూ!” పళ్ళ అమ్మే తాత బాధ పడ్డాడు.

శివజోగి నవ్వుకుంటూ సైకిల్ ఎక్కాడు. అతడికి చాల ఆనందంగావుంది. ఈ అయిదు వందలు కూడా వడ్డీకి యిచ్చేస్తే మొత్తం పదకొండు వేలవుతుంది. శివజోగి గుట్టు మనిషి. తన సీటు ప్రతిభ యింట్లో చెప్పడు. సంపాదన ఎక్కువయిందని తెలిస్తే ఖర్చు పెరిగిపోతుంది. తను నిర్వాకస్థుడు కావాలి.

పైగా విధవ అప్పగారు, ఆమె కొడుకు భవాని తన మీద ఆధారపడి వున్నారు. సంసా

సూపర్ రిన్ తో తల్లితల్లలాడే తెలుపు

మరే ఇతర డిటర్జెంట్ బిల్లు లేదా బార్ కంటే తెలుపు

మీ బట్టలకు కళ్లు తిప్పుకోలేనంత తెల్లదనం—క్రమం తప్పకుండా సూపర్ రిన్ తో ఉతికితే వాటి తెల్లదనం అద్వితీయం. మరే ఇతర డిటర్జెంట్ బిల్లు లేదా బార్ కంటే మరింత తెల్లటి తెలుపునిస్తుంది సూపర్ రిన్. ఎందుకంటే, సూపర్ రిన్ తో తెలుపు చేసే శక్తి ఎక్కువ.

దీని తెలుపు చేసే శక్తిని మీకు మీరే
బుజువు చేసుకోండి :

మరే ఇతర
డిటర్జెంట్
బార్ తోనైనా
ఉతికనది

సూపర్
రిన్ తో
ఉతికనది

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి విశిష్ట ఉత్పాదన

సూపర్
రిన్ తో తెలుపు చేసే శక్తి
ఎక్కువ

రింటాస్—RIN, 35-2316 TL

ప్రపంచములో ఏదైనా మానవకోసం

గోహెల్

బనియన్ను
త్రాయుర్లు

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమ వైద్యం!

దుర్లభాసములకులొస్తే
దాంపత్య సౌఖ్యంపొంద
లేనివారు హెర్బియో
దీర్ఘవ్యాధులకు తోడ్పడు
వ్యూహపరిణాజము (బుద్ధి).
మూత్రవ్యాధులు,
బిస్కెస్టియా, దమ్ము,
ఉబ్బసమునకు శుభ్రపరిచుకొండ రండి.

డా. దేవర

కె.ఎల్.ఆర్.పేట, గుంటూరు-2
బ్రాంచి: 26, నార్తన్ బోర్డర్, మద్రాసు-17.
మార్కెట్ గుడిసెపట్ల, తెనాలి, ఖమ్మం.

కొ స రు

“ఇంకా అలా ముఖం వ్రేలాడేసుకుంటావేరా? డబ్బు దగ్గర జాగ్రత్తగా వుండాలి!” అప్పగారు వెళ్ళిపోయింది.

శివబోగి మడత మంచం మీద నిన్నే జంగా వడుకున్నాడు. అంతా అశాంతిగావుంది. బంతి అడుకుంటున్న భవాని దగ్గర కెళ్ళి “అందులో యింకా వుండాలిరా డబ్బు? ఏం చేసావు చెప్పు?” గద్దించాడు.

“నాకు తెలియదు మామయ్యా!”

“నిజం చెప్పు!” చెని పట్టుకున్నాడు.

వాడు పెద్ద రాగం తీశాడు. అప్పగారు, భార్య వచ్చేశారు. “అందులో యింకా డబ్బు వుండాలిటే అమ్మా! నేను తీశానంటున్నాడు మామయ్యా!”

“ఇంకా వుంటే యాభై అనే ఎందుకు చెబుతావు? డబ్బు చేదా? నీ మీద పడివుంటున్నానుని దొంగల్ని చెయ్యకు? అయినా అంత డబ్బు ఎక్కడిది నీకు?”

అప్పగారి నోరు పెద్దది. సమాధానం చెప్పలేక వెలిగి నవ్వి “పుత్రదే... సరదా కన్నాను. నవ్వుతూ కోప్పడితే ఏదేస్తున్నాడు” అన్నాడు.

‘భవానికో రూపాయి యివ్వండి. పర్స బంగారు తండ్రిలా తెచ్చాడు.’ అన్నది నాగ మడి.

శివబోగి ఏడుస్తూ యిచ్చాడు. ‘కొసరు’ బాధ అప్పడు తెల్సింది అతడికి.

తెల్లని మెరిసే పళ్ళకు, గట్టి చగుళ్ళకు

జెమిని

పళ్ళపొడి వాడండి

అంతర్జాతీయ డిస్కంబోలర్స్ జెమిని ఏజన్సీస్ ఫోన్ 209 రాబర్టుగన్ పేట మచిలీపట్నం.

జెమిని కెమికల్ ప్రొడక్టుస్ మచిలీపట్నం-521001

అంతర్జాతీయ డిస్కంబోలర్స్ జెమిని ఏజన్సీస్ ఫోన్ 209 రాబర్టుగన్ పేట మచిలీపట్నం.

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోధ్రా

75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోధ్రా టానిక్ ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో!

ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన నిలాసమునకు ఈ కూపన్ ను పూర్తిచేసి మీ జాబుతో పంపండి.

పేరు: _____
నిలాసము: _____
PIN: _____

కేసరి కుటీరం (ప్రివేటు) లిమిటెడ్
విజయవాడ శివారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ - వింకరరాజ్ - 521001

ఉప్పుతో కాపీకి రుచి !

ప్రతి వాళ్ళూ కాపీ త్రాగుతారు. కానీ కాపీ తయారు చేయడంలో, చక్కగా తయారు చేయడంలోనూ అందె వేసిన చేయి గలవారెందరున్నారు? మీ కాపీ ఎంచక్కని రుచి కలిగినదై వుండాలంటే కాపీ తయారై అది గ్లాసులో పోశాక కొంచెం వుప్పు ఆ గ్లాసులోని కాపీలో కలపండి. కాపీకి బ్రహ్మాండమైన రుచి వస్తుంది. ఈ వుప్పు ఏ మాత్రం ఎక్కువైనా “యింతే సంగతులు”, కాపీలో నే గాక, టీ లో కూడా యిలా వుప్పు (మెత్తని ఉప్పుయితే చాలామంది) కలిపితే ఆ టీ కూడా బ్రహ్మాండంగా వుంటుందని వో పత్రిక వివరించి, చదువరి ఉప్పు కలవడంలో ఉషారుగా వుండు అని హెచ్చరించింది. మీ కాపీలో ఉప్పుతసారే!

మూర్ఖ మహాసభ !

ఇటీవల భువనేశ్వర్ లో ఒక కొత్త రకం మహాసభ జరిగిందట. దాని సేరు మూర్ఖ మహాసభ అట. ఈ మూర్ఖ మహాసభకు రాజదాటు అనే రాజకీయపార్టీ ప్రముఖుడు అధ్యక్షత వహిస్తే అయినకు “మూర్ఖ శిరోమణి” అని బిరుదు నిచ్చి సత్కరించారట. ఈ సభలకు ప్రాంతీయ

ఫిల్మర్లు

మూర్ఖ సంఘ అధ్యక్షులు నలువురు హాజరయ్యారట. సభలకు హాజరయిన వారికి కూడా గౌరవ బిరుదులిచ్చి సత్కరించినదట యీ మహాసభ. ... ఈ సభకు పిలుపొస్తుందా, లేక వివరంతలు వారే తమ అర్హత కనిపెట్టి వెళ్ళి హాజరవ్వాలా?!

భర్త ని హత్యచేసిన ఖైదీకి రాఖీ !

అహమ్మదాబాద్ లో తన భర్తను దారుణంగా చంపి జైలులో శిక్ష అనుభవిస్తున్న ముంతాజ్ అలీ అనే హంతకునికి ప్రవీణ అనే ఆమె రక్తాబంధన వండుగ నాడు రాఖీ చేతికి కట్టి ఆతన్ని ప్రేమతో అన్నా! యికనైనా చక్కగా, మంచి నాడిగా మెలిగి, జైలు శిక్ష త్వరగా పూర్తిచేసుకు యింటికి రమ్ము అన్నదట. తన భర్తను చంపిన వానిని అన్నగా ఎంచి రాఖీ కట్టిన యీ దృశ్యానికి జైలు అధికారులకి కళ్ళు చమ్రాయట.

కారణం తెలియని ఆత్మహత్య !

మద్రాసు ఎగ్మూరు పోలీసు స్టేషనుకు చెందిన కంట్రాలో రూములో పని చేస్తున్న యువరాజు అనే అతను 11 వ తేదీ రాత్రి ద్యూటీచేసి, పొద్దున్నే యింటికివచ్చి టిఫినుతని పడుకున్నాడట. మధ్యాహ్నం అన్నం తిని మళ్ళి పడుకున్నాడట. అతని భార్య సరస్వతి సాయంత్రంఅయిదింటికి స్నానం మంచి పిల్లలను పిలుచుకు వచ్చి తలుపు తడితే అతను తియలేదట. గాడ నిద్రలో వున్నాడేమోనని మరో గంట గడిచాక యింట్లో నైట్ ద్యూటీ కాతను వెళ్ళడానికి వంట ఆరంభించాలని తలుపు బాదినదట. ఎంత బాదినా ప్రయోజనం లేక పోయేనరికి భయంతో తలుపు విరిగేలా బాదించట. తోపం ఫ్యానుకు నైలాను చీర కట్టి ఆ చీర ముడిలో మెడ వేలాడుతూ యువరాజు శరీరం ప్రేలాడుతోందట. యువరాజుకు, సరస్వతికి ముగ్గురు మగపిల్లలూ, వో ఆడపిల్లనట. యువరాజు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో పని చేస్తున్న పత్యకళ అనే ఆమెను రహస్యంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడట. ఆమెకూ అతనికి వో కూతురుట. ఇంతకూ అతని ఆత్మ హత్యకు కారణం తెలియలేదట.

JOIN AT ONCE

మంచి ఫలితము ! అతి తక్కువ రుసుము ! తపాలాద్వారా సమర్థవంతమైన ట్యూషన్ !

1. ఎమ్. బి. ఏ., ఎమ్. బి. ఎమ్., డి. బి. ఎ., డి. బి. ఎమ్., ఎల్. ఎల్. బి.
(ఏ వట్టు భద్రుడైనను అర్హుడు)	5. కామ్. యూనివర్సిటీ ఇంటర్, డి.కామ్., బి. కామ్., బి. కామ్. (ఆనర్స్) ఎమ్. కామ్.
(ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి., ఎస్.ఎస్.సి., హెచ్.ఎస్.సి., పి.యు.సి., పీ-డిగ్రీ, మెట్రిక్, ఇంటర్, పాస్డ్/సెంటర్డ్ ఇంజనీరింగ్ డిప్లొమా అర్హులు.)
2. మై సూరు/ఆంధ్ర బి.ఎ., బి. కామ్., ఎమ్. ఎ.
(గత పాఠశాల లేక కళాశాల చదువు అవసరములేదు)	6. ఆంధ్ర మెట్రిక్ (గత పాఠశాల చదువు అవసరములేదు)
3. ఉస్మానియా బి. ఏ., బి.కామ్.
(ఒక దఫా) (పి.యు.సి. / ఇంటర్ ఉత్తిర్హులు అర్హులు)	7. హోమియోపతి, 8. అకౌంట్స్,
4. ఎన్. ఎ., ఎమ్. ఏ./ఎమ్. కామ్. (ఒక దఫా)	9. ఆలోపతి 10. సర్టిఫైడ్ మిషన్.

ప్రపంచంలో ప్రఖ్యాతి వహించిన సమర్థవంతమైన పంథ !

ఐ.వి.ఇ., ఐ.బి.ఏ.ఎమ్., ఎ.ఐ.సి.సి. & కామ్. యూనివర్సిటీచే గుర్తింపబడి అనుబంధించబడినది. గ్యారంటీ సర్టిఫికేటు ఇవ్వబడును.

పూర్తి వివరములకు రు 2/- పనియార్జరు పంపించండి : **SRI MURUGAN TUTORIALS [Estd: 21-3-1952]**
[Govt. Regd. No. 3072]

H. O RISHIVANDIYAM-606 205, TAMILNADU.

Regional Office : 41, Arcot Road, KODAMBAKKAM—MADRAS-24

వనితలకు మనవి

కొత్త రకం వంటలు

క్లుప్తంగా వ్రాసి పంపితే

త్వరగా పరిశీలించవీలు -నం.

సినిమాతారలు

శ్రీదేవి సుజాత జయసుధ జయప్రద
ల పాటల సేకరణ 5 రూ. డి.ఎస్.ఎల్.
విల్లీ అర్జున్ భక్త బాబు కృష్ణ కృష్ణరాజు
ల పాటల సేకరణ 6 రూ. నాగార్జునుడు
మొలకపాటి కళ్యాణం కుటుంబం 5.50 రూ.
సుబ్బలక్ష్మి జ్యోతి పాటల సేకరణ 4 రూ.
బివి హెబ్బా అలలుల పుస్తకం 2 రూ.
కాక్రిం బిడ్డ మకు 20 రూ. బేబి
నాటికి పంపబడును.

వై.కె.మూర్తి

హైదరాబాద్ విజయవాడ 2

హస్త ప్రయోగము - నవుం నకిల్ తీసు

సిక్సు హాస్పిటల్

మనస్సు పాలకు
లానే హాంవత్త
సాక్ష్యం అనుభవించ
లేనివాడు వెంటనే
సంప్రదించండి!

డా. A. పూర్తి చంద్రరావు
(సిక్సు హాస్పిటల్) NO. 15, FIVE (CEYLON) R.A.M.P.
గవర్నమెంట్ మెడికల్ కాలేజీ, విజయవాడ (A.P.)

మఖివ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స

VTSP/P/84

మూలశంకకు

త్వరగా

సమ్మతమైన

హెడన్ సా

విరేపనమంతే

చికిత్సను పొందండి

శస్త్రచికిత్స

అవసరమంటేదు!

వార ఫలం

17-10-1980 శుక్రవారం మొదలు

23-10-1980 గురువారం వరకు

మేషం : ముఖ్య గ్రహాలన్నీ మీకు ఉపయోగ కరమైన, లాభదాయకమైన, ఫలదాయకమైన స్థానాలలోనే ఉన్నాయి. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే దానికి ఆరింట గల శని - గురువుల చాలా, వ్యాపారంపై మిత పడుటకు, సాత బాకీల వసూలుగటకు, చిత్ర రంగ వ్యాపారం బాగా సాగుటకు. (స్త్రీలకు: చాల మందికి చేస్తూన్న ఉద్యోగంలో పెంపు, అధిక విద్యార్జనకు అవకాశాలుండగలవు.

వృషభం : ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. అనుకూల వ్యాపార విజయము వస్తుంది. నూతనంగా నగలు చేయించే అవకాశము వస్తుంది. ముఖ్య బంధువుల నుండి ఉత్తరాల మూలాన ఒక్కొక్క ముఖ్య విషయమైన, శుభవార్త అందగలదు. అంటే సర్వవిధాల శుభదాయకమైన వారమని అర్థం. (స్త్రీలకు : నవ జంటలో గుర్తింపు, సంఘపేష వదాయకత్వం, ఉద్యోగంలో పెంపు సంభవం.

మిథునం : చాల దినాలకు కానివసూలు, చీటు క్కున వెరచేత మార్గమవుతుంది. లాభార్జన, వైద్యపుల్లినవలంబించిన వారికి, కంట్రాక్టు దారులకు అనుకూల ఫలములందగలవు. వ్యాపారంచేసే వారు మొకు ముందు లాలోచించి, కార్యరంగంలో దిగాలి. కొత్త సరుకు కొనుగోలు చేయగలరు. (స్త్రీలకు: వ్యవసాయముకూత, ప్రయాణలేకుండా కార్య విజయం చెప్పలేగియున్నది.

కర్కాటకం : మిశ్ర నష్టయము వస్తుంది. కుటుంబానందం నష్టకూడుతుంది. ఆరోగ్యలోపం కనిపిస్తుంది. పాటివారి పోటీ హెచ్చుతుంది. చాలమంది సహకారంవలన, మీ వృత్తిలో పెంపు సమకూడి, సంఘముచే గుర్తింపు, పెంపు సమకూడగలదు (స్త్రీలకు : సంతానంవలన, వారి యభిప్రది వలన, మీకు అనందము వస్తుంది. దూర ప్రయాణం చేయవలసి రావచ్చు.

సింహం : మీరు కోరనిదే ఇలా చేయండి, అలా అనుసరించండి, అని లేనిపోని నలవోలిచ్చి, పనులను చెరిచే వారుంటారు. హితాలని మోసపోకండి. స్త్రీలకు ప్రేమియులను దరిచేర్చుకండి. నమయాను కూలంగా, కూలంకషంగా, అలోచించి, వ్యాపారానికి దిగాలిగదా! (స్త్రీలకు : ధనదాయం, నూతనము సేకరణ చెప్పదగియున్నది.

కన్య : ఉద్యోగంలో మార్పురాగలదు. మీ సేవను అధికారులు గుర్తించగలరు. మీ ఆలోచనల ఫలితం గలవు. మీ కుటుంబ సభ్యుల ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూడాలి. అపుడధి సేవ ముఖ్యమని అనిపించేవారం. ఉత్సాహపంతులకు క్షీణరంగంలో అధికంగా అవకాశాల చిక్కే మార్గము వస్తుంది. (స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం చూచుకోవాలి. రాజడి నష్టపరిచియే ఖర్చు చేయాలి. అధిక వ్యయం నూచించబడేరం.

తుల :— విత్త కృత్యంగా చేసే వృత్తిలో పెంపు కలదు. ఆదాయానికి లోటు లేదు. ఎటొచ్చి అధిక వ్యయం మాత్రం చెప్పదగినవారం. కాయ కష్టం చేసికొనే వారికి, నూతన మార్గాలలో ఆదాయం చెప్పదగియున్నది. అవివాహితులకు, శుభ కార్యానుకూలత గలదు. ఉద్యోగంలో చాలమందికి నూతనావకాశాలుంటాయి. (స్త్రీలకు: అయిన వారివలన, మిత్రుల వలన ఆదరణ, లాభం, సహాయం, ఆదాయం కూడ ఉండగలదు.

వృశ్చికం:— లేని పోని ప్రస్తావనలకు చోటివ్వక పోయినా, ఏదో ఒక యిబ్బంది ఉంటుంది. చాల కాలంగా నిలిచి పోయిన బాకీలు వసూలయ్యే మార్గము వస్తుంది. కుటుంబానందం గలదు. సంతానం వలన సంతోషం, విశ్రాంతి చెప్పదగిన వారం. తీర్థ యాత్ర ప్రస్తావనలండగలవు. పుణ్య కార్యచరణకు అనుకూలమైన వారం. (స్త్రీలకు: అన్ని రంగాలలోనూ నూతనావకాశాలుండ గలవు. ఆరోగ్యలోపం రాదు. వినోద కార్యక్రమంలో పాల్గొనగలరు.

ధనుస్సు:— మీరు విరివిగా వ్యాపారం నిమిత్తమై ప్రయాణించనున్నారు. ప్రయాణంలో ప్రమాదం సంభవించే అవకాశము వస్తుంది. ముఖ్యంగా వాహన ప్రమాదం అనటానికి కూడా వీలు వస్తుంది. మరొక మాట. వస్తు సేకరణలో ఖాడా మోస పోవటం జరుగవచ్చు. కాస్త జాగ్రత్త అవసరం. (స్త్రీలకు: ఉద్యోగంలో పెంపు, క్షీణరంగంలో చాలమందికి అవకాశాలుండ గలవు.

మకరం:— రాశి గ్రహానుకూలత, ఒక్కపిదాది కాలం పాటు లేనిది, యికనుండి అనుకూలంగా సంభవించనున్నది. 'శని, గురు' గ్రహాల మూలాన పరిపూర్ణంగా సత్ఫలములందుకోగలరు. అన్ని రంగాలలో మీకు లాభదాయకమే. (స్త్రీలకు: ఇంటిలో జరుగబోవు శుభ కార్యాలను గూర్చిన పాదాపుడి, నూతన వస్తు సేకరణ, నగలు కొనే అవకాశముండ గలదు.

కుంభం:— మీకు చాలినంత అవకాశం వ్యాపార విషయంలో చెప్పదగియున్నది. భారీ వ్యాపారం బాగా సాగే అవకాశముంటుంది. జాయింటు వ్యాపారములో యిబ్బందులు రాగలవు. అనవసరంగా ధన మూలమైన చిక్కులలో చిక్కురాదు. ఉద్యోగ స్థలకు చాలమందికి ఈ వారం 'ప్రమోషన్'కు అవకాశాలుండ గలవు. (స్త్రీలకు: నగలు కొనటమో, చేయించటమో, బంధువులతో కలయిక, క్షీణరంగంలో అవకాశాలుండ గలవారం.

మీనం:— ఉత్తమ వార ఫలముంటుంది. అయినా, మీ సంభాషణ మూలాన, మీ ప్రవర్తన మూలాన, కొంత యిబ్బంది, వరుల అయివ్వత కొని తెచ్చుకోగలరు. వ్యాపారం సామాన్యంగా సాగుతుంది. అధిక లాభమాశించరాదు. (స్త్రీలకు: విద్యావిషయంలో పెంపు, విలువ గల వస్తు సేకరణ, చాలమందికి సభాగౌరవం చెప్పదగిన వారం.

— విద్వాన్ కోట సత్యరంగయ్యశాస్త్రి

VIP

ప్రవేశపెడుతోంది

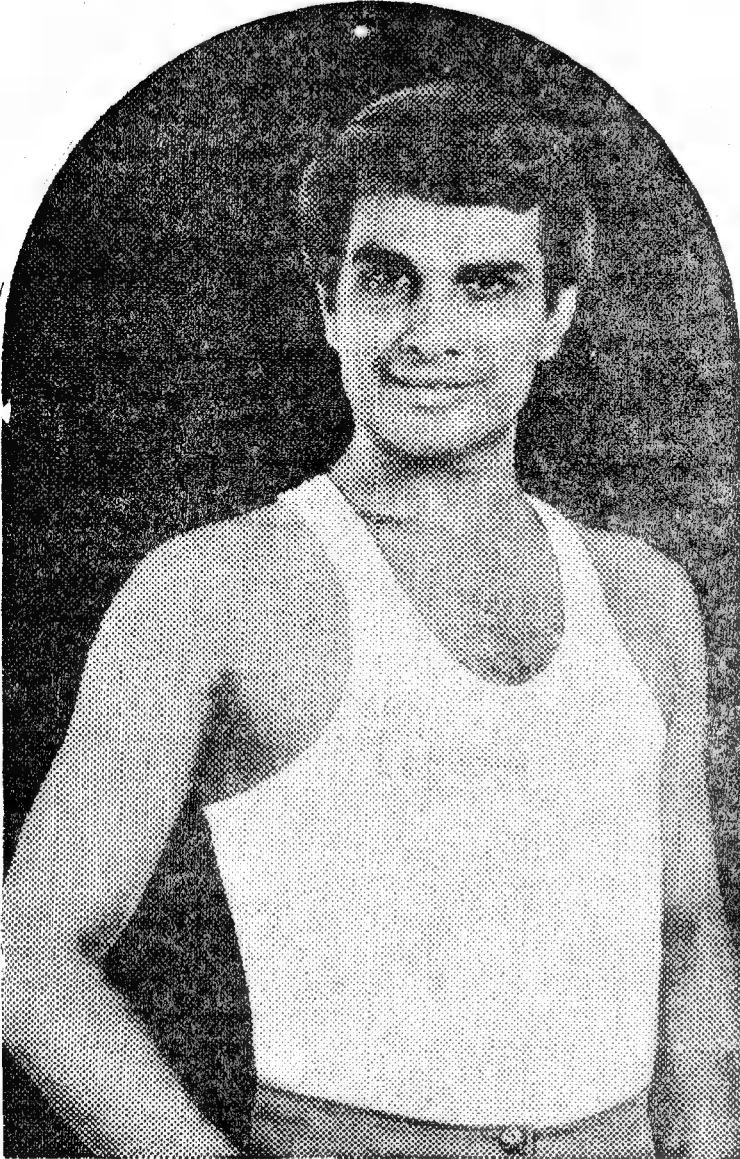
కొత్త

బోనస్

బనియన్

సుఖ అనుభూతి
ఎక్కువ మన్నిక
తక్కువ ధర

విఐపి బోనస్ ఎక్స్‌ట్రా-ఫ్రైన్
బనియన్. 'వైబెక్స్', 'సాఫ్ట్‌వేర్స్'
పద్ధతుల తాలూకు ప్రయోజనాలన్నీ
ఇప్పుడు అనువైన ధరల్లో. సుఖానుభూతి
కోసం తొడుక్కండి విఐపి బోనస్
బనియన్—భుజాలూ, చేతులూ
సాగిపోవు. అందం కోసం, మన్నిక
కోసం ఇది మెర్సెరైజ్ దారంలో
కుట్టబడింది.

హెచ్చు ధర
లేకుండానే
హెచ్చు మృదుత్వం

VIP

శ్రేష్ఠమైన లోతొడుగుల కల్పనలో
అందేపేసినవారు

CASHH-3 234 TEL

గ్రహదేశ్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మహావీర్ ఏజన్సీస్, 4-1-938, తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాద్ 500001.

(ప్రజల దేవదాయాల కాలంలో దక్షిణ దేశం నుండి కులరావురానికి [అనాటి ఎజయ్యగారికి] వలస వచ్చిన వైష్ణవ కుటుంబాలలో ఒకటి పెరు నిర్మాణ కుటుంబం. వైష్ణవ దేవాలయాలలో దివ్య ప్రబంధ వేదాధ్యయనాలలో ఈ కుటుంబం విధిగా కనక పెరినిర్మాణ అనే ఇంటి పేరు వచ్చింది. విజయ నగర సామ్రాజ్య పతనానంతరం ఈ కుటుంబం మరికొన్ని వైష్ణవ కుటుంబాలతో పాటు సురపుర రాజ్యానికి వలస వచ్చింది. సురపురం రాజ్యం కృష్ణా భీరూపదుల మధ్యగల మహా సారవంతమయిన రాజ్యం. విజయనగర — బహమనీ రాజ్యాల మధ్యన ఉన్న బహుళరాజ్యం. ఈ సరిహద్దుమయిన భూమిపై పెత్తనం కోసం విజయనగర బహమనీ సామ్రాజ్యాల కొట్టుకొని వచ్చాయి. సురపురం రాజులు తెలుగు వారు. ముస్లింలకు. కనుక విజయనగరం నుంచి 1788లో వలస వచ్చిన వైష్ణవ కుటుంబాన్ని అదర్శించారు. వారి ఆదేశానికి తగిల్చుకునే ఆ వైష్ణవ కుటుంబాల వ్యాస వేదాంత మీమాంసలలోను, తెలుగుసాహిత్యంలోను ఆ హూర్య రచనలచేసే తపఃబుధిం తీర్చుకున్నాయి. సురపురం వేంకటాచార్యులు, బుక్కపల్లం శ్రీనివాసాచార్యులు, అచార్యుల వేంకటాచార్యులు మున్నగు మాహావిద్వంసుల సురపురం వారే. పెరినిర్మాణ వంశంలోను గొప్ప మహా నీయులు ఆవతరించారు. వారిలో వేంకటాచార్యులు, సహంతస్వాధ్యాయి, శ్రుతాస్థానంలోని పుణాలు తపస్యులు, నిష్ఠా గుర్తులు, శ్రీ గోవిందవంశస్థులు, స్కంధాలు వారికి వాచ్ థే రం. భగవతం వేంకటాచార్యులనే వారికి పేరు. హిత్యుల అని కూడా వారికి బిరుదు. ఆయనకు మారులా శ్రీ గుండాచార్యులు. పరిపురం పిల్లలు మరణానంతరం పుట్టడంవల్ల ఈయనకు గుండాచార్యులు అని పేరు పెట్టారు. జననం 1908 డిసెంబరులో. 20 సంవత్సరాల వరకు శ్రుతాస్థానంలో పాటు వేదాధ్యయనం సంహిత నాటకాంత సాహిత్యం పూర్తి చేశారు. ఆయన ప్రతిభకు మెచ్చి 1928లో విద్యా భూషణం బిరుదు వచ్చింది. అప్పటికి ఇంగ్లీషు వేర్చుకున్నాడంటే బిడ్డ పుట్టింది. గుండాచార్యులు, సురపుర గుర్తులు జిల్లా అధ్యక్షుల జాం రజ్యంలోని గనుక ఉరదూ మీడియంలో ఆంగ్ల ప్రారంభించి, రెండు సంవత్సరాలలో ప్రైవేటుగా పీఠాధిపతి, మెట్రిక్ చదివి, మెట్రిక్ ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడై, మూత్త విద్యార్థి వేతనంతో హైదరాబాద్లో ఇంటర్ మీడియట్ చదివారు. అప్పటికే ఉన్నాడని షిష్టాధ్యాయం నిర్వాహంలో ఉంది. కార్యాలయం ఆఫీస్ మెన్ లోను, విశ్వవిద్యాలయ కళాశాల జాగ్రయాంలోని ఒక భవనంలోను ఉండేది. విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నప్పుడు శ్రీ హంపాకాస్త్రి శ్రీ దాతేశ్వరం వద్ద ప్రత్యేకంగా వాణినియగులు అధ్యయనం చేశారు. ఉన్నాధ్యాయ వృత్తిలో నేరి కమంగ కన్నడ ఎం. ఎ., సంస్కృతం ఎం.ఎ.లలో ఉత్తీర్ణులైనారు. 1965లో గురూ ముల్ కళలో ప్రభుత్వ ఉన్నత పాఠశాల ప్రధానాధికారిగా నియమించబడ్డారు.

సేపాధ్యాయులుగా వదలి విరమణ చేశారు. గుండూ
చాబ్యలు 30 సంవత్సరాల ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో
వందల కొద్ది విద్యార్థులకు విడిగా సంస్కృతం
నేర్పారు. సంస్కృతంలో 47 గ్రంథాలు వ్రాశారు.
మాతృ భాష తెలుగులోను, కన్నడ, సంస్కృతి,
హిందీ, ఉరదూ. అంగ్లలో అనూన పండిత్యం
సంపాదించారు. కన్నడ సంస్కృతాలలో రంజకంగా
ప్రసంగిస్తారు. ప్రస్తుతం ఆయాన పని సంస్కృత
పాట వ్రాసినట్లు ఆయా గ్రంథాలలో ప్రసిద్ధి
పై నవి సూక్ష్మ పరిస్థితులకేతినన, ప్రతిమా
పానం, అరవిందాని గీతాల అనువాదం, మదర్
అనువాదం, కన్నడ నవలలు అనువాదం ముఖ్య
పై నవి. మదర్సా సంస్కృతి దిన పత్రికకు తరచు
వ్యాసాలు వ్రాస్తూ ఉంటారు. సంస్కృతంలో 47
ఉద్గ్రంథాలు రచించి, గర్భలేశమయినా లేవివారు
గుండూచాబ్యలు. భారతీయ సంస్కృతి సహింపనవి,
సంస్కృతానికి ఉజ్వల భవిష్యతు ఉందని దృఢంగా
విశ్వసిస్తారు. తెలుగు వారు గిక్కడ మెట్టినా
తెలుగు జాతి క్రింది గుట్టలగా పోశారు. తమిళ,
కన్నడ, మనరాష్ట్ర, ఉత్తరప్రదేశ్ లో తెలుగు
వారు తమ జాతి గౌరవ పతాకం ఎగురవేశారు,
సేపాననే ఉన్నారు. తెలుగు జాతి గౌరవాన్ని నిల
బెడుతున్న మహానీయంలో మరొకరు మెనుమాళ్
గుండూచాబ్యలు.

అంధ్రప్రదేశ్ చిత్ర కళా రంగానికి సుపరిచితులైన శ్రీ బి.వి. రెడ్డికి ఈసంవత్సరం ఉత్తమ ఉపాధ్యాయులుగా ఇచ్చే జాతీయ జనాసతి లభించింది. శ్రీరెడ్డి గోల్కండ కేంద్రీయ విద్యాలయంలో చిత్ర కళావిద్యారంగానికి 15 సంవత్సరాలగా పనిచేస్తున్నారు. కృష్ణా జిల్లా సామగ్రా వాసపులూ. ఈయన పర్యవేక్షణలో ఈ విద్యాలయ విద్యార్థులు

రాష్ట్రము స్థాపితమైన కాల జాతీయ అంతర్జాతీయ స్థాయిలో అనేక బల చిత్రకళా ప్రదర్శనాలలో పాల్గొని వేలకొద్దరించు మునుపటి పాఠశాల. ఈ విద్యలలో బాలల ఎనిమిది మంది సోవియట్ ల్యాండ్ నెహ్రూ అవార్డును గెలుచుకొని, సోవియట్ రష్యన్ సందర్శించి, అచ్చటి నల్ల సముద్రంలోని అక్షైక్ యంగ్ వయస్వీతో నెల రోజులపాటు పాల్గొని వచ్చారు. మరి ఎనిమిది మంది బాలలు యోగ్యతా పత్రాల పొందారు. అంతే కాక గణపిన పన్నెండు సంవత్సరాలకాళాగ్రామాలలో విద్యార్థుల కొరియా, జపాను, ఫిన్ ల్యాండ్ మున్నగు దేశాల నిర్వహించిన చిత్రకళా ప్రదర్శనలలో పాల్గొని చురుకుగా నడిపి దించారు. శ్రీ రెడ్డి పర్యవేక్షణలో ఈ విద్యార్థులు గణపిన తొమ్మిది సంవత్సరాలకా జాతీయస్థాయిలో బల కళా ప్రదర్శనాల పాఠశాల కళా భవనంలో నిర్వహిస్తున్నది. శ్రీ రెడ్డి అనేక కళా సంస్థలు నిర్వహించిన ప్రదర్శనలలో పాల్గొని సెక్యులర్ స్వర్ణ పతకాలతో సహా దూకుతున్న చురుకుగా నడిపి దించారు. కేంద్రీయ విద్యాలయ సంఘాల్ ఈయనను ఉత్తమ ఉపాధ్యాయ బిరుదుతో గౌరవించింది. ఈయన ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కాన్ఫెరెన్స్ అన్ అర్గిస్ట్ గౌరవ కార్యదర్శి. రాష్ట్ర లలిత కళా విభాగమీ సభ్యులు. తన కళా సేవలో రాష్ట్రానికి గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కలిగిస్తున్న శ్రీ రెడ్డికి ఉత్తమ ఉపాధ్యాయ జాతీయపు సన్మరణం లభించడం ప్రశంస వీయం.

పజీవమైన ప్రాతః చిట్టతతో సహజమైన వాతావరణంతో, సరళంగా, సాగిన కథ చెప్పుట నైపుణ్యం కలిగితిమి. ఎ. లక్ష్మి రమణగారికి ఉందని డాక్టర్ సి. వానూజులెడ్డి సెప్టెంబర్ 9న బల్ల కట్ట బిడ్డలు కథానికా సంపుటి అవిష్కరణోత్సవానికి ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు హాలులో అధ్యక్షత వహించిన సభ్యులొక్కరు. రాష్ట్ర వైకేర్ల న్యాయ మూర్తి శ్రీ గంగధరరావు కథానికా సంపుటిని అవిష్కరించారు. గ్రంథ స్వీకర్త శ్రీ దేవులపల్లి రామానుజరావు ప్రసంగిస్తూ, శ్రీమతి లక్ష్మిరమణ కథలలో ఆగ్రహములే, జాబువారుకుంటాదునీ, అన్నారు. డాక్టర్ రావి భారతి కథానికా సంపుటిలోని పదకొండు కథలను పరిచయం చేశారు. శ్రీ కె. కె. రంగవాడార్యులు కృతజ్ఞతా పదసాలతో సభ సమాప్తమైంది.

సంవత్సరానికి ఎన్ని వారాలు ? అని ప్రశ్నించడాకాక
 సిచ్చివాడు నవ్వు. 52 అన్నాను. బద్దేశ్కురు ఎన్ని
 వారాలు ? అన్నాడు. 52ను బద్దేశ్కురు పాచ్చునే 260
 అన్నాడు. ఇకనేం నమస్కరించింది. అధికార
 పక్షంలోని విధాన పథ్యాలందరినీ వరుసగా పట్టి
 క్రమనాసారంబాధానికొకటిగా ప్రస్తుతముఖ్యమంత్రిని
 కేస్సి పోలా. పరిపాలన కేసి వారి ప్రభాత్వ కార్య
 దర్శితే కదా! అంటూ వెలిపియాడు.

— తిరుమల రామచంద్ర

ఉచితం!

హనువస్తిక్
నీమ్ సబ్బు

హనువస్తిక్
డిటర్జెంట్ పౌడర్ యొక్క
1 కిలో ప్యాక్ కొనడంతో
పాటు

త్వరపడండి!
స్నాకు పరిమితం!

అన్నిటికన్నా విభిన్నమైనది
నీలి హనువస్తిక్ డిటర్జెంట్ ఉత్తీక పౌడర్
ధర తక్కువలో తక్కువ... ఉతుకుతుంది ఎంతో చక్కగ

Shilpi DM 30A/80 Tel 1

కుష్మా బజ్జీ

కుష్మా అంటే గుమ్మడికాయ. బెంగాలీలు కమేడా అంటారు. దీనితో బజ్జీలు చేసుకుంటే చాలా బాగుంటాయి.

కావలసినవి :- ఒక కప్పు తెనగపిండి, తగినంత ఉప్పు, కారం, మారిన జీలకర్ర లేక నల్లజీలకర్ర, ఒక చెంచా బియ్యం పిండి (బజ్జీలు కరకరలాడుతూ ఉండడానికి) చిన్న గుమ్మడికాయ ముక్క.

తయారుచేయు విధానము :- తెనగ పిండి, ఉప్పు, జీలకర్ర, చిన్న చెంచా బియ్యం పిండి వేసి నిల్చి పోసి గరిటె జారుగా కలుపుకోవాలి. గుమ్మడికాయ ముక్కపై నెక్కుతీసి నన్నుగ నల్లగా 2 అంగళాలు వెడల్పు పొడవుగా ఏకంగా ఒక గుమ్మడికాయ ముక్క తీసికొని బంగాళ

నువ్వు అనల్తైన ఉత్తమ ఇల్లాలి పనిపించు కుంటావు. భార్యభర్తల బంధాలకి నిలువ ఏమిటి? భార్య అంటే అర్థం ఏమిటి అసలు? భర్త తప్ప ఒప్పులను గుండెలో గుప్తంగా దాసుకుని, బాధలను గాధలను దిగ మింగుకుని, ఓర్పుగా నేర్పుగా సమస్యలను చక్కదిద్దుకుని, కొడిగిద్దున్న ఆనంద జ్యోతులకి ధైర్య సాహసాలు అనే చమురును పోసి, ఆ ఆనందజ్యోతులను దేదీప్యమానంగా వెలిగేలా చేసి, చీకటి నిండిన మనసునీ, ఇంటినీ కాంతివంతం చెయ్యగలిగేదే నిజమైన గృహలక్ష్మి. విజ్ఞానవంతురాలు. అప్పుడే ఆమె భర్తకి ప్రేయమైన పాతాళికమైన భార్య కా గలుగుతుంది" అంది విశాలి శాంతంగా నొక్కి వలుకుతూ.

"వదినా!" ఇక భరించలేనట్టు అసహసంగా అంది.

"హరితా! నీ మాటలు నేను నమ్ము తాను. ఇది పూర్తిగా నీ తప్ప అని నేను అనలేను" అంటూ చిరునవ్వు వచ్చి మళ్ళీ అంది-

"ఈ సంఘంలో పురుషుడికి స్థానబలం ఏక్కువ, స్త్రీ స్థానబలం అతిస్వల్పం. ఆమె చేసిన ప్రతి చిన్న పనిని భూతద్దాల్లోంచి చూస్తూ పరిశీలిస్తుంది ఈ సంఘం. ఏమాత్రం అవకాశం చిక్కినా వాళ్ళని అధః పాతాళానికి అణగ్రోక్కేస్తుంది. అందుకే స్త్రీ ఎప్పుడూ మనో నేత్రాలను తెరిచి తను నిలుచున్నచోటు తనకే తేమదాయకమైనదా?

వంటలు

దుంప తరుక్కున్నట్లే గుమ్మడికాయను తరుక్కుని మూకుడలో నూనెపోసి మరిగేక ఒక్కొక్క ముక్క బజ్జీ పిండిలో మంచి నూనెతోవేసి రెండువక్కుల చిరగా వేగేక తీసేసి వేడిమీద లింపే బావుంటాయి. కూరలాగ అన్నంలో నూనెకేసి నంచుకు తిన్నా బావుంటాయి ఈ బజ్జీలు.

— ఎన్. లక్ష్మి

పూరీ బొబ్బట్లు

కావలసిన పదార్థాలు :- గోధుమపిండి-క్లకిలో, నూనె లేక డాల్డా-క్లకిలో, నెయ్యి-

మువ్వల ముర?

(18 వ పేజీ తరువాయి)

కాదా? అని ప్రతి క్షణం ఆలోచించి, జాగ్రత్తపడాలి. పురుషుడికి ఆ భయంలేదు. అతను సహజంగా బలవంతుడు, స్వతంత్రుడు. ఎవరికీ జడవ వలసిన పనిలేదు. అందుకే ఈ ప్రపంచంలో స్త్రీకి ఒక న్యాయం, పురుషుడికి ఒక న్యాయం." అంటూ కొద్దిసేపు అగి మళ్ళీ చెప్పింది-

"స్త్రీ పెళ్లి కానప్పుడు స్వేచ్ఛాజీవి. పెళ్లి అయిన తరువాత ఆ ఇల్లాలు పైనే ఆధారపడి వుంటాయి, ఆ ఇంటి పరువూ, ప్రతిష్టలూ, భర్త గౌరవ మర్యాదలూ. గడపదాటి ఎప్పుడైతే బయటకు అడుగు పెట్టిందో ఆమె ఆ యింట్లో స్థానాన్ని కోల్పోయినట్టే! ఆసంగతి ముందే గ్రహించు కుని ఆ స్థానాన్ని మాత్రం వదలకూడదు. అక్కడేవుండి ఇంటికి పట్టిన గ్రహాల్ని వదిలిం చేసే ప్రయత్నాలని చెయ్యాలి. న్యాయమైనా, ఆ ఇంటి స్థానమైనా ఇల్లాలికి దక్కుతాయి. ఆమెకున్న హక్కులని మాత్రం ఎవ్వరూ, ఎప్పుడూ త్రోసిపుచ్చలేరు."

"అయితే నేను తొందరపడి ఆ ఇంటి నుండి వచ్చేశానంటావా?" అడిగింది హరిత, దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ.

"అది కాదమ్మా! భర్తను ఎప్పుడూ శాంతంగా, మంచి మాటలతో మెల్లగా అడిగి

1గరిటె, కొబ్బరికాయ-1, గనగపాలు-50 గ్రాములు, పాలు-1 కప్పు, ఏలకుపాడి.

చేయు విధము :- జల్లించిన గోధుమ పిండిలో నేయి, రవ్వంత ఉప్పు వేసి, నీడ పోసి గట్టిగా కలపవలెను.

కొబ్బరి కోరుకొని గనగపాలు, పంచదార ఏలకుపాడి వేసి మెత్తగా కాటుకవలె రుబ్బు కొని పాలు కలిపి పన్నుతో సెగమీద పెట్టి కాష్ట వలెను. గోధుమ పిండిని పూరీలు వత్తుకొని పూరీని మడిచి కాలవలెను. కాలగానే పాలలో వేయవలెను. పాలు బాగా ఉడికి చిక్కబడిన తర్వాతనే పూరీలను వేయవలెను. పాలలో నానిన పూరీలను తీసి వేరే పెట్టి మళ్ళీ వేడిని వేయవలెను. 1రోజు నిలువ వుండును.

— కారుటూరి పద్మా :-

అసలు విషయం తెలుసుకోవాలి. అంతేగాని, నీ విలువెంత? నా విలువెంత! నీ బలం ఎంత! నా బలం ఎంత! సువ్వు గొప్పా! నేను గొప్పా! గెలుపు నీదా! నాదా! అంటూ పోట్లాడితే, పురుషుడికి చికాకుకలిగి పిచ్చెత్తి పోయి, అసహ్యం వేసేస్తుంది. అంతవరకన్నా కాస్తో కూస్తో భార్య అంటే అతనికి వున్న భయం తుడుచుకుపోయి, మొండి ధైర్యం వచ్చేస్తుంది. తట్! నన్ను శాసించే అధికారం నీకు ఏముంది! నా యిష్టం వచ్చినట్టు నేను తిరుగుతాను, అడగడానికి నువ్వుఎవరు? అంటూ భార్యపై కోపంతో తిరగపడతాడు. అప్పుడు ఎవ్వరూ ఏం చెయ్యలేరు."

"వదినా!"

"నువ్వు ఇల్లు విడిచి రావటం, చాలా పొరపాటు పని చేశావు."

హరిత మాట్లాడలేదు. వదిన మాటల్లో నిజం వుందేమో! అని ఆలోచిస్తూ దుఃఖించ సాగింది. ఆమె ఆలోచనా ప్రసంగం అలా సాగుతూనే వుంది. ఆమె కన్నీరు మున్నీరు అయి అలా పారుతూనే వుంది. మనసులో బాధ అలలై ఎగసి పడుతూనే వుంది. ఎన్ని రాత్రులు, ఎన్ని పగలు అయినా దుఃఖానికి అంతే లేదు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. రోజుల్లో మార్పులేదు. కృష్ణసుమంత్ జాడ ఎక్కడా లేదు. అతను దాదాపు భార్యని మరచిపోయినట్టే అని నిశ్చయం అవుతుంది.

హరితకు ఒంటలో బాగుండటం లేదు.

నీర్వంగా, మాట మాటకి కళ్ళు తిరుగుతూ, ఏమైనా తింటే నాంతి అయిపోతుంది.

42

మర్నాడు మెయిలుకి మల్లిఖార్జునరావు మెడ్రాసు వెళ్ళడానికి విశ్రయించుకున్నాడు.

కాని ఆరోజు ఎవ్వరూ పూహించని విధంగా జరిగిపోయింది. మల్లిఖార్జునరావు మర్నాడు మెడ్రాస్ వెళ్ళాడనగా, ఆరోజు సాయంత్రం ఫ్రెండ్ యింటికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. అక్కడ చాలాసేపు కూర్చుని వచ్చేసేటప్పటికి రాత్రి తొమ్మిది దాటి పోయింది. ఏదో అర్జంటు వని గుర్తువచ్చి మరో ఫ్రెండ్ ని కలుసుకోవడానికి వెళ్ళాడు. ఆ ఫ్రెండ్ పేరు సుబ్బారావు. పెళ్లి చేసు కున్నా ఆమెను ఒదిలిపెట్టేసి వైజాగ్ లో రూమ్ తీసుకుని వుంటున్నాడు. సుబ్బారావు లక్షాధికారి ఏకైక కుమారుడు. అతనికి అన్ని దురలవాట్లు వున్నాయి.

కారు అసి లోపలకు వెళ్లి తలుపు కొట్టాడు. తలుపు త్వరగా తెరుచుకోలేదు. మల్లిఖార్జునరావు తలుపునుగట్టిగా బాదాడు. లోపల లైటు వెలుగుతుంది. తను తలుపు కొట్టగానే లైటు ఆరిపోయింది. అతను ఆశ్చర్యపోయాడు.

మళ్ళీ కొట్టాడు. ఈసారి ఆ తలుపులు వెంటనే తెరుచుకున్నాయి, అసలు అంత వరకూ గడియే వెయ్యలేనట్టు. ఆశ్చర్యంగా లోపలకు అడుగు పెట్టాడు. గది అంతా చీకటి. కన్ను పాడుచుకున్నా కనపడని గాఢాంధకారం. కళ్ళకి ఏం కనిపించటంలేదు. గది అంతా నిశబ్దంగా వుంది. ఎవ్వరూవున్న అలికిడి లేదు.

మల్లిఖార్జునరావుకి అంతా ఆశ్చర్యంగా వుంది. అంతవరకూ ఆ గదిలో లైటు వెలుగుతుంది. తలుపులు మూసివున్నాయి. తలుపు తను కొట్టగానే లైటు ఆరిపోయింది. కాస్తేవటికి తలుపు తెరుచుకుంది. అతని విచిత్రంగా వుంది.

స్విచ్ కోసం గోడంతా తడిమాడు. అ స్విచ్ ఎక్కడవుందో తెలీదు. మెల్లగా ఎలాగో తెలుసుకుని లైటు వేశాడు. గది అంతా ఒక్కసారి వెలుతురుతో నిండిపోయింది.

మల్లిఖార్జునరావు తలతిప్పి సుబ్బారావు కోసం చూశాడు. సుబ్బారావు తల గోడకు చేరేసి, కళ్ళు పైకి పెట్టి ఎటో చూస్తూ గోడకి నిలువునా చేరబడి వున్నాడు. మతిలేని

వాడిలా, ఏదో దీర్ఘమైన ఆలోచనలో మునిగి పోయినట్టు కనురెప్ప వెయ్యకుండా నిలుపు గుడ్డేసుకుని, స్నేహితుడు రావటం కూడా గమనించనట్టు ఏటో చూస్తున్న సుబ్బారావుని ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఒక్క అంగుళో దగ్గరకు వెళ్ళి-

“ఒరేయ్, ఏమిటా! అలా చూస్తున్నావు!” అంటూ అతడి భుజాలు పట్టి పూపాడు.

అంతే! అతనికి ఏమాత్రం ఒంటో, సత్తువ లేనట్టు, మల్లిఖార్జునరావు కదవ గానే సుబ్బారావు నిటారుగా మల్లిఖార్జున రావు పైకి ఒరిగిపోయాడు.

అంతే! మల్లిఖార్జునరావు కంగారు పడి పోయాడు. గొంతు పెగిలి మాట రాలేదు. సుబ్బారావు నీవు నుండి రక్తం ధారలు కడ్డాంది. బీరు బా టి ల్ పగలగొట్టేసి, కత్తి ఆకారంతో మొనదేలిన బోటిల్ తాలూకు గాజుపెంకుతో అతని వెన్నులో నిర్వాక్షిణ్యంగా పొడిచి చంపారు ఎవరో!

కొద్దినిమషాలు క్రితమే సుబ్బారావు ప్రాణవాయువులు అనంత విశ్వంలోకి ఎగిరి పోయి, నిర్విజ్రవంగా పడివున్నాడు. మల్లిఖార్జున రావుకి ఆ క్షణంలో ఒళ్ళు రుల్లుమంది. శరీరం కంపించి పోయింది. గుండెలు దడ దడ కొట్టుకున్నాయి. తనపై నిటారుగా వారిపోయిన సుబ్బారావు శవాన్ని అతికష్టం మీద తిరిగి గోడకు చేరేయాలని చూశాడు. ఎంత చేరేసినా ఆ శవం ముందుకి ఒరిగి పోతుంది. ఇక లాభంలేదని కంగారుగా,

భయంగా, తొటుపాటు వడతూ శవాన్ని క్రింద వ దు కో బె ట్టే శా డు. భయంతో, ఖంగారుతో మల్లిఖార్జునరావుకి ముచ్చెమటలు పోసేస్తున్నాయి. గుండెలు దడదడా కొట్టుకుని, ఆయాసంతో మాట రావటంలేదు.

అప్రయత్నంగా షర్మ వైపు చూసు కున్నాడు. రక్తం మరకలతో అసహ్యంగా తయారయింది. చేతులు రెండూ రక్తసిక్తం అయి, అతిన్ని ఓ ఖానీకోరుగా రుజువు చేస్తున్నాయి. సుబ్బారావు వెన్నులో నుండి వచ్చిన రక్తం కాలువలు కట్టినట్టు, గది అంతా రక్తపు మడుగు అయింది.

మల్లిఖార్జునరావుకి గుండెలో దడ విక్కువైంది. తను ఈ ఖానీ చెయ్యక పోయినా, అంతా తనని ఖానీకోరు అనే అంటారు.

అతనికి తల తిరిగిపోతుంది. శరీరంలో శక్తి కూడదీసుకుని మెల్లగా లేనడానికి ప్రయత్నించాడు.

“ఎవ్వరూ చూడకుండా పారిపోవాలి! అవును పారిపోవాలి!!”

అతనిలో పి చ్చి చూ పు లు మొదలు అయ్యాయి. చెయ్యని నేరం ఎక్కడ మీద పడుతుందో అన్నట్టు భయం భయంగా, అచ్చు ఖానీకోరులాగే దొంగ చూపులు, వెరిమాపులు చూస్తూ పారిపోయే లోపు, ఆ గది ముందు ఎవరో వస్తున్న అలికిడి అయింది.

688

సీ రి య క్

మువ్వల ముదలి

“అమ్మో! ఎవరో వచ్చేస్తున్నారు. పోలీసులు కాదేయి” అతని కనుగుడ్లు అలా నిలబడిపోయాయి. చెవులు తిక్కించి శబ్దం ఎటు వస్తుందో వినుసాగాడు (శబ్దంగా, జాగత్తుగా!

ఎవరినో జోళ్ళు చప్పుడు అవుతున్నాయి.
చప్పున లైటు అల్పేసి, తరుపు మూలగా
నక్కెసాడు.

గదిలోకి ఎవరో వచ్చినట్లు అయింది. అంతే! మల్లిఖార్జునరావు ఒక్క ఉడుకుతో బయటకు వరుగొట్టాడు. నవ్వి అలికిడి అవటంతో నచ్చిన వాళ్ళకి అనుమానం వచ్చి లైటు వేశారు. సుబ్బారావు రక్తపు మడుగులో పడి పున్నాడు. నచ్చిన వాళ్ళు ఒక్క కేక పెట్టారు.

మల్లిఖార్జునరావు వీధిలోకి కాదువైపు
పరుగెట్టి పారిపోవటం చూశారు.

“ఖూసీ, ఖూసీ జరిగిపోయింది. పట్టు
కోండి, పొరిపోతున్నాడు” అంటూ అరచ
సాగారు అంతా.

చుట్టు పక్కల పున్న వాళ్ళు అంతా వచ్చేవారు. కారులోవున్న మల్లిఖార్జునరావును, కారు వెంబడి చూశారు అంతా! ఆ చూసేస వాళ్ళలో ఒకతను, “మల్లిఖార్జునరావు అనీ, ఫలానా చోట యిల్లు అనీ, బ్యాంక్ లో పని చేసు న్నట్టా” చెప్పాడు.

మల్లిఖార్జునరావు యింటి తలుపు దబ
దబ మంటూ బాదేశాదు, అతను కాలింగ్
బెల్ నొక్కానను సంగతి మరచి.

తలుపు తియ్యగానే అతన్ని చూసి ఏకాళి
కేవలం అరచింది. తల రేగిపోయి, ఒళ్లు,
బట్టలూ రక రతో తడిసి వున్నాయి. అతడు
లోపలికి దూరిపోయి, కంగారుగా తలుపులు
మూసేశాడు.

“ఏమంటి, ఏమిటి! ఏం జరిగింది!”
అంటూ భయంగా, కంగారుగా ఒణికిపోతూ
ప్రశ్నించింది.

“ఉన్” అంటూ చూపుడువేలు పెదవు
లపై నిలుపుగా పెట్టి, భార్యను మాట్లాడ
వద్దు అనట్లు చూశాడు.

మల్లిఖార్జునరావుకి మాట రావటంలేదు.
ఏమిటి? అని వారితా, గోవిందమ్మా అక్కడికి
వచ్చారు.

అంతే! వాళ్ళూ అలా వుండిపోయారు. అతన్ని చూస్తూనే వాళ్ళకి మతి పోయింది. ఏం జరిగింది! ఏమైంది? అని అలా నిలబడి పోయారు.

43

విశాలి తెలివితప్పి పడిపోయింది. పోలీసులు వచ్చి మల్లిఖార్జునరావుని అరెస్టు చేసి తీసుకు పోయారు. ఇల్లు అంతా బావురుసుంటూ ఎలాగో అయిపోయింది. హరిత తెలివివుండి లేనట్టు అలా వుండిపోయింది.

గో విం ద మ్మ, "బాబూ! మల్లిక్" అంటూ గుండెలుబాదుకుంటూ ఏడ్వసాగింది. యిరుగూ పొరుగూ అంతా వింతగా, విడ్డూరంగా పోలీసుల వెంటే వచ్చేశారు. అతన్ని అరెస్టు చేసి తీసుకు వెళ్తుంటే అంతా రకరకాలుగా కథలు అల్లి చెప్పకో సాగారు, ఆ ఖానీ గురించి.

"అయ్యో పాపం!" అన్నవాళ్ళ కొందరు. "ఏమో! ఏం కనివుండి ఖానీ చేశాడో!" అని కొందరు.

ఇలా రక రకాలుగా వచ్చినవాళ్ళు అంతా వ్యాఖ్యానించసాగారు.

విశాలికి పావుగంట వరకూ తెలివి రాలేదు. తెలివి రాగానే హరితను, అత్తగార్ని పట్టుకుని ఏడ్చేసింది. హరిత నిర్జీవ శిలలా వుండి పోయింది.

తన చేతిలో ఏంవుంది! ఏంచెయ్యగలదు! ఎలా వూరుకోబెట్టగలదు! వదిన్ని వూరుకో బెట్టే ధైర్యం తనకి వీడి! మ రొ క టి మరొకటి కాదు ఖానీకేసు. అన్నయ్య చేశాడో! లేదా! నిజనిజాలు తెలియవు.

వచ్చినవాళ్ళు అంతా అంటున్నారు—

"మీ ఆడవడుచు భర్త పెద్ద పేరున్న లాయరు కదమ్మా! ఆయనికి కబురు పెట్టండి త్వరగా" అని ఒకరు విశాలితో అంటే,

"ఏమ్మా! మీ అల్లుడు లాయరే కదా! అతను వస్తే మీకు ధైర్యంగా వుంటుంది" అని గోవిందమ్మతో మరొకరు అంటుంటే, హరితతో ఒకళ్ళు అంటున్నారు—

"మీ ఆయనకి కబురు చెయ్యమ్మా! నువ్వు కూడా అలా అయిపోతే ఎలా. నువ్వు పెద్ద పేరున్న లాయర్ భార్యవు. మీ అన్నయ్యని చిట్టతేలో విడిపించి మీ వదిన కన్నీళ్ళు తుడవగలవు" అన్నారు.

వాళ్ళ మాటలతో హరిత గుండె ఒక్కసారి

దుల్లుమంది. మాటా వలకూ లేనట్టు వారి వైపు అలాగే చూస్తూ వుండిపోయింది. ఆమె తల తిరిగి పోతుంది.

అటు అన్నగారు అరెస్ట్ అయ్యాడు. అన్నయ్యను విడిపించాలి అంటే అందుకు ఒకటే మార్గం! తను వెళ్లి, అభిమానం చంపుకుని భర్త కాళ్ళమీద పడాలి. ఆయన తప్ప అన్నయ్యను ఎవ్వరూ రక్షించలేరని తెలుసు.

ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలి? ఆయనకు తన ముఖం జన్మలో చూపించను. ఆ యింటి గుమ్మం తొక్కను అని పుత్రరం వ్రాసిపెట్టి వచ్చిందే! మళ్ళీ ఆ యింటికి ఎలా వెళ్ళటం! ఆ రోజు! దాని ముఖం చూడాలంటే

కవి కలం

ఆకర్షిస్తున్నది
అభిమానులను కవితా జగత్తు
అందిస్తున్నది
కవితలను కవికల్పనా మహత్తు
ఆనందింపజేస్తున్నది
పాఠకులను పదాల గమ్మత్తు
అందుకుంటున్నది
ప్రజల నీరాజనాలను యావత్తు.

- చింతా విరెడ్డి

ప్రాణం పోతున్నట్టు వుంటుంది. ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలి? ఆమెకు ఆలోచనలతో తల పగిలిపోతుంది. యిరుగూ పొరుగూ అంతా ఎవరికి తోచిన సంహా వాళ్ళు ఇచ్చి వెళ్లి పోయారు.

కళకళలాడే యిల్లు మరుభూమిలా మారి పోయింది. దెబ్బమీద దెబ్బ తగులుతూనే వున్నాయి. హరిత సంసారం ఏదోవిధంగా చక్కదిద్దడామ అనుకుంటుండగా ఇలా జరిగింది.

ఎక్కడ కూర్చున్నవాళ్ళు అక్కడే, అలాగే నిర్లిప్తతో నిర్వేదంతో వుండిపోయారు. రాత్రి అంతా అలా జాగరం చేశారు.

మర్నాడు హరితా వాళ్ళకు తెలిసింది. కృష్ణసుమంత క్రితంరోజు సాయంత్రమే పూరు వెళ్లేదని, ఎప్పుడు వస్తాడో తెలియదని.

విశాలి ఈ వార్త వినగానే ఇంకా దుఃఖం

పొంగిపొర్లింది. హరితను పట్టుకుని భోరున ఏడ్చింది.

"హరితా! నీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను. నువ్వువెళ్లి అన్నయ్యగారితో మాట్లాడి మీ అన్నయ్యను విడిపించు అమ్మా" అంది ప్రాదేయపడ్డూ.

"వదినా!" అంది తృల్లివడినట్టు, ఆ పని మాత్రం నేను చెయ్యలేనట్టు చూస్తూ.

"హరితా! నీ తోడబుట్టిన అన్నయ్య కోసం ఈమాత్రం చెయ్యలేవా? ఈ వదిన ముఖం చూసి కాకపోయినా, నీ మేనల్లుడు వాడి ముఖం చూసి నీవీసాయంచేసిపెట్టమ్మా" అంది కొడుకుని ఒళ్ళోకి తీసుకుని, బావురు మంటూ ఏడుస్తూ.

బాబు కూడా తెల్లవారి నుంచీ తల్లి, నానమ్మా ఏడ్వటం చూసి వాడు వాడిలిపోయి ఒకటే ఏడుపు మొదలుపెట్టాడు.

తల్లి, వదినా, మేనల్లుడి ఏడ్పు వింటుంటే ఆమె హృదయం నలిగిపోయి, కమిలిపోయి, తూట్లు తూట్లు పడిపోసాగింది.

"వదినా!" గుండెలో బాధ సుడులు తిరుగుతూ, ప్రాణం మెలితిరిగి పోతోంది.

తల్లి ఏడుస్తూ, "హరితా! వాడు నీ అన్నయ్యమ్మా! నీ తోటబుట్టిన వాడు. ఒక రక్తాన్ని పంచుకు పుట్టిన వాళ్ళ మీరు. నీ కాళ్ళు కడిగి కన్నానం చేసినవాడు. వాడి మీద నీకు కనికరం లేదా! మీ ఆయనకి ఈ పూళ్ళో ఎంతో పేరుంది హరితా! ఒక్కసారి మీ ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళమ్మా! వాణ్ణి విడిపించే ఏర్పాటు చెయ్యమ్మా!" అంది అవిన.

"అమ్మా!" బాధతో కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుంటూ, 'అవని మాత్రం నానల్లా కాదు' అన్నట్టు తల అడ్డంగా తిప్పింది. కళ్ళనీళ్ళు టసటసా రాలిపడ్డాయి.

"హరితా! నా బాధ నీకు అర్థం కాదమ్మా" అంటూ విశాలి హరిత చేతులు పట్టుకుంది.

"మీ అన్నయ్య ఆ హత్యచేసి వుండరు. ఎవ్వరికీ ఎలాటి అవకారం తలపెట్టని ఆయన హత్య చేసారా! హరితా! నీ మనసు ఎలా ఒప్పతూంది! మీ అన్నయ్యని విడిపించాలని నీకు అనిపించటం లేదా! నీ చేతిలో వుంది నీ మాటమీద వుంది అంతా! నువ్వు వెళ్లి అడిగితే అన్నయ్యగారు ఈ సాయం తప్పక చేస్తారు."

ఈ రేకుల విచ్చక్షుంటాయా ?

అధికారపు తేజోవతి వాసిన వల ఈ రేకుల విచ్చక్షుంటాయా ? మా కార్యాలయం చేరింది. 256 పుటలు గల యీ వల ప్రతుల కోసం మా థు రి వల్లి కే షన్స్, గాంధీ నగర్, హైదరాబాద్ - 500 380 కి వ్రాయాలి. వెల 12 రూపాయలు.

వదాంజలి

'రసిక' అను గుర్రం భానుమూర్తి రాసిన 'కూనలమ్మ వదాంజలి' వదాంజలి. (వెల రూ. 3) 37 పుటల పుస్తకం మా కార్యాలయం చేరింది. ప్రతులకు రచయిత పేర ఎన్. వి. యు. కాలేజీ ఆఫ్ ఇంజనీరింగ్, తిరుపతికి వ్రాయాలి.

భువన నాదం

శ్రీ బండి లక్ష్మీ నరసింహారెడ్డి కవితల సంపుటం భువననాదం-218 పుటలు మా కార్యాలయం చేరింది. వెల తెలియదు. ప్రతులకు శ్రీ లక్ష్మీ ప్రచురణలు, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3 కి వ్రాయవచ్చును.

నారసింహ సూక్తులు

రచన : ఉపాధ్యాయుల లక్ష్మీ నరసింహమ్మ, పుటలు : 22. వెల : తెలియదు. ప్రతులు కావలసిన వారు రచయిత పేర ఇన్ కంటాక్టు అఫీసర్, సిబిటిన్

“వదినా! నన్ను జ్ఞపించు. నేను ఈ ఒక్క పని తప్ప ఏమైనా చేస్తాను. ఎవరి దగ్గరకు వెళ్లి మాట్లాడిరన్నా మాట్లాడి వస్తాను. లేదా, ఆ ఖాసీ నానెల్లిన వేసుకుని ఆ శిక్ష నేను అనుభవిస్తాను. అన్నయ్య కోసం నా ప్రాణాలు అయినా అర్పిస్తాను. అంతేగాని నేను ఆ యింటల్లో కాలు పెట్టలేను. నేను అయన ముఖం చూడలేను. త్రెంచుకుని వచ్చేసిన బంధాన్ని వెళ్లి ఏ విధంగా ముడివెయ్యను! నాపై ప్రేమా, అభిమానం లేని మనిషి నా అన్నయ్యను ఎలా రక్షిస్తారు అనుకున్నావ్? రా నీడనే భరించలేని మనిషి నా కన్నీళ్లు ఎలా తుడుస్తారు అనుకున్నావ్. అంతా భ్రమ. వెళ్లనంతవరకే ఆ నమ్మకాలు మనకి. మనం వెళ్ళివుంటే ఆయన తప్పక సాయంచేసి వుండేవారేమో అనుకుంటాం. తీరావెళ్లి అడిగాక ఆయన కాదంటే, అప్పుడు బాధపడి చింతిస్తాం ఎందుకు వెళ్లామా! అని” అంటూ ఆగింది.

విశాలి మాట్లాడలేదు.

“మనిషిని మనిషిగా చూసి గౌరవించాలి. భార్యని బానిసగా చూసి, అమెను అటు బొమ్మను చేసి అడించే నుగవాడు అంటే

అవీ...ఇవీ...అన్నీ

అసీను, విశాఖపట్టణం, 530003 కి వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును.

శ్రీ వేంకటేశ్వర స్తోత్రములు

గేయరచన : శ్రీ లలితా త్రిపుర సుందరీదేవి ఉపాసకులు. 21 పేజీలు గల ఈ పుస్తకము వెల తెలియదు. ప్రతులకు — పోనసోనపల్లి నరసింగరావు, ధన్వంతరి క్లీనిక్, శృంగనరపుకోట, విజయనగరం జిల్లా (ఆం.ప్ర) కి వ్రాయాలి.

కసిగా కదిలివస్తే

యువ రచయితల వేదిక ప్రజాసాహితీ ప్రచురించిన కవితా సంపుటం. రచన : శ్రీ రవీంద్ర. 54 పేజీలు, వెల : మూడురూపాయలు. ప్రతులకు : ప్రజాసాహితీ, కేరావ్ “కేకలు”, తెలుగు వార్షికోత్సవ, పిక్చీ బజార్, నిజామాబాద్ 503001.

ప్రమతి శతకము

గ్రంథకర్త : బ్రహ్మశ్రీ శానంపూడి మల్లెం కొండయ్యవార్యులు, పుటలు : 34. 117 పద్యాలు గల ఈ సంపుటి వెల రెండు రూపాయలు. ప్రతులకు శానంపూడి బ్రహ్మసంధావార్యులు, శ్రీ బ్రహ్మ

నంద ఆయుర్వేదనిలయము, మురుగుళ్ల సోస్టు, అత్మ కూరు తాలూకా నెల్లూరు జిల్లా (ఆంధ్రప్రదేశ్) కి వ్రాయాలి.

శ్రీ నరసింహ కర్ణామృతము

ఈ గ్రంథమును రచించినవారు మైలవరపు పుట్రపాణ్యము. 90 పేజీలు గల ఈ పుస్తకము వెల 5 రూపాయలు. ప్రతులు కావలసినవారు మైలవరపు సుబ్రహ్మణ్యము, రిటైర్డ్ జూనియర్ లెక్చరర్, కోరుకోండ, తూర్పుగోదావరి జిల్లాకు వ్రాయవచ్చును.

ఉ ప న్ను

రచన : డి. వి. డి. ఎస్. ప్రసాద్, పేజీలు 27, వెల రెండురూపాయలు. ఈ పుస్తకము కావలసినవారు—డి.వి.డి.ఎస్. ప్రసాద్ 7-2, హెచ్.నెం. 6-7-56, అరండకోపేట, గుంటూరు 522002 కి వ్రాయాలి.

జాషువా జీవిత కవితా ప్రస్థానం!

డా. బి. భాస్కర చౌదరి రచించిన యీ గ్రంథంలో జాషువా జీవిత ప్రస్థానం, జాషువాకవితా ప్రస్థానాలనే రెండు విడివిడి భాగాలు నమగ్రంగా యీ ఆధునిక కవి గురించి అనేక సంగతులు వెల్లడి చేశాయి. ప్రతులకు విశ్వప్రభ పబ్లిషింగ్ హౌస్, వేంకటగిరి, చిత్తూరు జిల్లాకి రాయాలి. వెల ఆరు రూపాయలు.

మువ్వల మురళి

నాకు గౌరవంలేదు.”

“హరితా!”

“నిజం వదినా! నేను ఈ పెళ్లి చేసుకుని ఏం సుఖపడలేదు. నేను ఆయన్ని ఎంతగా ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నానో నన్ను ఆయన అంతగా మోసగించి వంచించారు. నా మనసు విరిగి తునాతునకలు అయిపోయింది. ఇప్పుడు నేను ఆయన ఎదుటకి ఏ ముఖం పెట్టుకు వెళ్లను! నా కంఠంలో ప్రాణం వుండగా వెళ్లను. ఆయన్ను బ్రతిమాలి, ప్రాదేయపడి అడగలేను. నేను ఇప్పటికే సగం చచ్చి బ్రతుకుతున్నాను. ఇంకా చావలేను. వదినా! ఇంకా చావలేను” అంటూ చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

విశాలి ఏం మాట్లాడలేదు. కొడుకుని వక్కన వేసుకుని పడుకుంది.

ఆ రాత్రి వడకొండు గంటలు అయింది— హరితకు అప్పడే తీద్ర పడుతూంది.

తల్లి కేకలు పెద్దగా వినిపిస్తుంటే, చివ్వున లేచి కూర్చుంది. గుండెలు దడదడ కొట్టుకో సాగాయి. లేచి గబ గబ పెరిట్లోకి వెళ్లింది.

నూతి వల్లెం దగ్గర గోవిందమ్మ కింద

చలికిలబడి వుంది. విశాలి అత్తగారి గుండెల్లో తల దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూంది.

“ఏమిటి అమ్మా, ఏం జరిగింది!”

“యోమయంగా, ఖంగారుగా ప్రశ్నించింది.

“కాస్తలో తప్పిందే తల్లీ! నాకు అనుమానంగానే వుంది, ఈ విశాలిని చూస్తుంటే! అందుకే అక్కడే పడుకున్నా. కాస్త విద్రవల్టింది. తలుపు చప్పుడు అయితే మెలుకువ వచ్చి చూస్తే, ఇంకేముంది నూతి వైపుకి పరుగుతీసింది.. నేను వెళ్లి ఆసకపోతే నూతిలోపడి ప్రాణాలు తీసుకునేది” అంటూ తల్లి చెవుతూ శోకించ సాగింది.

హరితకి నోటమాట రాలేదు. స్థాణువులా అలా వుండిపోయింది. కళ్లనీరు గిరున తిరిగాయి. వదిన ఎంత సా హ సా ని కి పడిగట్టింది! హరిత తలలో ఆలోచనలు, బొంగరంలా గిరున తిరగసాగాయి. అయోమయంగా, మతిపోయినట్టు అలా వుండి పోయింది.

యరుగూ పొరుగూ గోవిందమ్మ శోకాలకి లేచివచ్చి, విషయం తెలుసుకుని సానుభూతి వ్యక్తపరిచి వెళ్లిపోయారు.

(ఇంకా వుంది)

કલ્યાણકર્તા

కొన్ని ఆకర్షణలు

ప్రకటనలు
చేయడానికి
అవసరం

ప్రకటనలు చేయడానికి అవసరం

నిజమే, ఇలా చమురు సప్లయ చేసేదేశం కాబట్టి కోపం పెచ్చించటం మంచిది కాదనుకుని ఉండవచ్చు..

అరణ్య కౌండ్
యమిబల పద్మనాభ శాస్త్రి

ఇది నాలి దృక్పథం

ಪ್ರಾಜ್ಞಾನಿಕಾರ್ಥಿ
ಗ್ರಂಥಪ್ರಯತ್ನ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಂಸ್ಥೆ

మి. గణపతిశాస్త్రి

① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿

మద్రాసు నీటి కైరీ

గంధ సమీక్షలు

ప్రేక్షకుల పేర్లు

అయ్యోద సుభాషితాలు

డాక్టర్ కమర్సు
రాపితాలు

నమ్మకముగల వారలకి, నిజాయితీగల వాళ్ళలకి **ఆంధ్రసత్తి**

నటి 'అంజలీనాయుడు' ముఖ చిత్రంతో వెలువడిన 3-10-80 నాటి ఆంధ్రపత్రికమాడ ముచ్చటగా ఉంది. మరువాడ రాజేశ్వరరావుగారి "తాతయ్య" పులి చెర్ల సుబ్బారావుగారి "చట్టానికి అటూ, ఇటూ" కథలు వెర్రిటిగా ఉండి, చాలా బావున్నాయి. సీరియల్స్ "మువ్వల మురళి" "ప్రేమతీర్థం" రెండూ చాలా ఇంటరెస్టుగా ముందుకు సాగిపోతున్నాయి. బులుసు వేంకట రమణయ్యగారి "ధర్మ వధం" చాలా ఆసక్తిదాయకంగా ఉంది. ఈ వారం కార్టూన్స్ మమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించాయి.

కూత్తయి

కంగా ఉంది. ఈ వారం కార్టూన్స్ మమ్మల్ని కడుపుబ్బ నవ్వించాయి.

..కొమ్మినేని ప్రసాద్ (గుంటూరు)

* * *

'శారద' ముఖచిత్రంతో వెలువడిన ఆంధ్ర పత్రికలోని కథలన్నీ బాగున్నాయి. ముఖ్యంగా పి. వద్దావతిగారి 'తల్లిదండ్రులూ జాగ్రత్త' కథ చాలా బాగున్నది. "ప్రేమతీర్థం" సీరియల్ ప్రారంభం నుండి బాగున్నది.

దామెర్ల లలితకుమారి (నెల్లూరు)

*

నటి శారద ముఖచిత్రం అత్యంత ఆకర్షణీయంగా ఉండి మమ్మల్ని విశేషంగా ఆకర్షించింది. ఇందులో ప్రచురించిన తల్లిదండ్రులూ జాగ్రత్త! శిశు జీవితాల కథలు చదువుతుంటే కవిత్యములో స్త్రీలు ఇంతముందరికీ వేశారా! అని గర్విస్తున్నాను.

టి. వెంకటరెడ్డి (పెద్దాపురం)

* * *

12-9-80 నాటి పత్రికలోని 'అవగాహన' కథ ఎన్నో రోజులకు వో మంచి కథ చదివిన అసభూతి కలిగించింది.

సి. రామమూర్తి (నెల్లూరు)

వినాయకవినతి సంచికలోని 'మరో' ఇల్లునద్దు కథ చదివాక మంచి హాస్యకథ చదివాననిపించింది కథ ఇంకా కాస్త బిగువుగా అల్లి ఉంటే బాగా ఉండేది మొత్తంమీద సాదాగా కన్పించిన హాస్య కథ అని చెప్పవచ్చు.

'మువ్వల మురళి' ఇప్పటికీ మలుపుకువచ్చిందనుకొంటాను. గేయాలూ, కథలూ ఎక్కువగా అందిస్తారని ఆశిస్తాను.

బద్వేలి రమేష్ (అనంతపురం)

సి ర య ల

19-9-80 మా అభిమాన వారపత్రికలోని అన్ని కథలూ బాగున్నాయి. ఈవారముతో ప్రారంభమైన "ప్రేమతీర్థం" సీరియల్ చాలా ఆసక్తికరముగా ఉన్నది. రచయిత్రి శ్రీమతి కల్్యాణి సోపరాజు మా ధన్యవాదములు. ఈవారం కార్టూన్స్ చాలా బాగున్నాయి. ముఖ్యంగా 22వ పేజీలో నండరినాద్ గారి కార్టూన్ కడుపుబ్బ నవ్వించింది.

బార్ల పూడి నాగేశ్వరరావు (చీరాల)

* * *

3-10-80 సంచికలోని మువ్వల మురళి సీరియల్ నాకుచాలా నిరుత్సాహకరంగా ఉంది. కృష్ణుని మంత్రపాత్ర నాకు నచ్చలేదు. రోజూ అంటే అంత ఇష్టం చూపించేవాడు తల్లిదండ్రులను ఎదిరించి ఒక పేద పిల్లను ఉద్ధరించేమచ్చు కదా? ప్రేమతీర్థం కథ ఇప్పటి వరకు బాగానే ఉంది. రచయిత్రిగార్ని నా కృతజ్ఞతలు.

జె. లక్ష్మి (కోరుకొండ)

సంతానము, గర్భాశయవ్యాధులు, సుఖపనము, సెక్స్ ఆంతరంగిక సమస్యలు, మొలలు, చర్మ వ్యాధులకు అనుభవనికీర్తి.

శిష్యుడైనానికిర్తికలదు.

డా. యన్. సరోజినీదేవి
డా. వి. మధు
[సెక్స్ సైన్సిస్ట్]

సరోజ సరింగ్ హోమ్

H O శ్రీనివాసపహల్,

గణపతిరావురోడ్, విజయవాడ-1.

బాంబి: జిన్నాబవర్, శిలంబారిపేథి, గుంటూరు 1
తెనాలి, మారీసుపేట, పినపాడురోడ్.

మీ ఒక్క నొప్పులు
అన్నీ మటుమాయం

ఒకే ఒక
సారిడన్ తో

శక్తివంతమైనది • సురక్షితమైనది • ఒకటి వేసుకుంటే చాలు.

